

สวนยางดีทะเบียนล้นเป้า-ธ.ก.ส.พร้อมโอนเงิน

นายยุคล ลิ้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยถึงความคืบหน้าการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบปี 2557 เพื่อเข้าร่วมโครงการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลในอัตรา 2,520 บาท/ไร่ ว่า ล่าสุดวันที่ 17 ต.ค.2556 มีชาวสวนยางที่ส่งคำร้องขอขึ้นทะเบียน (ครัวเรือน) แล้วรวม 69 จังหวัด คือ 1,193,332 ครัวเรือน หรือคิดเป็น 104.89% จากประมาณการเป้าหมาย 1,137,663 ครัวเรือน แบ่งเป็นภาคกลาง 127 ครัวเรือน คิดเป็น 125% จากเป้าหมาย 91 ครัวเรือน

ภาคตะวันตก 12,923 ครัวเรือน คิดเป็น 122.35% จากเป้าหมาย 10,562 ครัวเรือน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 69,790 ครัวเรือน คิดเป็น 107.98% จากเป้าหมาย 64,632 ครัวเรือน ภาคอีสาน 382,902 ครัวเรือน คิดเป็น 138.10% จากเป้าหมาย 277,270 ครัวเรือน ภาคใต้ 651,590 ครัวเรือน คิดเป็น 89.28% จากเป้าหมาย 729,804 ครัวเรือน และภาคเหนือ 76,000 ครัวเรือน คิดเป็น 137.41% จากเป้าหมาย 55,304 ครัวเรือน

สำหรับผลการออกใบรับรองทั้ง 69 จังหวัด รวม 21,124 ครัวเรือน จำนวน 28,416 แปลง ผลการรับใบรับรองทั้ง 69 จังหวัด รวม 10,600 ครัวเรือน จำนวน 13,954 แปลง และผลการส่งข้อมูลให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) รวม 69 จังหวัด รวม 8,548 ครัวเรือน จำนวน 11,640 แปลง พื้นที่เปิดกรี๊ด 80,228.75 ไร่ รวมเงินโอน 202,176,450 บาท

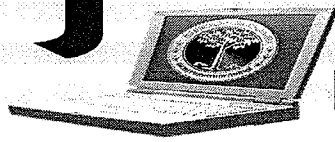
นอกจากนี้ ได้กำชับหน่วยงานในระดับพื้นที่เร่งดำเนินการตรวจสอบพื้นที่การเปิดกรี๊ดของเกษตรกรเพื่อส่งข้อมูลให้ธ.ก.ส. โอนเงินผ่านบัญชีเกษตรกรตามกรอบระยะเวลาโครงการต่อไป

มอบรางวัล คนท้องถิ่น

พิธีมอบรางวัล... 27 กันยายน 2556

มอบใบรับรอง... ปัญหา คีตปะ เกษตรจังหวัดกาฬสินธุ์ พร้อมด้วย
เตียง ภูพลพันธ์ นายกเทศมนตรีตำบลโนนสูง มอบใบรับรองผู้ปลูก
ยางพาราที่เป็ดกรีดยาง เพื่อรับทราบปัญหาและนำไปแก้ไขต่อไป

'ชาวสวนยาง'แห่ยื่นทะเบียน ก.เกษตรเร่งตรวจสอบหนัก

แห่ยื่นทะเบียนรับเงินช่วยยาง 1.19 ล้านครัวเรือน เกินเป้า 4.75% ผ่านรับรอง-จ่ายเงินแล้ว 6,201 ครัวเรือน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรวอนเห็นใจเจ้าหน้าที่ทำงานเต็มร้อยแล้ว

นายไอฟาร์ พัทธ์กิจ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เปิดเผย "ประชาชาติธุรกิจ" ว่า ข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิต ตามโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบปี 2557 ล่าสุดเมื่อวันที่ 15 ตุลาคมที่ผ่านมา ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดการขึ้นทะเบียน มีเกษตรกรมายื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนทั้งหมด 1,191,678 ครัวเรือน คิดเป็น 104.75% ของเป้าหมายที่ประมาณการไว้ 1,137,663 ครัวเรือน

ความคืบหน้าการดำเนินงานขณะนี้ เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรอยู่ระหว่างการบันทึกข้อมูลการขึ้นทะเบียนจากผู้ขึ้นทะเบียนทั้งหมด มีเกษตรกรที่ยื่นเอกสารข้อมูลถูกต้องครบถ้วน 1,107,716 ครัวเรือน ซึ่งขณะนี้ทำการบันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว 841,664 ครัวเรือน คิดเป็นพื้นที่ 10,413,386 ไร่ ส่วนเกษตรกรที่ยื่นเอกสารไม่พร้อมต้องรอเอกสารเพิ่มเติม 83,962 ครัวเรือน ทั้งนี้ ข้อมูลของเกษตรกร 841,664 รายที่บันทึกเข้าระบบแล้วนั้น พบว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง 573,608 ครัวเรือน และเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องอีก 268,056 ครัวเรือน

ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการตรวจพื้นที่เปิดกรีดยางระดับตำบลแล้ว 393,302 ครัวเรือน คิดเป็นพื้นที่ 5,261,339 ไร่ เกษตรกรที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ และได้รับเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) แล้ว 6,201 ครัวเรือน หรือคิดเป็น 0.52% ของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมด รวมพื้นที่เปิดกรีดยาง 61,114 ไร่ เป็นเงิน 154,008,540 บาท

นายไอฟาร์กล่าวอีกว่า เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพยายามทำงานให้เร็วที่สุด แต่

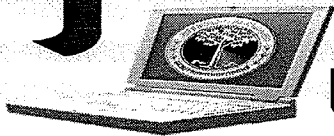
ไอฟาร์ พัทธ์กิจ

ทำข้อมูลอาจจะพยายามเร่งมือได้ แต่การตรวจสอบพื้นที่เปิดกรีดยางที่มีกฎเกณฑ์ข้อกำหนด เจ้าหน้าที่ต้องตรวจให้ละเอียดตามเกณฑ์ ดังนั้นจึงอาจจะไม่เร็วทันใจตามที่เกษตรกรต้องการ แต่ยืนยันว่าจะพยายามทำให้เร็วขึ้น"

มีปัญหาระหว่างการดำเนินงานในขั้นตอนการจัดการข้อมูลหลังขึ้นทะเบียน เนื่องจากมีเกษตรกรบางกลุ่มที่ข้อมูลไม่สมบูรณ์ จึงยังไม่สามารถบันทึกเข้าระบบได้ เจ้าหน้าที่จะต้องติดตามให้เกษตรกรเพิ่มเติมหรือแก้ไขข้อมูลให้ครบถ้วนและถูกต้องก่อน ส่วนในกรณีเกษตรกรที่ข้อมูลไม่ถูกต้องจะต้องให้คณะกรรมการจังหวัดเป็นผู้ตรวจสอบพิจารณาเป็นรายกรณี ถ้าคณะกรรมการจังหวัดรับรองจึงจะส่งข้อมูลให้คณะกรรมการตรวจสอบพื้นที่

สำหรับเกษตรกรที่ไม่มีเอกสารสิทธิเจ้าหน้าที่ก็ได้บันทึกข้อมูลเข้าระบบแล้วเพื่อส่งให้คณะกรรมการพิจารณาสิทธิซึ่งมีกรมป่าไม้เป็นเลขานุการพิจารณารับรองสิทธิ เกษตรกรรายได้ที่ผ่านการรับรองสิทธิแล้ว คณะกรรมการจะส่งกลับมายังกรมส่งเสริมการเกษตรอีกครั้ง เพื่อประสานงานการลงตรวจพื้นที่รายแปลงต่อไป

"อยากให้เกษตรกรเข้าใจว่าการทำงานในบางขั้นตอนนั้นทำงานยาก ในส่วนการ

สารพัด 'มิสเตอร์เกษตร' ก็แค่ 'GIMMICK' ทางการเมือง

ครม.วันที่ 15 ตุลาคมที่ผ่านมา ได้มีมติแต่งตั้ง 5 รัฐมนตรี ประกอบด้วย นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็น มิสเตอร์ข้าว, นายยุคล ลิ้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็น มิสเตอร์ยาง, นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เป็น มิสเตอร์มันสำปะหลัง, นายยรรยง พวงราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็น มิสเตอร์ข้าวโพด และนายทศศักดิ์ เล็กอุทัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เป็น มิสเตอร์อ้อย

หน้าที่รับผิดชอบกำหนดไว้อย่างกว้างขวางมโหฬารเพียงว่า ให้รับผิดชอบและติดตามสถานการณ์ผลผลิตทางการเกษตรเป็น "พิเศษ" ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การแปรรูป เสถียรภาพทางราคา โดยให้เชื่อมโยงไปถึงการส่งออก

จัดเป็นการแต่งตั้งหน้าที่ "พิเศษ" นอกเหนือไปจากการกำกับดูแลนโยบายในแต่ละกระทรวงที่ได้รับมอบหมาย ท่ามกลางความสงสัยของสาธารณชนเป็นวงกว้างที่ว่า แท้ที่จริงแล้ว บรรดา Mister เหล่านี้ถูกตั้งขึ้นมาทำไม ?

นายวราเทพ รัตนากร ได้อธิบายสิ่งที่จะทำในฐานะ มิสเตอร์ข้าวว่า จะเชิญหน่วยงานต้นน้ำที่เกี่ยวข้องกับการผลิตข้าวของกระทรวงเกษตรฯ เข้ามาหารือบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาพันธุ์ข้าวของไทย และ "จัดการกิจเรื่องข้าวทั้งระบบ" มีเป้าหมายที่จะพัฒนาข้าวไทยให้มีความยั่งยืน ก่อนเสนอข้อมูลต่อ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และเตรียมนัดหารือกับกระทรวงพาณิชย์ เพื่อหาวิธีการระบายข้าวในสต็อกรัฐบาลที่จะมีปริมาณเพิ่มขึ้นอีกในฤดูการผลิตปี 2556/57 สมทบกับข้าวในสต็อกเก่าของรัฐบาลที่ยังจำหน่ายไม่หมด เบื้องต้นคาดว่าจะต้องเร่งหาตลาดส่งออกใหม่ เช่น สหรัฐ กับตะวันออกกลาง และขยายการส่งออกข้าวในตลาดเก่าที่มีอยู่แล้วด้วย

"การทำงานของมิสเตอร์ข้าว จะแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะสั้น เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้าวทั้งหมด ตั้งแต่การผลิตไปถึงผลผลิต/ไร่ และมีเครื่องมืออะไรที่จะเสริมอาชีพให้ชาวนาหรือคนปลูกข้าวก็ต้องเร่งดำเนินการ ส่วนระยะยาวคือต้องมองการแข่งขันทั้งระบบ ทั้งเรื่องของราคา คุณภาพ และความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่ง ซึ่งยอมรับว่าคู่แข่งของไทย ไม่ว่าจะทั้งเวียดนาม อินเดีย และพม่า ล้วนรุกขึ้นมาแข่งขันในตลาดข้าวโลก โดยมีต้นทุนถูกกว่าไทย ในจุดนี้มีมิสเตอร์ข้าวต้องพยายามดำเนินการเพื่อลดต้นทุนให้กับชาวนาให้ได้" นายวราเทพกล่าว

ด้านนายยุคล ลิ้มแหลมทอง กลับมองว่า หน้าที่สำคัญของมิสเตอร์ยาง ก็คือการเป็นผู้ประสานงานข้อมูลตั้งแต่ระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ รวมทั้งประสานดูแลเรื่องการศึกษาวิจัยเพื่อการแก้ไขปัญหายางพาราเท่านั้น แต่การช่วยเหลือเกษตรกร

ด้านราคายังต้องอยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ตามเดิม

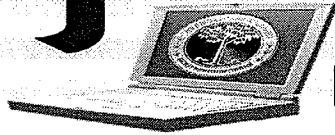
และหลังจากที่ได้รับแต่งตั้งจาก ครม.แล้ว ก็ได้ตั้ง คณะทำงานดูแลข้อมูลและทิศทางการพัฒนายางพาราในอนาคตขึ้นมา โดยให้ นายอนันต์ สุวรรณรัตน์ อธิบดีกรมหม่อนไหม ซึ่งมีประสบการณ์ความรู้ด้านยางพาราเป็นประธานคณะทำงาน คณะทำงานชุดนี้จะมีหน้าที่ดูแลประสานข้อมูลในระยะเริ่มต้นเท่านั้น แต่ในอนาคตเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการยางไทย ก็จะมีหน่วยงานรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. มารับช่วงต่อไป

"วิธีแก้ปัญหาราคายางพาราที่รัฐบาลทำอยู่เป็นวิธีการที่ถูกต้องแล้ว การขุดเขยตามพื้นที่สามารถกำหนดและคาดการณ์ได้ว่าจะมีพื้นที่ประมาณเท่าใด ต้องใช้เงินช่วยเหลือเท่าใด ถ้าตั้งราคาน่าตลาดแล้วรัฐบาลรับซื้อ จะประมาณการผลิตและเงินที่จะใช้ช่วยเหลือไม่ได้ เราไม่สามารถควบคุมราคายางในตลาดโลกได้ ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหา แต่จะยังทำให้กลไกตลาดโลกบิดเบือน อยากให้ทุกฝ่ายที่เสนอความเห็นหรือเสนอวิธีการต่าง ๆ ผ่านสื่อ มาแย้งหรือแลกเปลี่ยนความเห็นกัน เพื่อจะได้เข้าใจกันทุกฝ่าย" นายยุคลกล่าว

ขณะที่นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล "มิสเตอร์มันสำปะหลัง" ก็ได้เริ่มงานในหน้าที่ใหม่แล้วเช่นกัน โดยจะดูแลผลผลิตมันสำปะหลังแบบ "ครบวงจร" ทั้งผลิตอาหารและเป็นพืชพลังงานเพื่อผลิตเอทานอล โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากขณะนี้สินค้า

เกษตรหลายชนิด รวมทั้งมันสำปะหลังที่กำลังเข้าสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก และมีระดับราคาที่ไม่คงที่ ซึ่งในส่วนของกระทรวงพลังงานจะรับผิดชอบการวางนโยบายและยุทธศาสตร์ปริมาณการใช้มันสำปะหลังให้สมดุลในทุกภาคส่วนเพื่อให้เกษตรกรได้ราคาที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อป้อนโรงงานเอทานอลและไม่โอดีเซล รวมไปถึงการใช้ในอุตสาหกรรมแป้งมันสำปะหลัง

"กระทรวงพลังงานเตรียมหารือกับกระทรวงพาณิชย์ เพื่อวางยุทธศาสตร์ผลักดันการใช้มันสำปะหลังผลิตเอทานอลเป็นพลังงานทางเลือกมากขึ้น เพื่อที่จะดูแลราคาหัวมันสดไม่ให้ตกต่ำเกินไป โดยคำนึงถึงสิ่งที่เกษตรกรต้องการคือ ระดับราคาที่สูงสม่ำเสมอ เป็นหัวใจหลักในการพิจารณา ผมจะนำมันสำปะหลังมาใช้ผลิต

พงษ์ศักดิ์
รัตพงษ์ศิไพศาล

หนูศักดิ์ เล็กอุทัย

ยุคล ลิ้มแหลมทอง

ยรรยง พวงราช

วราเทพ รัตนากร

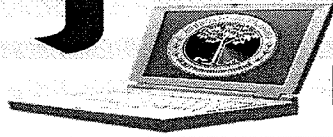
เอทานอลมากขึ้น จากปัจจุบันที่การนำมามาใช้ผลิตเอทานอลยังไม่เป็นที่นิยม หากเทียบกับการใช้กากน้ำตาลหรือโมลาส เพราะราคามันสำปะหลังจะขึ้นลงเร็ว แต่โมลาสมีคุณสมบัติในการผลิตแอลกอฮอล์ได้ดีกว่า ดังนั้นวิธีการบริหารที่ดีที่สุดควรมีกองทุนมันสำปะหลัง เพื่อดูแลโครงสร้างราคาอย่างสมดุล เป็นการถ่วงดุลกันทุกส่วน ความเป็นไปได้ในเรื่องนี้คงต้องหารือกับฝ่ายกฎหมาย เกษตรกร ผู้ผลิตแป้งมัน และผู้ผลิตไบโอดีเซลต่อไป" นายพงษ์ศักดิ์กล่าว

มีข้อน่าสังเกตว่า มิสเตอร์ทั้ง 3 ท่านมีมุมมองต่อหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด 2 ท่านคือ มิสเตอร์ข้าวกับ มิสเตอร์มันสำปะหลังกำลังคิดการใหญ่ถึงกับจะจัดระบบการผลิต การตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร ในขณะที่มิสเตอร์ยางมองอย่างผู้มีประสบการณ์ผ่านระบบราชการมาอย่างยาวนาน ด้วยการวาง Position ของตัวเอง เป็นแค่เพียง "ผู้ประสานข้อมูล" เท่านั้น

ท่ามกลางความเป็นจริงที่ว่า ทุกพีชผลทางการเกษตรเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่มี "คณะกรรมการ" ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เป็นผู้กำกับดูแลทั้งด้านนโยบายและการปฏิบัติ ครอบคลุมตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาดและการส่งออก ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ มี นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน, คณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลังแห่งชาติ มี นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล เป็นประธาน, คณะกรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มี นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล เป็นประธาน, คณะกรรมการนโยบายอาหารก็มี นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล เป็นประธานอีกเช่นกัน

จะมีก็แต่ คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ประกอบด้วยผู้แทน 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายราชการ มีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนชาวไร่อ้อย 9 คน และผู้แทนโรงงานน้ำตาล 7 คน ส่วนคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ จะมี นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธาน ทั้ง 5 ชุดนี้ถึงจะเป็นตัวจริง ของจริง

ในขณะที่ปัญหาที่จะตามมาก็คือ ความสับสนในการบริหารจัดการพีชผลทางการเกษตรของบรรดามิสเตอร์เหล่านี้ที่มีแต่ข้ออ้างกับความคิดเห็น แต่ปราศจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ย้อนกลับมาเป็นวังวนในการแก้ปัญหาสินค้าเกษตรแบบงูกินหางไม่สิ้นสุด

เบิร์ต อายิว

นครา พิพัฒ

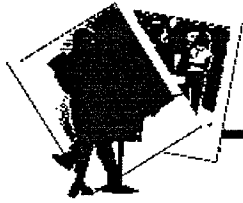
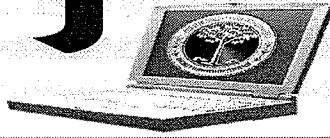
๑๑ บันทึกความเข้าใจ (MOU) ซึ่ขายข้าว ระหว่าง นายกา ยิงลักษณะ ชินวัตร กับ นายกา หลี่ เค่อเจียง ของจีน ซึ่งปรับ เพิ่มตัวเลขจากเดิมจะมีการซื้อขาย 1 ล้านตันภายใน 5 ปี เป็นปีละ 1 ล้านตัน ที่ฝ่ายรัฐบาลทั้งนายกาปู รรว.พาณิชย์ นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล และ รวช.พาณิชย์ ยรรอง พวงราช ยืนยันว่าการเซ็น MOU กับนายกาจีนจริง ขณะที่พรรคฝ่ายค้าน นักวิชาการ รวมทั้งผู้ส่งออกเรียงหน้าชี้ว่า เป็นแค่คำกล่าวอ้าง และมีข้อพิรุฑ กลายเป็นวิวาทะรอพิสุจน์ ล่าสุด รรว.พาณิชย์ ระบุว่า เดือน พ.ย.นี้ จะเดินทางไปจีน เพื่อเจรจาตกลงราคา ซึ่ขายข้าวลดตแรก

๑๑ ซึ่ฮาไม่น้อย ที่จุ้ ๆ ที่ประชุม ครม.เมื่อ 15 ต.ค.ที่ ผ่านมา ฝุดโอเคเดียวแต่งตั้งรัฐมนตรี 5 คน ทำหน้าที่ติดตาม ดูแลและแก้ปัญหาสินค้าเกษตร 5 ชนิดหลัก คือข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย และยางพารา ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ทั้ง การผลิต การแปรรูป การตลาด จนถึงการส่งออก คล้อยหลังการ ประชุม ครม. ปรากฏว่า 5 รรมต. ต่างมีสมญานามใหม่ให้เรียก ขาน โดย รวช.ประจำสำนักนายกาและ รวช.เกษตรฯ วราเทพ รัตนากร กลายเป็นมิสเตอร์ข้าว รวช.พาณิชย์ ยรรอง พวงราช เป็นมิสเตอร์ข้าวโพด รวช.คลัง ทนุศักดิ์ เล็กอุทัย มิสเตอร์อ้อย รรว.พลังงาน พงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล มิสเตอร์มันสำปะหลัง

ส่วนรองนายกาและ รรว.เกษตรฯ ยุค หลี่ หล่มแหลมทอง เป็น มิสเตอร์ยางพารา

๑๑ ฤคโยกย้ายใหญ่ผู้บริหารระดับสูงในกรม และสำนักงาน ปลัดกระทรวงผ่านพ้นไปแล้ว ถึงคิวผู้บริหารระดับรองลงไป ที่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปีนี้คึกคักเป็นพิเศษ เนื่องจากจะมีการแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารระดับต้น ตำแหน่งรอง อธิบดีหลายตำแหน่ง 7 ต.ค.ที่ผ่านมา ปลัดกระทรวงทรัพยากรฯ ชาติ ตราชู มีหนังสือเปิดรับสมัครคัดเลือกข้าราชการพลเรือน สามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น สังกัดกระทรวงทรัพยากรฯ 5 ตำแหน่ง ประกอบด้วย รองอธิบดี กรมทรัพยากรน้ำ รองอธิบดีกรมป่าไม้ 2 ตำแหน่ง รองอธิบดี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และรองอธิบดีกรม ควบคุมมลพิษ

๑๑ ทับเคลื่อนหลายภารกิจพร้อมกัน หลังเข้ารับตำแหน่ง อธิบดีกรมที่ดินเป็นทางการ นอกจากได้รับเกียรติจาก รองนายกา พงศ์เทพ เทพกาญจนา มาเป็นประธานในพิธี เปิดงานนิมิตใหม่แห่งการยกระดับการให้บริการของภาครัฐ และ เยี่ยมชมนิทรรศการระบบจองวันรังวัดผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และมือถือ ของสำนักงานที่ดิน จ.นครสวรรค์ โรงแรมเซ็นทรา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ สัปดาห์ก่อนแล้ว อธิบดีพิณิจ หาญพาณิชย์ ย้ำว่าการที่ดินยัง เร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศเหมือนทุกปี โดยปีงบประมาณ 2557 นี้กำหนดพื้นที่เป้าหมายไว้ 1,000,320 แปลง ใน 57 จังหวัด

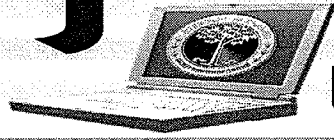

หยีบมาหยอก

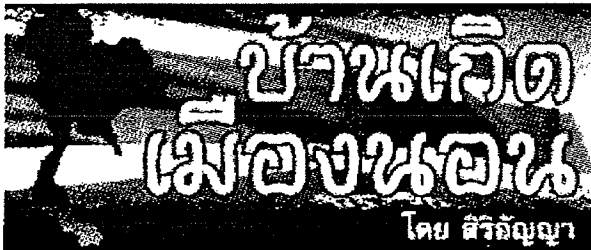
แม้จะพันว้ายเบญจเพส แต่ 5 รमत. ก็ได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีเบญจพิขไป เรียบร้อย...อันได้แก่ ทัน ยรรอง พวงราช รमत.พานิชย์ มิสเตอร์ข้าวโพด, ยุค ลิมแหลมทอง รองนายกฯและ รमत. เกษตรฯ มิสเตอร์ยางพารา, วราเทพ รัตนากร รमत.เกษตรฯ มิสเตอร์ข้าว, พงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล รमत.พลังงาน มิสเตอร์มันสำปะหลัง และทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย รमत.คลัง มิสเตอร์อ้อย...งานนี้ ไม่รู้ว่าวัดจากผลงานหรือจับสลากได้

แต่ขอแสดงความยินดีกับมือบที่จะมี คนรับหนังสือของพวกท่านแล้ว

หวุดหวิดร่วง ท่าน "บรรหาร ศิลปอาชา" ประธานที่ปรึกษา "ยุค ลิมแหลมทอง" รองนายกฯและ รमत.เกษตรฯ และ "ธีระ วงศ์สมุทร" ทน.ชาติไทยฯ พร้อมคณะอธิบดีและ รองอธิบดีกรมชลประทาน ลงพื้นที่ ตรวจสอบความคืบหน้าการก่อสร้างประตูระบายน้ำและคลองสูบน้ำบางกรวย... ระหว่างนั้น พลันก็มีเสียงดังขึ้น อู๊ดะ "สะพานหัก" ในจุดที่ 3 ท่านผ่านไปแค่ 2-3 ก้าว...เฮ้อ มีแต่คนใหญ่คนโตก็ ั้งแหละ สะพานไม้เลยรับไม่ไหว...ฮา

5 มิสเตอร์สินค้าเกษตร...นวัตกรรมตลกแห่งชาติ!

เรื่องใหญ่แต่เป็นข่าวเล็กที่เกิดขึ้นช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา ก็คือข่าวการที่รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหาสินค้าภาคเกษตรของไทย ด้วยวิธีการแต่งตั้ง "5 มิสเตอร์สินค้าเกษตร"

เป็นการตั้งและมอบหมายให้รัฐมนตรี 5 คน ดูแลรับผิดชอบและแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรสำคัญ 5 ชนิดของไทย ซึ่งไม่อยากจะพูดว่ามีรัฐมนตรีคนไหนบ้าง แต่สินค้าเกษตรทั้ง 5 ชนิดนั้นก็คือ สินค้าเกษตรสำคัญที่เป็นหลักของภาคเกษตรไทย ตั้งแต่ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง เป็นต้น

มิสเตอร์สินค้าเกษตรทั้ง 5 คน ซึ่งก็คือรัฐมนตรี 5 คน 5 หน่วยงาน จะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในการดูแลแก้ไขสินค้าภาคเกษตรทั้ง 5 ชนิดนี้ ตั้งแต่ขั้นการผลิต การแปรรูป การส่งออก ซึ่งหมายความรวมถึงจะทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์แก่เกษตรกรผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้แปรรูป ผู้ส่งออก และผู้บริโภคด้วย

ถ้าใครเข้าใจเรื่องนี้อย่างดี ก็คงจะขำกลิ้ง เพราะนี่คือนวัตกรรมตลกแห่งชาติอีกเรื่องหนึ่ง

ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจกันให้ดีกว่า พื้นฐานประเทศไทยและประชาชนไทยนั้นก็คือภาคเกษตร ที่มีประชากรอยู่ในภาคนี้ถึงครึ่งหนึ่งของประเทศ และผลกระทบจากภาคเกษตรนี้ จะมีผลกระทบต่อคนไทยทั่วประเทศ เพราะเป็นปัญหาปากท้อง เป็นปัญหาค่าครองชีพของทั้งเกษตรกรของทั้งผู้ค้า ของทั้งผู้บริโภค ดังนั้นการบริหารจัดการสินค้าภาคเกษตรจึงเป็นเรื่องใหญ่และมีความสำคัญยิ่ง แต่กลับทำกันแบบเลอะๆ เทอะๆ จนกระทั่งจนถึงทุกวันนี้

คำว่า "มิสเตอร์สินค้าเกษตร" นั้น ไม่ใช่คำใหม่อะไร แต่เป็นคำล้อที่ลอกและเลียนมาจากคำพูดที่เป็นที่นิยมโด่งดังในวงการไทย-จีน ในช่วงปี 2544-2548 ซึ่งเป็นช่วงที่นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งบางช่วงก็ควบตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วย

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ เป็นนักบริหารที่เก่งกล้าสามารถและใช้คนเป็น ในช่วงนั้นนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ก็เห็นความสำคัญของประเทศจีนแล้วที่กำลังเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ จึงได้ทุ่มเทให้ความสำคัญในการค้าขายและร่วมมือสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับจีน

ขุนพลสองคนที่นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ใช้สอยคือ นายสมพล เกียรติไพบูลย์ อดีตปลัดกระทรวงพาณิชย์ อดีตประธานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คนหนึ่ง และนายพิษณุ เหยี่ยวมหาสาร อดีตรองปลัดกระทรวงพาณิชย์อีกคนหนึ่ง ทั้งสองคนนี่แหละที่เป็นแม่ทัพใหญ่ให้กับนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ในการประสานงาน ในการติดต่อทำความร่วมมือด้านการค้ากับจีนอย่างคึกคักครึกโครมยิ่ง

มือปฏิบัติคนสำคัญในสองคนนี้ ก็คือนายพิษณุ เหยี่ยวมหาสาร ซึ่งมีความรู้เรื่องจีนและพูดภาษาจีนได้ดี รู้เส้นสนกลในของจีน ควรแก่การงานที่รับผิดชอบ จึงทำงานมีมรรคเกิดผลเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยและประเทศจีนเป็นที่ประจักษ์

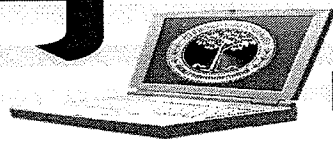
นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ จึงเรียกนายพิษณุ เหยี่ยวมหาสาร ทั้งในระหว่างการประชุมของกระทรวง ในระหว่างการประชุมระดับชาติและในระหว่างการประชุมไทย-จีนหลายครั้งว่า "มิสเตอร์ไชน่า"

มิสเตอร์ไชน่าในครั้งนั้น ทำงานเป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองมากมาย ทั้งที่เป็นเครื่องปลัดกระทรวงพาณิชย์ ก็เพราะเป็นผู้ที่มีจิตใจเปิดกว้าง รู้จริงเรื่องจีน และมีเพื่อนฝูงในทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งองค์กรเอกชนต่างๆ จึงสามารถทำงานดูแลสินค้าภาคเกษตรทุกประเภทในลักษณะข้ามกระทรวง เชื่อมโยงราชการกับเอกชน และเชื่อมโยงไทย-จีน ได้อย่างแน่นแฟ้นลงตัว

ดังนั้นมิสเตอร์สินค้าเกษตรที่มาปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่ง จึงเห็นได้ว่าเป็นคำล้อคำตลกเลียนของมิสเตอร์ไชน่าในอดีตนั่นเอง แต่ดูไปแล้วก็ขำกลิ้ง เพราะ

ประการแรก ด้วยความเคารพต่อผู้ที่เป็รัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายแต่งตั้งให้เป็นมิสเตอร์สินค้าเกษตรแต่ละคนทั้ง 5 คนแล้ว ไม่มีสักคนเดียวที่รู้จักเรื่องจีน เพราะล้วน

แต่เป็นคนหน้าใหม่ ที่กล่าวได้ว่าเป็นพวกมือเปล่า ดังนั้นเมื่อไม่รู้จริงเรื่องจีนแล้วจะทำการเรื่องสินค้าเกษตรให้เป็นมรรคเป็นผลได้อย่างไร เพราะขณะนี้เงินก็อยู่คู่ค้ารายใหญ่ของสินค้าเกษตรไทย

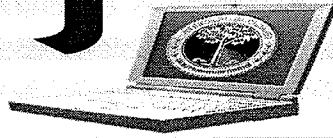

ประการที่สอง มีสเตอร์สินค้าเกษตรแต่ละคนที่ดูแล
สินค้านั้นแต่ละรายการล้วนมีงานประจำและงานที่ดูแล
รับผิดชอบพิเศษเกินตัวท่วมหัวอยู่แล้ว ไม่มีทางที่จะแบก
รับภารกิจสำคัญที่ต้องเอาจริงเอาจังต่อเนื่องในเรื่องสินค้านั้น
เกษตรแต่ละตัวได้

ประการที่สาม การดูแลแก้ไขจัดการสินค้านั้น
แต่ละตัวนั้นเป็นเรื่องข้ามกระทรวง เป็นเรื่องเนื่องกันระหว่าง
รัฐกับเอกชน เป็นเรื่องเนื่องกันกับความสัมพันธ์ไทย-จีน
และคู่ค้ารายอื่นๆ ในต่างประเทศ เมื่อมีสเตอร์สินค้านั้น
ทำงานเฉพาะจุด เฉพาะด้าน จึงไม่มีทางที่จะประสาน
ทุกชั้นทุกตอนของกระบวนการบริหารจัดการสินค้านั้นภาค
เกษตรได้เลย

เอากันแค่สามประการนี้ก็เห็นได้ว่าโลกเขียนคำล้อ
ขี้ปากเขามาทั้งที ก็หาได้รู้ถึงแก่นแท้ของเรื่องอันจะทำให้
ปรากฏเป็นจริงไม่

แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือ จะมีใครสักคนใหม่ที่เข้าใจ
ยุทธศาสตร์อาหาร เข้าใจยุทธศาสตร์แห่งชาติ ในส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับสินค้านั้นเกษตรของประเทศไทย และ
จะมีใครสักคนใหม่ที่มีความเข้าใจและมุ่งมั่นที่จะจำเริญ
พระบรมราโชบายว่าด้วยยุทธศาสตร์ชาติในพระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวคือเกษตรอุตสาหกรรม
บ้างไหม?

ยุคปีหน่วยราชการใช้ยางพารา (21/10/2556)

นายยุคล ล้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรีและรมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า ได้สั่งการให้นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เร่งประสานกับทุกหน่วยราชการในการทำข้อมูลโครงการยางพาราในสต็อกของรัฐบาล เนื่องจากข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานส่งมานั้น แสดงให้เห็นว่ายังไม่เข้าใจต่อนโยบายของรัฐบาล ทำให้มีโครงการที่เสนอเข้ามาใช้ยางพาราเพียงหลักหมื่นตันเท่านั้น ซึ่งให้เร่งประสานโดยเร็วเพื่อที่จะได้วางโครงการใช้ยางพาราทั้งหมดให้แล้วเสร็จ ภายในเดือนธ.ค.นี้ เนื่องจากเป็นเวลาสิ้นสุด โครงการบริหารสต็อกยางพาราของรัฐ ซึ่งสำนักงบประมาณยินดีที่จะไปจัดทำราคากลางสำหรับโครงการที่ใช้ยางพาราชิ้น มาใหม่ เพื่อส่งเสริมการใช้ยางพาราในประเทศเนื่องจากราคาโครงการอาจจะเพิ่มสูงกว่า ราคากลางของเดิม

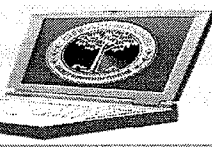
ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯจะยกเลิกโครงการถนนยางพารานำร่องที่อดีต รมช.เกษตรฯได้ตั้งงบประมาณไว้ 85 ล้านบาทเนื่องจากขณะนี้ผลการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพถนนจากยางพาราของกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคมออกมาแล้วว่าได้ผลดี จึงไม่จำเป็นที่กระทรวงเกษตรฯจะต้องไปศึกษาซ้ำอีก สำหรับโครงการถนนยางพารานั้นศูนย์บริหารจังหวัดชายแดนใต้ (ศอ.บต) เสนอขอใช้สำหรับซ่อมแซมถนนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งมีปีละประมาณ 200 กิโลเมตร

นายชนะชัย เปล่งศิริวัธน์ ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง(อสย.)กล่าวว่า ในการประชุมร่วมกับ หน่วยราชการต่างเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา พบว่ามี 11 หน่วยงานราชการ รายงานตัวเลขความต้องการใช้ยางพาราในสต็อกรัฐบาล 2 แสนตัน ในโครงการต่างๆเบื้องต้น เป็นยางปริมาณ 6,700 ตัน มูลค่าประมาณ 9.9 พันล้านบาท ปลัดกระทรวงเกษตรฯได้ขอให้ทุกหน่วยงานกลับไปทำข้อมูลเพิ่มและจะนัดหารืออีก ครั้งประมาณสิ้นเดือนธ.ค. นี้

สำหรับ โครงการใช้ยางพาราที่แต่ละหน่วยงานเสนอเข้ามา เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมฯ เสนอทำที่นอนยางพาราสำหรับคนชรา การไฟฟ้าฝ่ายผลิต เสนอทำสายพานลำเลียง กรมทางหลวง กรมโยธาธิการ เสนอทำถนนยางพารา กทม. เสนอทำยางรองคอสะพาน กระทรวงเกษตรฯเสนอทำยางล้อรถยนต์เพื่อการเกษตร กรมชลประทาน เสนอทำฝายยาง ยางรอกันสระน้ำ ท่อยางส่งและดูดน้ำ ยางกันน้ำรอยต่อคอนกรีต สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(สวทช.)เสนอ ทำยางกันขอบกระจกรถยนต์ สายระบายน้ำในรถยนต์ แผ่นรองปูพื้นคอกปศุสัตว์ คอกม้า ซึ่งจะทำให้สัตว์สุขภาพดีขึ้นลดการใช้ยาปฏิชีวนะ ซึ่งปัจจุบันนำเข้าจากสหรัฐและญี่ปุ่นราคาสูงกว่าในประเทศประมาณ 30-50 %

นอกจากนั้น กระทรวงศึกษาเสนอทำสื่อการเรียนการสอน เช่นโมเดลร่างกายมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข ทำถุงมือยางทางการแพทย์ ด้านมทียมสำหรับคนป่วยกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา เสนอทำยางบล้อกปูพื้น การรถไฟแห่งประเทศไทย เสนอทำยางรองรางรถไฟ การทำอากาศยาน เสนอทำยางปูพื้นในอาคาร ยางล้ออากาศยาน กรมการขนส่งทางบก องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เสนอทำยางรถบรรทุก รถโดยสาร เป็นต้น

ที่มา: โพสต์ทูเดย์ (วันที่ 21 ต.ค.56)

"ยุคผล" สั่งเร่งประสานใหม่ หลังโครงการใช้ยางพาราหน่วยราชการไม่คืบหน้า

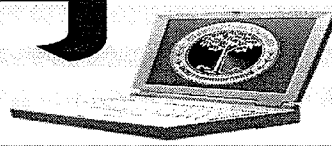
นายยุคผล ลิ่มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรีและรมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า ได้สั่งการให้นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เร่งประสานกับทุกหน่วยราชการในการทำข้อมูลโครงการยางพาราในสต็อกของรัฐบาล เนื่องจากข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานส่งมานั้น แสดงให้เห็นว่ายังไม่เข้าใจตอนนโยบายของรัฐบาล ทำให้มีโครงการที่เสนอเข้ามาใช้ยางพาราเพียงหลักหมื่นตันเท่านั้น ซึ่งให้เร่งประสานโดยเร็วเพื่อที่จะได้วางโครงการใช้ยางพาราทั้งหมดให้แล้วเสร็จ ภายในเดือนธ.ค.นี้ เนื่องจากเป็นเวลาสิ้นสุด โครงการบริหารสต็อกยางพาราของรัฐ ซึ่งสำนักงานประมาณยินดีที่จะไปจัดทำราคากลางสำหรับโครงการที่ใช้ยางพาราขึ้นมาใหม่ เพื่อส่งเสริมการใช้ยางพาราในประเทศเนื่องจากราคาโครงการอาจจะเพิ่มสูงกว่าราคากลางของเดิม

ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯจะยกเลิกโครงการถนนยางพารานำร่องที่อดีต รมช.เกษตรฯได้ตั้งงบประมาณไว้ 85 ล้านบาทเนื่องจากขณะนี้ผลการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพถนนจากยางพาราของกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคมออกมาแล้วว่าได้ผลดี จึงไม่จำเป็นต้องที่กระทรวงเกษตรฯจะต้องไปศึกษาซ้ำอีก สำหรับโครงการถนนยางพารานั้นศูนย์บริหารจังหวัดชายแดนใต้(ศอ.บต) เสนอขอใช้สำหรับซ่อมแซมถนนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งมีปีละประมาณ 200 กิโลเมตร

นายชนะชัย เปล่งศิริวัธน์ ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง(อสย.)กล่าวว่า ในการประชุมร่วมกับหน่วยราชการต่างเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา พบว่ามี 11 หน่วยงานราชการ รายงานตัวเลขความต้องการใช้ยางพาราในสต็อกรัฐบาล 2 แสนตัน ในโครงการต่างๆเบื้องต้น เป็นยางปริมาณ 6,700 ตัน มูลค่าประมาณ 9.9 พันล้านบาท ปลัดกระทรวงเกษตรฯได้ขอให้ทุกหน่วยงานกลับไปทำข้อมูลเพิ่มและจะนัดหารืออีกครั้งประมาณสิ้นเดือนธ.ค. นี้

สำหรับ โครงการใช้ยางพาราที่แต่ละหน่วยงานเสนอเข้ามา เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมฯ เสนอทำที่นอนยางพาราสำหรับคนชรา การไฟฟ้าฝ่ายผลิต เสนอทำสายพานลำเลียง กรมทางหลวง กรมโยธาธิการ เสนอทำถนนยางพารา กทม. เสนอทำยางรองคอสะพาน กระทรวงเกษตรฯเสนอทำยางล้อรถยนต์เพื่อการเกษตร กรมชลประทาน เสนอทำฝายยาง ยางรอกันสระน้ำ ท่อยางส่งและดูดน้ำ ยางกันน้ำรอยต่อคอนกรีต สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(สวทช.)เสนอ ทำยางกันขอบกระจกรถยนต์ สายระบายน้ำในรถยนต์ แผ่นรองปูพื้นคอกปลุสัตว์ คอกม้า ซึ่งจะทำให้สัตว์สุขภาพดีขึ้นลดการใช้ยาปฏิชีวนะ ซึ่งปัจจุบันนำเข้าจากสหรัฐ และญี่ปุ่น ราคาสูงกว่าในประเทศประมาณ 30-50 %

นอกจากนั้น กระทรวงศึกษาเสนอทำสื่อการเรียนการสอน เช่นโมเดลร่างกายมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข ทำถุงมือยางทางการแพทย์ ด้านมทียมสำหรับคนป่วยกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา เสนอทำยางบล็อกปูพื้น การรถไฟแห่งประเทศไทย เสนอทำยางรองรางรถไฟ การทำอากาศยาน เสนอทำยางปูพื้นในอาคาร ยางล้ออากาศยาน กรมการขนส่งทางบก องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เสนอทำยางรถบรรทุก รถโดยสาร เป็นต้น

หมึกพิมพ์จากน้ำยางธรรมชาติ ปฏวัตของการหมึกพิมพ์โลก

หมึกพิมพ์โดยทั่วไปมีส่วนประกอบหลัก ได้แก่ สารให้สี Colorant ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้เรามองเห็นเป็นสีเส้นต่างๆ ตัวพา Vehicle หรือ Binder ซึ่งนอกจากจะเป็นสารที่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมให้สารให้สียึดติดกับวัสดุต่างๆ แล้ว ยังให้สมบัติทางกายภาพ สภาพการไหล และความทนทานต่อสภาวะแวดล้อมของหมึกพิมพ์ สารเติมแต่ง (Additive) สารเติมแต่งจะใส่เพียงเล็กน้อยเพื่อปรับให้หมึกพิมพ์มีคุณสมบัติต่างๆ ตามต้องการ เช่น สารทำให้แห้งเร็ว สารลดแรงตึงผิว สารปรับค่าความเป็นกรดด่าง สารลดฟอง สารป้องกันเชื้อรา และส่วนสุดท้ายคือตัวทำละลาย (Solvent) โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกสำหรับหมึกพิมพ์ประเภทตัวทำละลาย และฐานน้ำมัน ได้แก่ สารประกอบตัวทำละลายอินทรีย์ สารโทลูอีน (Toluene) ไซลีน (Xylene) เมทิลเอทิลคีโตน (MEK) เอทิลอะซิเตต (EA) หรือกลุ่มแอลกอฮอล์ เอทานอล (Ethanol) ไอโซโพรพานอล (Isopropanol)

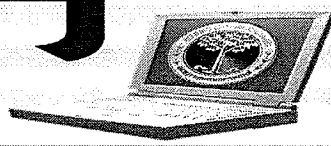
นอกจากนี้ยังมี Hydrocarbon, Mineral oil, White spirit สำหรับฐานน้ำมัน และส่วนมากจะระเหยออกไปเมื่อหมึกพิมพ์นั้นสามารถยึดติดกับวัสดุพิมพ์แล้ว เราจึงมักได้กลิ่นเหม็นฉุน และแสบจมูก หากเข้าไปในโรงพิมพ์ที่ไม่มีระบบระบายอากาศดีพอ กลุ่มที่ 2 สำหรับหมึกพิมพ์ฐานน้ำ ซึ่งตัวทำละลายเหล่านี้ทำหน้าที่ปรับความข้นเหนียว สภาพการไหล การแห้งตัว ปรับความเหมาะสมกับแต่ละระบบพิมพ์

รศ.ดร.เพลินพิศ บุชาธรรม ระบุว่า สารประกอบกลุ่มตัวทำละลายในหมึกพิมพ์ส่วนมากเป็นสารอินทรีย์ที่ระเหยง่าย (VOCs)

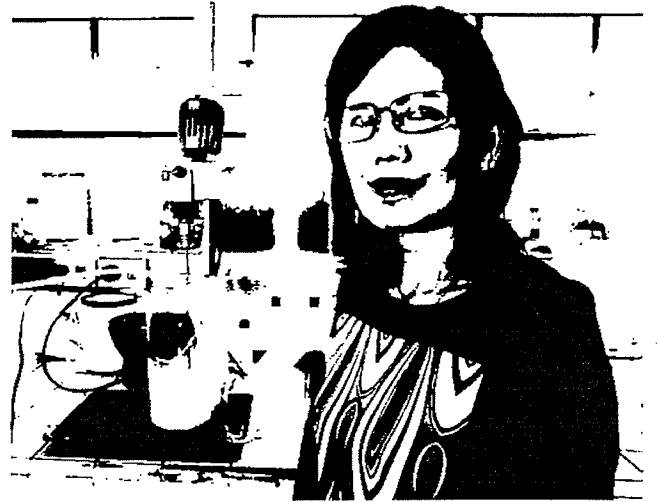
บางชนิดเป็นสารก่อมะเร็ง อย่างเช่น โทลูอีนอะซิโตน ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการทำงานวิจัยในกลุ่มหมึกพิมพ์ฐานน้ำ ทดแทนกลุ่มหมึกพิมพ์ฐานตัวทำละลาย โดยค้นคว้านำเอาวัตถุดิบจากธรรมชาติมาเป็นตัวพา Vehicle อย่างเรซิน (resin) โดยนำน้ำยางดิบมาตัดแปรโครงสร้างให้มีความสามารถเข้ากับวัสดุใช้พิมพ์ทั้งวัสดุรูพรุนอย่างกระดาษ และวัสดุไม่มีรูพรุนอย่างพลาสติก รวมถึงสามารถใช้ได้กับผลิตภัณฑ์ที่ย่อยสลายได้ Biodegradable เป็นกรีนโปรดักท์ Green product อย่างแท้จริง

“เราพบว่าเทคโนโลยีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน หมึกพิมพ์ส่วนใหญ่ผลิตจากสารที่เป็นเรซิน มีที่มาจากสารสังเคราะห์

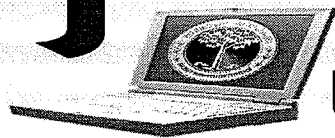
ผ่านกระบวนการทางปิโตรเคมี พื้นฐานจากน้ำมันปิโตรเลียม ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรฟอสซิล Fossil Crude ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป ทดแทนได้ยาก ส่วนสารตัวทำลายอินทรีย์ ซึ่งเราก็รับรู้อยู่แล้วว่าสารระเหยเหล่านั้นเป็นอันตรายต่อคนและสิ่งแวดล้อม สารอินทรีย์เหล่านี้ทั่วโลกมีความพยายามลดการใช้ เลิกใช้มาอย่างต่อเนื่อง เพราะมันมีสารที่ออกซิเจนซึ่งมีกลิ่นเหม็น ที่สำคัญคือติดไฟง่าย เราจะเห็นได้ว่าพวกโรงงานทำกาบ ทำหมักพืชมัโรงงานรีไซเคิลพลาสติก จะเกิดเหตุไฟไหม้บ่อยครั้ง จึงมีความพยายาม

หันมาพัฒนาหมักพืชมัที่เป็นฐานน้ำมากขึ้น งานวิจัยของเราในการนำยางพารามาเป็นวัตถุดิบก็เน้นว่าเป็นการผลิตหมักพืชมัแบบฐานน้ำและถือได้ว่าประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่งในกลุ่มวัสดุพืชมั ประเภทกระดาษ แต่งานที่ท้าทายในการพัฒนา หมักพืชมัประเภทนี้ คือ วัสดุพืชมับางชนิด หมักพืชมัไม่สามารถเกาะติดหรือเกาะติดได้ยาก อย่างพวก พลาสติกฟิล์ม กระสอบ

ปุ๋ย เป็นต้น แต่ล่าสุดเราสามารถคิดค้นวิธีที่ทำให้หมักพืชมัจากยางพาราธรรมชาติมีคุณสมบัติที่ใกล้เคียงหรือเทียบเท่าหมักพืชมัอุตสาหกรรมทั่วไปได้แล้ว”

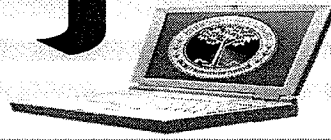
รศ.ดร.เพ็ญพิศ กล่าวว่ กลุ่มวิจัยที่นำนางพารามาเพิ่มมูลค่าโดยการดัดแปรในระดับโครงสร้างโมเลกุลและเป็นการเพิ่มโอกาสในการนำไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในอุตสาหกรรมหมักพืชมัถือเป็นไอเดียใหม่ที่ไม่มีใครทำมาก่อน ซึ่งหากมีการนำหมักพืชมัชนิดนี้ไปใช้ในอุตสาหกรรมพืชมัอย่างแพร่หลายก็จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกรผู้ปลูกยางมีโอกาสมากขึ้นในตลาดการค้าอุตสาหกรรม อีกทั้งยังเป็น Green product ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมนุษย์อีกด้วยเนื่องจากจะทำให้ลดการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและไม่ต้องใช้ตัวทำลายอินทรีย์

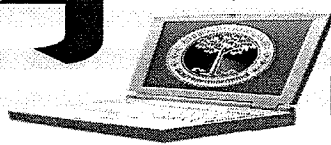
ข่าว โลกธุรกิจ

รุกสร้างนิคมฯ Rubber City

นายวีรพงศ์ ไชยเพิ่ม ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เปิดเผยว่า นายประเสริฐ บุญชัยสุข รมว.อุตสาหกรรม พร้อมคณะผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ลงพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา เพื่อตรวจความพร้อมพื้นที่โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเมืองยาง (Rubber City) ให้ดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรมและสำเร็จลุล่วงโดยเร็วเนื่องจากโครงการจะเป็นประโยชน์ในภาพรวมของอุตสาหกรรมในไทย และตอบสนองนโยบายของรัฐบาลด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองยาง ตลอดจนมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategy) ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมยางพารา

เมืองยาง : นายประเสริฐ บุญชัยสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เร่งรัดโครงการ "นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (จลฺง)" จ.สงขลา ในการตั้งเป็น "เมืองยาง" (Rubber City) ต้นแบบผลิตยางพาราครบวงจร

กนอ.เร่งนิคมยางพาราคาดใช้เพิ่ม 2 หมื่นตัน/ปี

“ประเสริฐ” จี.กนอ. เดินเครื่องโครงการรับเบอร์ ซิตี้ ลุยตรวจความพร้อมพื้นที่ ประเมินภาคอุตสาหกรรมลงทุน 4.3 พันล้าน พร้อมใช้ยางในประเทศ 2 หมื่นตันต่อปี แปรูปยางมูลค่า 3.2 พันล้านต่อปี

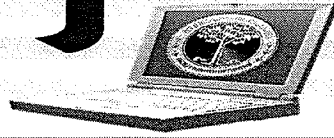
นายวีรพงศ์ ไชยเพิ่ม ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เปิดเผยว่า นายประเสริฐ บุญชัยสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมคณะผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ลงพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา ตรวจสอบความพร้อมพื้นที่โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเมืองยาง Rubber City ให้ดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

โครงการดังกล่าวตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองยาง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมยางพารา เนื่องจากเป็น

อุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ของประเทศ สำหรับพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา ในระยะที่ 3 กนอ. จะจัดเป็นพื้นที่สำหรับพัฒนาเป็นนิคมอุตสาหกรรมเมืองยาง Rubber City โดยมีพื้นที่ประมาณ 755 ไร่ ซึ่ง กนอ. มีความพร้อมในการรองรับสำหรับพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา ขณะนี้การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) แล้ว

ในขณะที่เดียวกันมีภาคเอกชนแสดงความสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในโครงการ Rubber City จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมยางพารา และส่งผลให้ปริมาณการใช้ยางพารามีเสถียรภาพมากขึ้น อีกทั้งเป็นการสร้าง Demand การใช้อย่างของประเทศมากขึ้น และคาดว่าจะก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมประมาณ 4,300 ล้านบาท

ปริมาณความต้องการใช้ยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น คิดเป็นปริมาณ 20,000 ตันต่อปี มูลค่าเพิ่มจากการแปรรูปยางเพิ่มขึ้น ประมาณ 3,200 ล้านบาทต่อปี ก่อให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ทั้งในพื้นที่อุตสาหกรรมและธุรกิจเกี่ยวเนื่องอีกประมาณ 15,000 คนหรือคิดเป็นมูลค่า 2,700 ล้านบาทต่อปี และเป็นการใช้ประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในด้านต่างๆ เช่น ทรัพยากร บุคคล สำนักงาน อาคาร สถานที่ โดยล่าสุด กนอ. ได้จัดทีม CSR ลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องเพื่อทำความเข้าใจกับชุมชนโดยรอบนิคมอุตสาหกรรม

จองวันนี้เลือกทำเลดีก่อนใคร

ด้วย 30 บุรุษสุดท้าย

วันยางพาราบึงกาฬ

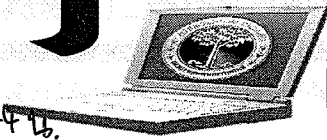
RUBBER DAY 2013

เกษตรกรก้าวหน้า ยางพารารุ่งเรือง เมืองบึงกาฬรุ่งโรจน์

โทร.02-580-0021
 ต่อ 1646,1613,1676

12-15 ธ.ค. 56
 เวลา 11.00-23.00 น.
 ณ ศาลากลางจังหวัดบึงกาฬ

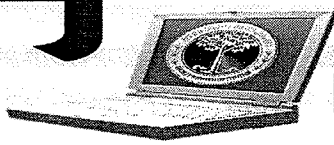

น้ำท่วมกระป๋องกลับสู่สภาวะปกติ ชาวบ้านห้วยโตเร่งทำความสะอาด

กระบี่ - สถานการณ์น้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมพื้นที่บ้านห้วยโต ต.ทับปริก อ.เมืองกระบี่ เริ่มกลับเข้าสู่สภาวะปกติ เนื่องจากฝนหยุดตก จึงทำให้ชาวบ้านเร่งทำความสะอาดบ้านเรือน ขณะที่สวนยางพาราและพื้นที่ทางการเกษตรได้รับความเสียหายเล็กน้อย

จากกรณีที่เกิดฝนที่ตกหนักอย่างต่อเนื่องในพื้นที่บ้านห้วยโต ต.ทับปริก อ.เมือง จ.กระบี่ เมื่อวันที่ 19 ต.ค.56 ทำให้น้ำป่าจากเทือกเขาพนมเบญจา และน้ำตกห้วยโต ไหลหลากเข้าท่วมบ้านเรือนของประชาชนที่อยู่ในที่ราบลุ่มในพื้นที่ ม.4 บ้านห้วยโต ต.ทับปริก อ.เมือง เดือดร้อนกว่า 10 หลังคาเรือน นอกจากนี้ น้ำยังไหลเข้าท่วมพื้นที่ทางการเกษตรสวนยาง และสวนปาล์มน้ำมัน ได้รับความเสียหายกว่า 100 ไร่ โดยพบว่าบางพื้นที่มีน้ำท่วมสูงกว่า 1 เมตรนั้น

ความคืบหน้าล่าสุด เมื่อช่วงเช้าของวันนี้ (21 ต.ค.) ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ฝนได้หยุดตก ทำให้ระดับน้ำในพื้นที่บ้านห้วยโตลดลงอย่างรวดเร็ว จนกลับเข้าสู่สภาวะปกติ ทำให้พืชผลทางการเกษตรของเกษตรกรได้รับความเสียหายเพียงเล็กน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นสวนยางพาราและสวนปาล์ม น้ำมัน ส่วนบ้านเรือนของชาวบ้านที่ถูกน้ำท่วมก็ได้ทำความสะอาด และกลับเข้าไปอาศัยอยู่ตามปกติ

เมื่อยางพาราจากแดนใต้ ได้ขยายพื้นที่การเพาะปลูกและผลผลิตมากขึ้นในภาคอีสาน ทำให้มีโรงงานยางขยายการลงทุนตามมาด้วย เพื่อให้ใกล้แหล่งวัตถุดิบและลดต้นทุนการขนส่ง โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดริมฝั่งแม่น้ำโขงอย่าง หนองคาย บึงกาฬ นครพนม และยังไม่เคยมีการคัดค้านการก่อสร้างโรงงานที่ใดมาก่อน

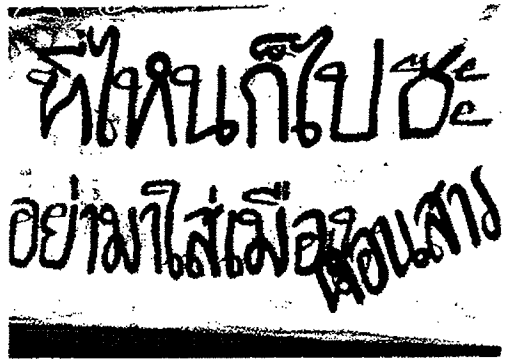
แต่เมื่อบริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด(มหาชน) ขออนุญาตก่อสร้างอาคารโรงงานยางแปรรูป กำลังการผลิต 2 หมื่นตันต่อเดือน บนเนื้อที่ 291 ไร่ ที่บ้านหินรอยเมย ต.ดงบัง อ.คอนสาร จ.ชัยภูมิ กลับได้รับการต่อต้านจากชาวบ้านอย่างรุนแรง โดยสร้างเครือข่าย "กลุ่มคนรักยาคอนสาร" จนมีสมาชิกเข้าร่วมจำนวนมาก และมีการเดินหน้าชุมนุมคัดค้านการก่อสร้างโรงงานมาหลายครั้ง ตั้งแต่ วันที่ 2 กันยายน เป็นต้นมา โดยล่าสุดเมื่อวันจันทร์ที่ 14 ตุลาคม ที่ผ่านมา ก็มีการจัดชุมนุมใหญ่อีกครั้งหนึ่ง และประกาศชุมนุมยึดเชื้อไม่มีกำหนด

วิเชษฐ อุสินเทียะ ประธานชมรมคนรักยาคอนสาร บอกว่า นับตั้งแต่รู้ว่ามีโครงการก่อสร้างอาคารโรงงานยางแปรรูป และมีการทำประชาคมชาวบ้าน ต.ดงบัง แล้ว แต่ชาวบ้านเจ้าของที่ดินไม่รู้ว่านายทุนกว้านซื้อที่ดินเพื่อสร้างโรงงานยางแปรรูป เพราะตอนซื้อไม่ได้บอกว่าจะเอาที่ดินไปทำอะไร แต่พอรู้ว่าสร้างโรงงานยางพารา ก็

เป็นที่สูง เป็นดินทราย โอกาสที่บ่อน้ำบาดน้ำเสียแตก พังก็จะเกิดขึ้นได้เหมือนกับหลายๆ ที่ สุดท้ายชาวบ้านต้องมารับเคราะห์

"กำลังการผลิตของโรงงานสูงถึง 2 หมื่นตันต่อเดือน ขณะที่คอนสารเองนั้นมีพื้นที่ปลูกยางแค่ที่ ต.ทุ่งลุยลาย ประมาณ 100 ตันต่อเดือนเท่านั้น ถ้าโรงงานนี้เสร็จยางพาราจะมาจากถิ่นอื่น จังหวัดอื่น จะก่อให้เกิดปัญหาการจราจร การทรุดถนนของน้ำยาง ปัญหากลิ่น ปัญหามลพิษและปัญหาน้ำอื่นๆ จะตามมา เราจึงยอมให้ตั้งโรงงานไม่ได้" วิเชษฐ ให้เหตุผล

แนวคิดของชาวบ้านก็ไม่ได้ขัดขวางผลประโยชน์ที่ชาวสวนยางจะได้ แต่ไม่ต้องการให้สร้างโรงงานในคอน

กลุ่มคนรักยาคอนสาร ต้านสุดฤทธิ์โรงงานยางพารา

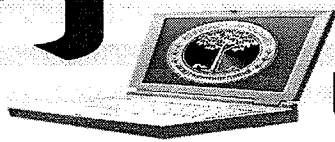
เริ่มหาข้อมูลศึกษาถึงผลกระทบ พร้อมกับสร้างเครือข่าย และหาแกนนำ ซึ่งเป็นชาวคอนสารล้วนๆ มีแนวทางการต่อต้านและคัดค้านไม่ให้ตั้งโรงงาน โดยเฉพาะผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินหลายรายตัดสินใจไม่ขายที่ดินให้แก่บริษัทฯ

แต่ระยะเวลาตั้งแต่เดือนสิงหาคมจนถึงปัจจุบัน การต่อสู้การคัดค้านการทวงถามของชาวบ้านกลับไม่ได้รับการตอบสนอง ไร้ซึ่งคำตอบจากราชการ ทั้งนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ต่างก็หลีกเลี่ยง ทำให้กระบวนการประชาคมที่ควรจะต้องถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับผลกระทบในรัศมี 5 กม.ไม่เกิดขึ้น โดยต่างอ้างถึงการประชาคมที่ทำในชุมชน ต.ดงบังว่า ชาวบ้านไม่มีปัญหาแห่งเดียวเท่านั้น

แม้ว่าความพยายามที่จะสร้างโรงงานของบริษัทมีอย่างต่อเนื่อง และยังได้รับการเอื้อประโยชน์จากราชการที่ไม่เห็นความสำคัญของประชาชน ไม่ถามความต้องการของคนในพื้นที่ ชาวบ้านที่นี่ก็จะปักหลักสู้เพื่อให้รัฐและนายทุนรู้ว่าชาวบ้านไม่ต้องการอย่างไม่มีข้อ

แม้จะอ้างว่าโรงงานได้รับการออกแบบตามมาตรฐานควบคุมกลิ่น ควนพิษ น้ำเสียได้ แต่ระบบการผลิตไม่สามารถเป็นหลักประกันความปลอดภัย เนื่องจากพื้นที่ตั้งโรงงาน

สาร ซึ่งเป็นอำเภอที่สะอาด อากาศดี มีความสงบ และโรงงานยังตั้งอยู่ใจกลางชุมชน ใกล้ลำน้ำซึ่งใช้ในการผลิตประปาของหลายอำเภออยู่ จึงควรจะไปตั้งที่เหมาะสมและใกล้ชุมชนกว่านี้

วิธีการชุมนุมจำเป็นต้องใช้มวลชนเพื่อกดดัน และต้องเตรียมตัวรับมืออีกระลอก ถ้าใบอนุญาตก่อตั้งโรงงานออกมา ก็จะใช้กระบวนการยุติธรรมยื่นร้องต่อศาลปกครองเป็นลำดับต่อไป

ในขณะที่หนึ่งในชาวบ้านน้ำพุปางวัว ต.คอนสาร ที่มาร่วมชุมนุมอย่าง ทองร้อย น้อยลา วัย 43 ปี บอกว่า ที่บ้านเปิดร้านขายอะไหล่รถจักรยานยนต์เล็กๆ สี่แยกหมู่บ้าน อยู่ห่างจากที่ตั้งโรงงานประมาณ 3 กม. ส่วนที่ทำกิน ที่ทำนา และที่พ่อแม่อาศัยอยู่นั้นอยู่ ต.ดงบัง ห่างจากที่ดินแปลงที่จะสร้างโรงงานแค่ 1 กม.เท่านั้น เมื่อดูแผนที่แล้วทั้งบ้านพ่อแม่และที่ร้าน ต่างก็ได้รับผลกระทบอย่างแน่นอน

สำหรับโรงงานยางแปรรูปแห่งนี้ได้มีการทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินทั้งหมด 291 ไร่ ในเขตบ้านหินรอยเมษ ต.ดงบัง แต่ยังไม่มีการโอนที่ดินแม้แต่รายเดียว จากทั้งหมดเกือบ 20 ราย มีเพียง 2 รายที่นายหน้าได้ไปได้ถอนจากสถาบันการเงินให้ 2 ราย เป็นเงินรวมประมาณ 3 แสนบาท แต่ยังไม่มีการจ่ายเงินครบตามสัญญาและไม่มีการโอนเช่นกัน และยังอยู่ระหว่างสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่งรายสุดท้ายจะหมดสัญญาช่วงปลายเดือนตุลาคมนี้

เจ้าของที่ดินรายหนึ่งเปิดเผยว่า ได้ทำสัญญาจะซื้อ

จะขายที่ดินให้แก่ขายหน้าเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม ที่ผ่าน มา โดยตกลงจะซื้อขายที่ดินรวม 7 แสนบาท ได้รับเงินค่ามัดจำจำนวน 1 หมื่นบาท โดยในส่วนของที่เหลือจะชำระให้หมดในวันที่ 2 ตุลาคม ซึ่งก็เลยมาแล้วทางนายหน้าก็มาติดต่อขอให้ต่อสัญญาจะซื้อจะขายออกไปอีก

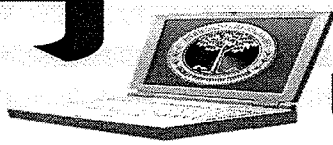
“พอรู้ว่าจะซื้อไปสร้างโรงงานยางพาราเราก็เลยไม่ต่อสัญญา แม้จะถูกข่มขู่สารพัด และก็อยากจะได้เงินก้อนก็ตาม เพราะศึกษาหาข้อมูลพบว่าโรงงานแห่งนี้มีพิษภัยกระทบสิ่งแวดล้อม มากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ”

กระนั้นก็ดี แม้ร่องเลขสิทธิการนายกรัฐมนตรี สุภรณ์ อัตถาวงศ์ จะลงมารับข้อร้องเรียนของชาวบ้านถึงในพื้นที่เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม ที่ผ่านมาก็ตาม แต่พวกเขาก็ไม่ได้คลายความแคลงใจจากนักการเมืองเสียทีเดียว

ทั้งนี้ วิชัย พลอยปัทมวิชิต ที่ปรึกษามรมมคนรักขาคอนสาร บอกว่า ที่ผ่านมามีคณะกรรมการพิจารณาตั้งโรงงานของทางจังหวัด แต่ชาวบ้านกลับถูกปิดบังข้อมูลข้อเท็จจริงมาตลอด จนต้องปักหลักต่อสู้ด้วยตัวเอง

การแสดงพลังของมวลชนและเรื่องของสิทธิชุมชนในปัจจุบันได้เปิดกว้างและเปิดเผยมากขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น การจะสร้างโรงงานที่ใดที่หนึ่งจะต้องผ่านความเห็นชอบอย่างครอบคลุมจากชาวบ้านที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยพวกเขาเรียกร้องจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่จะไม่อนุญาตออกไป รง.4 ให้แก่เอกชนกลุ่มนี้จึงจะทำให้เกิดความวางใจได้ร้อยเปอร์เซ็นต์

● จิตีมา จันพรม ●

เมื่ออย่างพาราจากแดนใต้ ได้ขยายพื้นที่ การเพาะปลูกและผลผลิตมากขึ้นในภาคอีสาน ทำให้ มีโรงงานยางขยายการลงทุนตามมาด้วย เพื่อให้ใกล้ แหล่งวัตถุดิบและลดต้นทุนการขนส่ง โดยเฉพาะ พื้นที่จังหวัดริมฝั่งแม่น้ำโขงอย่าง ทนงคาย บึงกาฬ นครพนม และยังไม่เคยมีการคัดค้านการก่อสร้าง โรงงานที่ใดมาก่อน

แต่เมื่อบริษัท ศรีตรังแอมโมเนียม จำกัด (มหาชน) ขออนุญาตก่อสร้างอาคารโรงงาน ยางแปรรูป กำลังการผลิต 2 หมื่นตันต่อเดือน บน เนื้อที่ 291 ไร่ ที่บ้านหินรอยเมย ต.ดงบัง อ.คอนสาร จ.ชัยภูมิ กลับได้รับการต่อต้านจากชาวบ้านอย่าง รุนแรง โดยสร้างเครือข่าย "กลุ่มคนรักช่คอนสาร"

ต่างก็หลีกเลี่ยง ทำให้กระบวนการประชาคมที่ควร จะ ต้องถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับผลกระทบในรัศมี 5 กม.ไม่เกิดขึ้น โดยต่างอ้างถึงการประชาคมที่ทำ ในชุมชน ต.ดงบัง ว่า ชาวบ้านไม่มีปัญหาแห่งเดียว เท่านั้น

แม้ว่าความพยายามที่จะสร้างโรงงานของบริษัท มีอย่างต่อเนื่อง และยังได้รับการเอื้อประโยชน์จาก ทางราชการที่ไม่เห็นความสำคัญของประชาชน ไม่ถาม ความต้องการของคนในพื้นที่ ชาวบ้านที่นั้นก็บักหลัก สู้เพื่อให้รัฐและนายทุนรู้ว่าชาวบ้านไม่ต้องการอย่าง ไม่ย่อท้อ

แม้จะอ้างว่าโรงงานได้รับการออกแบบตาม มาตรฐาน ควบคุมกลิ่น ควันพิษ น้ำเสียได้ แต่ระบบ

กลุ่มคนรักช่คอนสาร ต้านสุดดุฤทธิ์โรงงานยางพารา

จนมีสมาชิกเข้าร่วมจำนวนมาก และมีการเดินหน้า ชุมนุมคัดค้านการก่อสร้างโรงงานมาหลายครั้ง ตั้งแต่ วันที่ 2 กันยายน เป็นต้นมา โดยล่าสุดเมื่อวันจันทร์ ที่ 14 ตุลาคม ที่ผ่านมา ก็มีการจัดชุมนุมใหญ่อีกครั้ง หนึ่ง และประกาศชุมนุมยึดเยื่อไม่มีการกำหนด

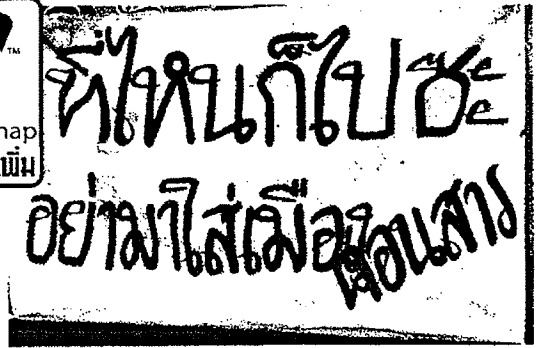
วิเชษฐ อุดินเทียะ ประธานชมรมคนรักช่คอนสาร บอกว่า นับตั้งแต่รู้ว่ามีโครงการก่อสร้าง อาคารโรงงานยางแปรรูป และมีการทำประชาคม ชาวบ้าน ต.ดงบัง แล้ว แต่ชาวบ้านเจ้าของที่ดินไม่รู้ ว่านายทุนกว้านซื้อที่ดินเพื่อสร้างโรงงานยางแปรรูป เพราะตอนซื้อไม่ได้บอกว่าเขาที่ดินไปทำอะไร แต่ พอรู้ว่าจะสร้างโรงงานยางแปรรูปก็เริ่มหาข้อมูล ศึกษาถึงผลกระทบ พร้อมกับสร้างเครือข่าย และหา แกนนำ ซึ่งเป็นชาวคอนสารล้วน ๆ มีแนวทางการต่อต้านและคัดค้านไม่ให้ตั้งโรงงาน โดยเฉพาะผู้ที่ เป็น เจ้าของที่ดินหลายรายตัดสินใจไม่ขายที่ดินให้แก่ นายหน้า

แต่ระยะเวลาตั้งแต่เดือนสิงหาคมจนถึงปัจจุบัน การต่อสู้การคัดค้านการทวงถามของชาวบ้านกลับไม่ ได้รับการตอบสนอง ไร้ซึ่งคำตอบจากทางราชการ ทั้ง นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด

การผลิตไม่สามารถ เป็นหลักประกันความ ปลอดภัย เนื่องจาก พื้นที่ตั้งโรงงานเป็น ที่สูง เป็นดินทราย โอกาสที่บ่อขังน้ำ ฉายแตก หัก ก็จะทำให้เกิดขึ้นได้เหมือนกับ หลาย ๆ ที่ สุดท้ายชาวบ้านต้องมา รับเคราะห์ที่

"กำลังการผลิตของโรงงานสูงถึง 2 หมื่นตันต่อเดือน ขณะที่คอนสารเอง นั้นมีพื้นที่ปลูกยางแค่ที่ ต.ทุ่งสูงหลาย ประมาณ 100 ตันต่อเดือนเท่านั้น ถ้าโรงงานนี้เสร็จยางพาราจะมา จากถิ่นอื่น จังหวัดอื่น จะก่อให้เกิดปัญหาการจราจร การทรุดถนนของน้ำยาง ปัญหากลิ่น ปัญหามลพิษ และปัญหาน้ำอื่นๆ จะตามมา เราจึงยอมให้ตั้งโรงงาน ไม่ได้" วิเชษฐ ให้เหตุผล

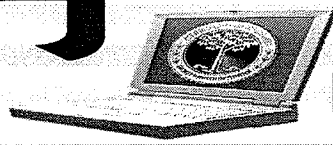
แนวคิดของชาวบ้านก็ไม่ได้ขัดขวางผลประโยชน์ ที่ชาวสวนยางจะได้ แต่ไม่ต้องการให้สร้างโรงงานใน คอนสาร ซึ่งเป็นอำเภอที่สะอาด อากาศดี มีความสงบ และโรงงานยังตั้งอยู่ใจกลางชุมชน ใกล้ลำน้ำซึ่งใช้ใน

การผลิตประปาของหลายอำเภออยู่ จึงควรจะไปตั้งที่ เหมาะสมและไกลชุมชนกว่านี้

วิธีการชุมนุมจำเป็นต้องใช้มวลชนเพื่อกดดัน และต้องเตรียมตัวรับมืออีกะลอก ถ้าใบอนุญาตก่อตั้ง โรงงานออกมา ก็จะใช้กระบวนการยุติธรรมยื่นร้องต่อ ศาลปกครองเป็นลำดับต่อไป

ในขณะที่หนึ่งในชาวบ้านน้ำพุปางวัว ค.คอนสาร ที่มาร่วมชุมนุมอย่าง ทองร้อย น้อยลา วัย 43 ปี บอกว่า ที่บ้านเปิดร้านขายอะไหล่รถจักรยานยนต์ เล็กๆ สีแสดหมู่บ้าน อยู่ห่างจากที่ตั้งโรงงานประมาณ

“เชื่อในพลังของชาวบ้าน
ชาวคอนสารที่ผูกพันรักถิ่น
กำเนิด ไม่อยากให้โรงงาน
อุตสาหกรรม มาทำลายความ
เป็นอยู่ ความสงบที่มีมาแต่
ดั้งเดิม สำหรับชาวสวนยางที่มี
อยู่ก็เพียงแค่เล็กน้อยไปขายยาง
ให้แก่โรงงานอื่นก็ได้ ไม่จำเป็นต้องสร้างที่นี่”

3 กม. ส่วนที่ทำกิน ที่ทำนา และที่พ่อแม่อาศัยอยู่นั้น
อยู่ ต.ดงบัง ห่างจากที่ดินแปลงที่จะสร้างโรงงานแค่
1 กม.เท่านั้น เมื่อดูแผนที่แล้วทั้งบ้านพ่อแม่และที่
ร้าน ต่างก็ได้รับผลกระทบอย่างแน่นอน

สำหรับโรงงานยางแปรรูปแห่งนี้ได้มีการทำ
สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินทั้งหมด 291 ไร่ ในเขตบ้าน
หินรอยเมย ต.ดงบัง แต่ยังไม่มีการโอนที่ดินแม้แต่
รายเดียว จากทั้งหมดเกือบ 20 ราย มีเพียง 2 ราย
ที่นายหน้าได้ไปไถ่ถอนจากสถาบันการเงินให้ 2 ราย
เป็นเงินรวมประมาณ 3 แสนบาท แต่ยังไม่มีการจ่าย
เงินครบตามสัญญาและไม่มีการโอนเช่นกัน และยัง
อยู่ระหว่างสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่งรายสุดท้ายจะหมด
สัญญาช่วงปลายเดือนตุลาคมนี้

เจ้าของที่ดินรายหนึ่งเปิดเผยว่า ได้ทำสัญญาจะ

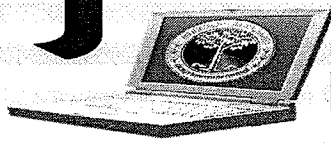
ซื้อจะขายที่ดินให้แก่รายหนึ่งเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม ที่
ผ่านมา โดยตกลงจะซื้อจะขายที่ดินรวม 7 แสนบาท ได้
รับเงินมัดจำจำนวน 1 หมื่นบาท โดยในส่วนที่เหลือ
จะชำระให้หมดในวันที่ 2 ตุลาคม ซึ่งก็เลยมาแล้วทาง
นายหน้าก็มาติดต่อขอให้ต่อสัญญาจะซื้อจะขาย
ออกไปอีก

“พอรู้ว่าจะซื้อไปสร้างโรงงานยางพาราเราก็เลย
ไม่ต่อสัญญา แม้จะถูกข่มขู่สารพัด และก็อยากจะได้
เงินก่อนก็ตาม เพราะศึกษาหาข้อมูลพบว่าโรงงานแห่ง
นี้มีพิษภัย กระทบสิ่งแวดล้อม มากกว่าประโยชน์ที่จะ
ได้รับ”

กระนั้นก็ดี แม้ร่องเลขอาธิการนายกรัฐมนตรี
สุภรณ์ อัตถาวงศ์ จะลงมารับข้อร้องเรียนของชาวบ้าน
ถึงในพื้นที่เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม ที่ผ่านมาก็ตาม แต่
พวกเขาก็ไม่ได้คลายความแฉงใจจากนักการเมือง
เสียทีเดียว

ทั้งนี้ วิชัย พลอยปัทมวิจิต ที่ปรึกษาชมรมคน
รักภัยคอนสาร บอกว่า ที่ผ่านมามีคณะกรรมการ
พิจารณาตั้งโรงงานของทางจังหวัด แต่ชาวบ้านกลับ
ถูกปิดบังข้อมูล ข้อเท็จจริงมาตลอด จนต้องปกป้อง
ต่อสู้ด้วยตัวเอง

การแสดงพลังของมวลชนและเรื่องของสิทธิ
ชุมชนในปัจจุบันได้เปิดกว้างและเปิดเผยมากขึ้น
กว่าเดิม ดังนั้น การจะสร้างโรงงานที่ใดที่หนึ่งจะต้อง
ผ่านความเห็นชอบอย่างครอบคลุมจากชาวบ้านที่มี
ส่วนได้ส่วนเสีย โดยพวกเขายังรอสัญญาจาก
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่จะไม่อนุญาตออก
ใบ รง.4 ให้แก่เอกชนกลุ่มนี้จึงจะทำให้เกิดความ
วางใจได้ร้อยเปอร์เซ็นต์

‘ที่ดินกระจุก-ปลูกพืชเชิงเดี่ยว’ ปัญหาเกษตรกรรมที่รอการแก้ไข

“เศรษฐกิจของเราขึ้นอยู่กับเกษตร แต่ไหนแต่ไรมาแล้ว รายได้ของประเทศที่ได้มาสร้างความเจริญด้านต่างๆ เป็นรายได้จากการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ จึงกล่าวได้ว่า ความเจริญของประเทศต้องอาศัยความเจริญของการเกษตรเป็นสำคัญ และงานทุกๆ ฝ่ายจะดำเนินก้าวหน้าไปได้ ก็เพราะการเกษตรของเราเจริญ”

พระบรมราชาชาตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรและอนุปริญญาบัตร ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 3 ก.ค. 2507 สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของอาชีพเกษตรกรรม อันเป็นรายได้หลักของประเทศไทยในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม แม้ปัจจุบันรายได้หลักของเราจะมาจากอุตสาหกรรม แต่ภาคเกษตรก็ยังคงมีความสำคัญ ในแง่ของการผลิตเพื่อการบริโภคในประเทศ อันเป็นเครื่องประกันความมั่นคงทางอาหารได้เป็นอย่างดี

ดังที่มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ทุกครั้งที่มิวิกฤติเศรษฐกิจสังคมไทยไม่เคยเข้าสู่ภาวะจลาจลเหมือนอีกหลายประเทศก็เพราะเรายังสามารถหาอาหารราคาไม่แพงรับประทานได้ตลอดจนแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้าง ก็ยังกลับไปหากภาคเกษตรได้ รอวันที่เศรษฐกิจฟื้นตัวจึงกลับเข้าสู่อุตสาหกรรมต่อไป

เมื่อภาคการเกษตรมีความสำคัญกับประเทศไทยอย่างมาก ดังนั้นจึงต้องมีการรวบรวมข้อมูลทุกด้านเกี่ยวกับการเกษตร เป็นที่มาของการทำ สำมะโนการเกษตร ซึ่งครั้งนี้เป็นครั้งที่ 6 แล้ว (พ.ศ.2556) และสอดคล้องกับคำแนะนำของ องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ที่ให้เก็บข้อมูลดังกล่าว เพื่อนำมาจัด

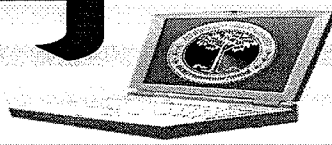
ทำยุทธศาสตร์การเกษตร ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นต่อไป น.อ.อนุดิษฐ์ นาคทรพรพ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) กล่าวถึงโครงการนี้ว่า สำมะโนการเกษตร เป็นความร่วมมือกันระหว่างกระทรวง ICT กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของกิจกรรมการเกษตร โดยจะทำการสำรวจทุกๆ 10 ปี

จากการสำรวจครั้งล่าสุด ระหว่างวันที่ 1-31 พ.ค. 2556 ที่ผ่านมา พบว่ามีผู้ถือครองพื้นที่เกษตรกรรมทั้งสิ้น 5.9 ล้านราย นับเป็นร้อยละ 25.9 ของครัวเรือนทั่วประเทศ คิดเป็นเนื้อที่ 114.6 ล้านไร่ เฉลี่ยรายละ 19.4 ไร่ ในจำนวนนี้ หากแบ่งเป็นรายภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) ยังคงเป็นพื้นที่หลักที่มีผู้ถือครองพื้นที่เกษตรกรรมสูงที่สุด อยู่ที่ 2.8 ล้านราย คิดเป็นเนื้อที่ 53.5 ล้านไร่ เฉลี่ยรายละ 19.5 ไร่

อันดับ 2 ภาคเหนือ มีผู้ถือครองพื้นที่เกษตรกรรม 1.3 ล้านราย เนื้อที่ 27.2 ล้านไร่ เฉลี่ยรายละ 20.9 ไร่ ภาคใต้ เป็นอันดับ 3 มีผู้ถือครองพื้นที่เกษตรกรรม 1 ล้านราย เนื้อที่ 14.7 ล้านไร่ เฉลี่ยรายละ 14.5 ไร่ ส่วน ภาคกลาง เป็นภาคที่มีผู้ถือครองพื้นที่สำหรับการเกษตรน้อยที่สุด เพียง 8 แสนราย เนื้อที่ 19.2 ล้านไร่ เฉลี่ยรายละ 22.7 ไร่

“หากพิจารณาจากเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา คือปี 2546 จะพบว่าทั้งจำนวนผู้ถือครองและเนื้อที่ถือครองการเกษตรนั้นเพิ่มขึ้น จาก 5.8 เป็น 5.9 ล้านราย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 และพื้นที่จาก 112.7 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นเป็น 114.6 ล้านไร่ มีความเปลี่ยนแปลงนิดหน่อย”

รมว. ICT กล่าว และเล่าต่อไปว่า 10 จังหวัดที่มีผู้ถือครองที่ดินการเกษตรสูงสุด อันดับ 1 นครราชสีมา

อันดับ 2 อุบลราชธานี อันดับ 3 ศรีสะเกษ อันดับ 4 ขอนแก่น อันดับ 5 นครศรีธรรมราช อันดับ 6 สุรินทร์ อันดับ 7 ร้อยเอ็ด อันดับ 8 สกลนคร อันดับ 9 บุรีรัมย์ และอันดับ 10 อุตรธานี ส่วนจังหวัดที่มีผู้ถือครองที่ดินเพื่อการเกษตรน้อยที่สุด เลี้ยวแล้วไม่เกิน 1 หมื่นราย คือ กทม. สมุทรปราการ สมุทรสาคร นนทบุรี และภูเก็ต

เมื่อแบ่งตามประเภทกิจกรรมทางการเกษตร พบว่า ร้อยละ 96.4 เป็นการปลูกพืช ในจำนวนนี้ร้อยละ 51.3 เป็นพื้นที่ปลูกข้าว รองลงมาร้อยละ 14.6 เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา และเมื่อแบ่งตามรายภาค ภาคอีสานจะเน้นปลูกข้าวมากที่สุด ร้อยละ 67.4 รองลงมาเป็นพืชไร่ ร้อยละ 20.5 ส่วนภาคใต้ จะหนักไปทางการทำสวนยางพารา ถึงร้อยละ 66.7 และไม้ผลยืนต้นชนิดอื่นๆ ร้อยละ 24.3

“สำหรับเนื้อที่ปลูกข้าว เราพบว่าราว 37.5 ล้านไร่ อยู่ที่ภาคอีสาน รองลงมาตามลำดับคือ ภาคเหนือ กลาง และได้ทุกภาคมีสัดส่วนการปลูกข้าวนาปีและนาปรังใกล้เคียงกัน ยกเว้นภาคอีสานที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปี สำหรับยางพารา ตั้งแต่ 2538-2556 เราพบว่า จำนวนผู้ถือครองยางพารา เพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่า จาก 5.4 ล้านราย เป็น 11.6 ล้านราย เนื้อที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นจาก 9.2 ล้านไร่ เป็น 16.3 ล้านไร่ ครั้งหนึ่งอยู่ที่ภาคใต้ แต่ก็พบข้อสังเกตว่า ใน 10 ปีหลัง ภาคอีสานมีเนื้อที่เพาะปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น” รมว. ICT เล่าถึงสถานการณ์พื้นที่เกษตร

มี 2 ประเด็น ที่ถูกค้นพบจากข้อมูลชุดนี้ ประเด็นแรก เหตุใดจำนวนผู้ถือครองพื้นที่เกษตรกรรมลดลง แต่กลับมีเนื้อที่เพาะปลูกมากขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ นางพรรณพิมล ชัญญานูวัตร อดีตอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ให้ความเห็นเมื่อครั้งยังดำรงตำแหน่งว่า ในอดีตที่เกษตรกรแต่ละคนมีที่ดินมาก แต่ด้วยข้อจำกัดในการเข้าถึงเทคโนโลยีและองค์ความรู้ในการปรับปรุงที่ดินเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิต

ทำให้เกษตรกรหลายรายตัดสินใจขายหรือนำที่ดินไปจำนอง ส่งผลให้ที่ดินการเกษตรกระจุกตัวอยู่ในมือของผู้มีฐานะดี (นายทุนหรือเกษตรกรที่ร่ำรวย) และกลายเป็นปัญหาที่ท้าทายในปัจจุบัน ที่ทางภาครัฐกำลังเร่งสำรวจและหามาตรการช่วยเหลือต่อไป

อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน จากการสำรวจครั้งนี้พบว่า เกษตรกรร้อยละ 80 ยังทำการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว ส่วนใหญ่หมายถึงปลูกพืชเพียงชนิดเดียวเท่านั้น ขณะที่ร้อยละ 18.7 ทำกิจกรรมเกษตร 2 ประเภท และมีเพียงร้อยละ 1.3 เท่านั้น ที่ทำเกษตรตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไป

นายวิบูลย์ทัต สุทันธนภิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในฐานะเจ้าภาพหลักการสำรวจครั้งนี้ ค่อนข้างเป็นห่วงเกษตรกรที่ยังปลูกพืชเชิงเดี่ยว เพราะมีความเสี่ยงสูง แต่หากมีการปลูกพืชผสมผสานหลายชนิด รวมถึงเลี้ยงสัตว์ด้วย ก็จะช่วยกระจายความเสี่ยงได้มาก

“ถ้าเราสามารถส่งเสริมให้เกษตรกรไม่ปลูกพืชเชิงเดี่ยว แต่ปลูกพืชผสมผสานตามเกษตรทฤษฎีใหม่ บัญชีครัวเรือนและรายได้ทางการเงิน ก็จะได้รับการปกป้องความเสี่ยงจากภาวะผันผวน” ผอ.สสช. กล่าว

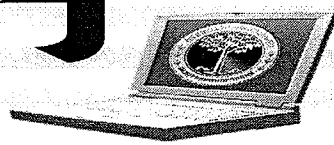
ปิดท้ายด้วย นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ โครงการที่ต่อเนื่องจากสำมะโนการเกษตร 2556 คือ โครงการทะเบียนเกษตรกร ที่มีลักษณะเป็นสมุดเล่มคล้ายกับทะเบียนบ้าน โดยให้เกษตรกรมาแจ้งว่าครัวเรือนของตนทำการเกษตรอะไรบ้าง

“ในนั้นก็จะมีการจัดบันทึกข้อมูลประวัติ ชื่อ ที่อยู่ อายุ แล้วก็อาชีพของเกษตรกร ตั้งเป้าไว้ว่าเราจะทำให้เสร็จภายในเดือนตุลาคมนี้ ทั้งหมดประมาณ 7 ล้านครัวเรือน ก็จะรับกับสำมะโนเกษตร” รมช.เกษตรฯ กล่าวทิ้งท้าย

จะเห็นได้ว่า โครงสร้างเกษตรไทยยังมีปัญหาพอสมควร ด้านหนึ่งคือที่ดินกระจุกอยู่กับคนรวยเพียงไม่กี่กลุ่ม แต่คนอีกจำนวนมากไม่มีที่ดินทำกิน อีกด้านหนึ่ง เกษตรกรส่วนใหญ่ยังเผชิญกับการปลูกพืชเชิงเดี่ยว ซึ่งเสี่ยงต่อภาวะราคาผลผลิตตกต่ำเนื่องจากปริมาณล้นตลาด

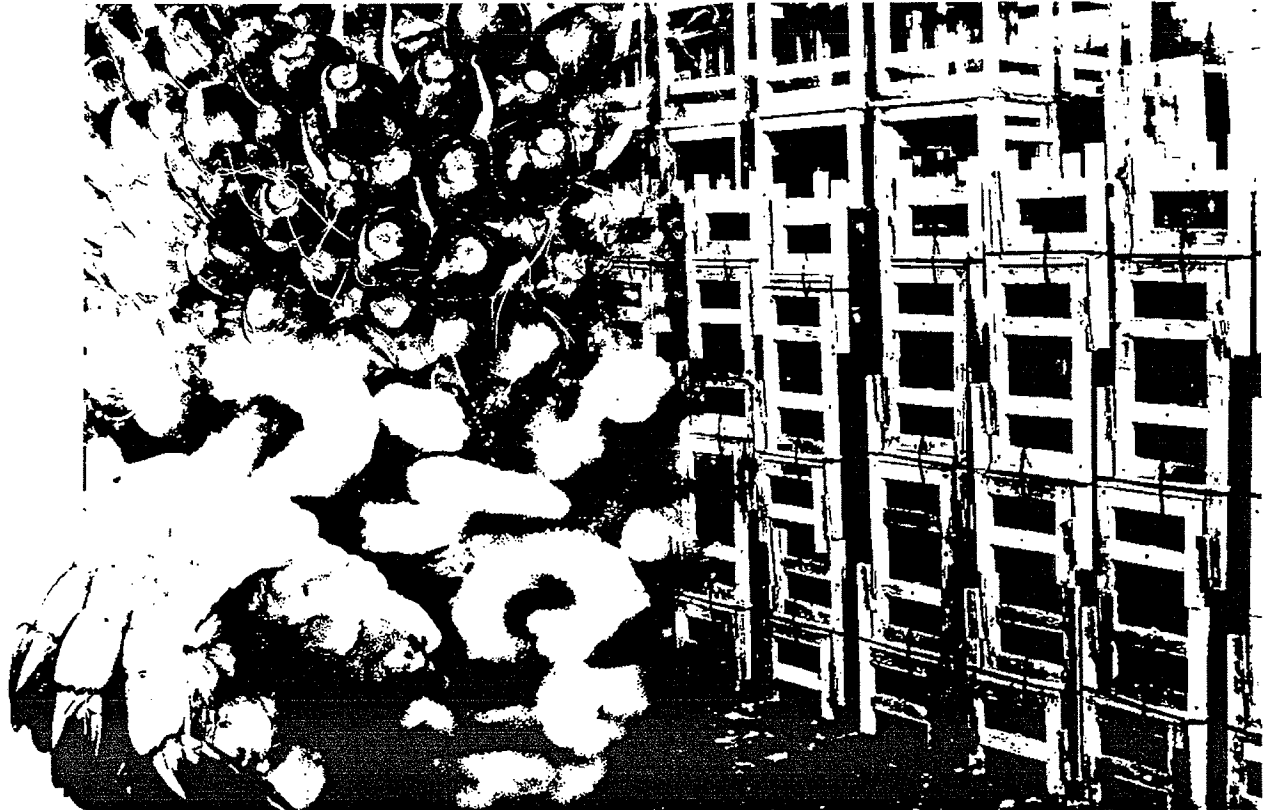
เป็นงานที่หนักและท้าทายไม่น้อย หากต้องการแก้ไขปัญหาคความยากจนของเกษตรกรไทยในระยะยาว

SCOOP@NAEWNA.COM

ชู 4 อนาคตดาวเด่นโครงการ 'IMT-GT'

กลุ่มไม้ยางแปรรูปจี'ก.ทรัพย์ากรฯ'แก้กฎระเบียบ

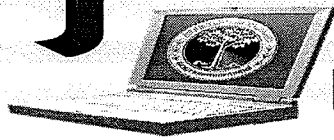
บูรณาการ - การขาดแคลนวัตถุดิบอาหารทะเล ต้องนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน กฎระเบียบ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับสินค้าสำคัญ ที่กำลังมีปัญหาในขณะนี้ ภาครัฐ-เอกชนต้องเร่งบูรณาการร่วมกันให้มากขึ้นกว่านี้

เปิด 4 อนาคตอุตสาหกรรมดาวเด่นของไทย ยางพารา ปาล์ม อาหารทะเลแปรรูป และไม้ยางพาราที่จะร่วมมือกับอินโดฯ-มาเลเซีย ในโครงการ IMT-GT กลุ่มปาล์มป่วนหนังกวนรัฐต้องรอบคอบในการออกนโยบาย กลุ่มไม้ยางสุดกลั่นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติไม่ยอมแก้กฎระเบียบเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ขณะที่กลุ่มไทยฮั้วฯชี้ราคายางแผ่นปีหน้าเพิ่มจากปีนี้อีกตันละ 300-500 เหรียญสหรัฐ

นายอิทธิ พิศาลวานิช คณบดีคณะ

เศรษฐศาสตร์และผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เปิดเผยในงานสัมมนาถอดรหัสอุตสาหกรรมดาวเด่นใน IMT-GT ว่า ตามแผนงานระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2555-2559) ของโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโดนีเซีย (เกาะสุมาตรา) มาเลเซีย (8 รัฐทางเหนือของประเทศ) และไทย (14 จังหวัดภาคใต้ ตั้งแต่ชุมพร ถึงนราธิวาส) ว่า ในส่วนของไทยที่มีอุตสาหกรรมเป้าหมาย 25 รายการ

พบว่า มี 4 อุตสาหกรรมดาวเด่น คือ อุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพารา อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม อุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป และอุตสาหกรรมไม้ยางพาราและผลิตภัณฑ์ไม้ยางพาราที่จะร่วมมือกับ 2 ประเทศพัฒนาให้ดีขึ้น นางวิวรรณ์ บุญประทีปรัตน์ เลขาธิการสมาคมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ปัจจุบันไทยมีพื้นที่ให้ผลผลิต 4.09 ล้านไร่ ปริมาณผลปาล์มสด 12.02 ล้านตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2.94

ตัน ต้นทุนการผลิต 3.02 บาท/กก. แต่ ต้นทุนของเกษตรกรรายย่อย 3.80 บาท/กก.

นางวิวรรตน์กล่าวต่อว่า ผลผลิตน้ำมัน ปาล์มของไทย 2 ล้านตัน ใ้บริโภคภายใน ประเทศ 1 ล้านตัน ผลิตไบโอดีเซล 6 แสน ตัน ที่เหลือต้องส่งออกทั้งที่ไม่มีกำไร แต่ การส่งออกมีปัญหาเพราะลูกค้าขาด ความเชื่อถือไม่กล้าซื้อ เนื่องจากกลาง ปีที่ผ่านมา รัฐบาลเก็บค่าเซอร์ชาร์จหรือค่า ธรรมเนียมพิเศษ กก.ละ 10 บาท ผู้ส่ง ออกจึงส่งออกไม่ได้ และผลผลิตน้ำมัน ปาล์มในสต็อกล้นตามมา โดยสต็อกสูงสุด ถึง 3.8 แสนตัน ปัจจุบันเหลือ 3.2 แสน ตัน แต่ก็ยังสูงกว่าระดับปกติที่ประมาณ 2 แสนตัน ดังนั้นแนวโน้มราคาปาล์มจนถึง สิ้นปีนี้น่าจะไม่ขยับไปไหน

“ราคาน้ำมันปาล์ม กก.ละ 29 บาท หักค่าการผลิต การตลาด ค่าขนส่ง ค่า บริหารจัดการ กก.ละ 12 บาท จะเหลือ กก. 17 บาท (น้ำมันปาล์มดิบ) และคิด เป็นราคาผลปาล์มที่ กก.ละ 3 บาทเศษ ซึ่งเกษตรกรอยู่ไม่ได้ ควรที่จะได้รับราคา ที่ กก.ละ 4 บาทเศษ ดังนั้นเรื่องนโยบาย ของรัฐในเรื่องปาล์มจึงสำคัญมาก ต้อง พิจารณาให้รอบคอบกว่านี้”

ดร.หลักชัย กิตติพล ประธานบริหารและ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยสัวะวงพารา จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า นโยบายแก้ ปัญหาราคายางของรัฐที่จ่ายเงินโดยตรง ให้เกษตรกรทุกคนเพื่อช่วยปัจจัยการผลิต เติบโตมากทางแล้ว

ราคายางแผ่นในปีนี้เป็นรูปของเงินเหรียญ สหรัฐจะตกประมาณ 2,500 เหรียญสหรัฐ ต่อตัน ส่วนปีหน้าคาดว่าจะราคายางแผ่น จะขยับขึ้นไปเป็นตันละ 2,800-3,000 เหรียญสหรัฐ เพราะมองว่าเศรษฐกิจโลก โดยรวมจะดีขึ้นในหลายประเทศที่พัฒนา แล้ว และสต็อกของผู้ใช้รายใหญ่ 5 ราย ลดลง จึงต้องซื้อเก็บสต็อกเพิ่ม โดยเฉพาะ จีนที่นำเข้าปีละประมาณ 4 ล้านตัน ปกติ ที่ผ่านมาการใช้ยางของจีนจะเพิ่มไม่ต่ำกว่า 10% ต่อปี แต่ปีที่แล้วโตเพียง 6% เท่านั้น ส่วนปีหน้าคาดว่าจะโต 10%

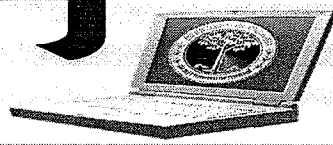
นายอาทร พิบูลชนพัฒนา กรรมการ บริหารสมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย กล่าวว่่า ศักยภาพการผลิตกุ้งขาวแวน นาไมทั่วโลก ไทยเป็นที่ 1 มาตลอด 4 ปี โดยปี 2554 ไทยผลิต 6 แสนตัน ปี 2555 ผลิต 5.4 แสนตัน แต่ปีนี้เจอโรคกุ้งตาย ตัวน ผลผลิตลดลงไปมาก การส่งออก ปีที่ผ่านมามูลค่า 1.2 แสนล้าน ปีนี้ คาดว่าจะลดลงในรูปเงินเหรียญสหรัฐ ถึง 27% และปีหน้าสหภาพยุโรปจะตัด จีเอสพีกับไทยอีก

มองในภาพความร่วมมือ IMT-GT ต้อง คุยกันในกรอบที่ชัดเจน เอาโน้วฮาวไทย ไปช่วย แต่ตัวโรงงานต้องเป็นของไทย เพราะประเทศผู้ซื้อเชื่อถือผู้ประกอบการ ส่งออกของไทย

นายสุทิน พรชัยสุรีย์ นายกสมาคมธุรกิจ ไม้ยางพารา กล่าวว่า ไทยมีการโค่นยางแก่ ปีละ 3 แสนไร่ คิดเป็นไม้แปรรูป 3 ล้าน ลบ.ม. ส่งออกปีละ 2 ล้าน ลบ.ม. ใช้ใน ประเทศเพื่อทำเฟอร์นิเจอร์ขายในประเทศ และส่งออก 1 ล้าน ลบ.ม. มูลค่าประมาณ 1 แสนล้านบาท

โจทย์มีอยู่ว่า ทำอย่างไรจะเพิ่มมูลค่าการ ผลิตเฟอร์นิเจอร์ขึ้นมาเป็น 2 แสนล้านบาทได้ ปัญหาจึงอยู่ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ใบอนุญาตโรงงานต้องต่อ อายุที่กรมป่าไม้ทุกปี ฝ่าฝืนติดคุกได้ การ ขออนุญาตเปิดโรงงานต้องใช้เวลา 3-5 ปี หรือไม่ได้เลย การแปรรูปไม้ต้องขออนุญาต จากส่วนกลางเท่านั้น

“จีนเขานำวัตถุดิบจากไทยไปกระจาย ให้รายย่อยช่วยกันผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ เหมือนที่ได้หันทำ แล้วผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์ ขายแข่งไทยได้ เพราะจะมีต้นทุนการผลิต ต่ำกว่าปกติ เรื่องเหล่านี้มีมติคณะรัฐมนตรี ไป 3 ครั้ง 2 รัฐบาลแล้ว แต่กระทรวง ทรัพยากรฯก็เฉยไม่ยอมแก้ไข”

'ตาปี-พุมดวง'

ชลประทานที่ชาวบ้านไม่เอา

การปรากฏกายของบูรณาม บรรหาร ศิลป
 อาษา ในฐานะประธานที่ปรึกษา รมว.เกษตร
 และสหกรณ์ เพื่อติดตามความคืบหน้า โครงการ
 พัฒนาลุ่มน้ำตาปี-พุมดวง ที่ ต.บางบอน อ.พุนพิน
 จ.สุราษฎร์ธานี ซึ่งต้องสะดุดหลังเกิดแรงต้านจากชาว
 บ้านจนนำไปสู่การยื่นฟ้องศาลปกครอง ให้มีคำสั่ง
 ยกเลิกโครงการ และศาลได้รับฟ้องไว้แล้ว

ยิ่ง "บรรหาร" ย้ำว่า "โครงการนี้ล้มไม่ได้"
 พร้อมเสนอตัวเป็นแกนกลางในการประสานเพื่อ
 เชิญชวนผู้ได้รับผลกระทบจากการลงทุนของรัฐ
 ยิ่งฉายภาพความสำคัญที่รัฐหมายมั่นปั้นมือ
 เอาไว้

ทว่าไม่ใช่เรื่องง่ายในการรับมือกับแรงต้านหลัง
 ของคนในท้องถิ่นอย่าง เครือข่ายพิทักษ์ลุ่มน้ำตาปี-
 พุมดวง แสดงจุดยืนคัดค้านในรูปแบบต่างๆ มาอย่าง
 ต่อเนื่อง พวกเขามองว่าโครงการนี้ไม่มีความจำเป็นใน
 พื้นที่เลย เนื่องจากพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ 90%

เป็นส่วนยางพารา และสวนปาล์มน้ำมัน
 ไม่จำเป็นต้องพึ่งระบบชลประทานขนาด
 ใหญ่

"ที่ผ่านมามีชาวบ้านได้ยื่นหนังสือ
 คัดค้าน ชุมนุมประท้วง ก่อนมีพระราช
 กฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน แต่กรมชลฯ ไม่
 เคยฟังข้อมูลของชาวบ้าน" เฉลียว
 ภิญญินิล หนึ่งในตัวแทนชาวบ้าน
 สะท้อนสิ่งที่เกิดขึ้น

เช่นเดียวกับ อัครเดช ขุนนิต
 หนึ่งในตัวแทนชาวบ้านที่ร่วมคัดค้าน
 โครงการตาปี-พุมดวง ยอมรับว่า ถึงวัน
 นี้การต่อต้านโครงการนี้เริ่มกลายเป็น
 เสียงของคนส่วนน้อย เพราะผู้ที่ได้รับ

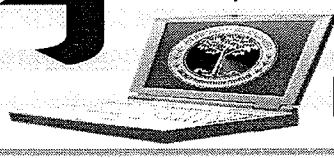

ผลกระทบส่วนใหญ่รับเงินค่าเวนคืนที่ดินไปแล้ว ดั่ง
 นั้นสิ่งที่สามารถทำได้ คือการต่อสู้ในกระบวนการทาง
 กฎหมาย

"ผมมองว่าถ้าโครงการนี้เกิดขึ้นจริง จะส่งผล
 กระทบ คือ 1.ปัญหาอุทกภัย โดยเฉพาะหน้าฝนน้ำจะ
 ท่วมเพิ่มขึ้น เพราะลักษณะการตัดคลองของโครงการ
 ขวางทางน้ำเป็นส่วนใหญ่ 2.กระทบต่อพื้นที่ทางการ
 เกษตรที่สูญหายไป 3,000-4,000 ไร่ เนื่องจากพื้นที่
 เกษตรส่วนใหญ่ปลูกปาล์มและยาง อาศัยน้ำฝนจาก
 ธรรมชาติเป็นหลัก ไม่ได้อาศัยจากระบบชลประทาน

และ 3.โครงการนี้ไม่น่าจะมีน้ำพอสำหรับการบริหาร
 จัดการน้ำอย่างทั่วถึง" อัครเดช อธิบาย

ส่วน นพ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ กรรมการสิทธิ
 มนุษยชนแห่งชาติ ในฐานะประธานอนุกรรมการสิทธิ
 ชุมชนและฐานทรัพยากร ที่นำคณะเดินทางมาในพื้นที่
 มองว่า การศึกษาเดิมที่อ้างถึงประโยชน์จากการส่ง
 น้ำเข้านาข้าว น่าจะสวนทางกับความเป็นจริง เพราะ
 สภาพปัจจุบันนาข้าวถูกปรับเปลี่ยนเป็นส่วนยางพารา
 และปาล์มน้ำมัน ลักษณะการใช้น้ำก็แตกต่างกัน อีกทั้งโครงการไม่มีการศึกษารายละเอียด ผลกระทบ

ชุมชน พี่เขยเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้โครงการหลักเกี่ยวกับการศึกษา ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การประกาศ กฎฎีกาเวนคืนที่ดิน และการดำเนิน โครงการดังกล่าว ก็ขาดการมีส่วนร่วม ของชุมชน

“โดยภาพรวมชาวบ้านไม่ได้ ต้องการโครงการน้ำตาปี-พุมดวงแล้ว ที่ เห็นได้ชัดคือพื้นที่ทำนา ถูกปรับเปลี่ยน เป็นสวนยางพารา และสวนปาล์มน้ำมัน ลักษณะการใช้ที่ดินต่างกัน โครงการจึง ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่ สอดคล้องความต้องการใช้น้ำของภาค เกษตรกร” อีกความคิดเห็นจาก วิโรจน์

ทองเกษม หนึ่งในคณะทำงานเครือข่ายพิทักษ์ลุ่ม น้ำตาปี-พุมดวง จ.สุราษฎร์ธานี

ย้อนไปเมื่อเดือนกรกฎาคม 2533 คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย กรมชลประทาน ดำเนินการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระบบ ชลประทาน โดยเฉพาะพื้นที่ชลประทานที่จะได้จาก การก่อสร้างเขื่อนแก่งกรุง ใน จ.สุราษฎร์ธานี จาก นั้นกรมชลประทานได้จ้างบริษัทที่ปรึกษาศึกษาความ เหมาะสม เสรีจสินในเดือนธันวาคม 2537 พบว่า โครงการมีความเหมาะสมต่ำ เนื่องจากจำเป็นต้อง อพยพราษฎรและต้องลงทุนค่าชดเชยทรัพย์สินสูง ทำให้ผลประโยชน์ที่จะได้รับไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ประกอบกับเขื่อนแก่งกรุงถูกต่อต้าน และถูกระงับ ไปในที่สุด

ด้วยเหตุนี้กรมชลประทาน จึงพิจารณาการใช้ ประโยชน์จากน้ำที่ปล่อยจากท้ายเขื่อนรัชชประภา อ.บ้านตาขุน จ.สุราษฎร์ธานี และเป็นที่มาของการ ศึกษาทบทวนความเหมาะสม โดยพิจารณาการพัฒนา ชลประทานสูบน้ำจากแม่น้ำพุมดวง เพื่อเพิ่มพื้นที่ ชลประทานฤดูฝน 73,980 ไร่ โดยผลการศึกษาที่ ออกมีความเหมาะสมทั้งด้านวิศวกรรม เศรษฐศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม เป็นการบริหารจัดการน้ำหลังจากการ ผลิตกระแสไฟฟ้าของเขื่อนรัชชประภา มาใช้ประโยชน์ ทางการเกษตร ด้วยพื้นฐานที่ว่าเขื่อนรัชชประภา ได้ ปล่อยน้ำจากท้ายเขื่อนเนื่องจากการผลิตกระแส

ไฟฟ้า 3,000 ล้านลูกบาศก์ เมตรต่อปี และมีปริมาณน้ำจากคลองสาขา ไหลมา รวมในแม่น้ำพุมดวง 2,400 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ทำให้มีปริมาณน้ำไหลผ่านแม่น้ำพุมดวง 5,400 ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี ที่เป็นการไหลลงสู่ทะเล โดยไม่มี การนำมาใช้ประโยชน์แต่อย่างใด

ดังนั้นโครงการพัฒนาลุ่มน้ำตาปี-พุมดวง จึง เป็นการบริหารจัดการน้ำโดยการนำไปใช้ประโยชน์ ทางด้านการเกษตรให้เต็มประสิทธิภาพ เพิ่มพื้นที่

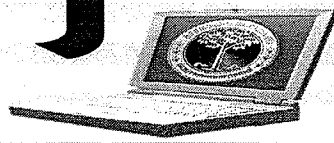
ชลประทานในฤดูฝน 73,980 ไร่ และในฤดูแล้ง 57,819 ไร่

ต่อมา เมื่อปี 2549 กรมชลประทาน โดย สำนักงานก่อสร้าง 10 สำนักโครงการขนาดใหญ่ เริ่ม จัดการประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและประชาชนที่ ได้รับผลกระทบ เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเบื้องต้น และรับทราบปัญหาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จากนั้น ปี 2550 กรมชลประทานได้ขออนุมัติเปิด “โครงการ พัฒนาลุ่มน้ำตาปี-พุมดวง” พร้อมทั้งได้ดำเนินการ จัดการประชุมเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้อง และรับทราบปัญหาของราษฎรที่ได้รับ ผลกระทบอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเตรียมความ พร้อมด้านการจัดหาที่ดินในพื้นที่ กระทั่ง 7 เมษายน

2552 ครม.มีมติอนุมัติให้กรมชลประทานดำเนินการ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ 4 โครงการ รวมถึง โครงการพัฒนาลุ่มน้ำตาปี-พุมดวง โดยกำหนดแผน งานก่อสร้างรวม 8 ปี (2552-2559) ใช้งบประมาณ ทั้งหมดรวมค่าทดแทนที่ดินและทรัพย์สินแล้ว 3,300 ล้านบาท

ลักษณะทางวิศวกรรมของโครงการ ประกอบด้วย สถานีสูบน้ำ 1 แห่ง คิดตั้งเครื่องสูบน้ำ 16 เครื่อง อัตราการสูบน้ำรวมทั้ง 33.16 ลูกบาศก์เมตร ต่อวินาที ระบบส่งน้ำความยาวรวม 139 กิโลเมตร ระบบระบายน้ำความยาวรวม 83 กิโลเมตร โครงการ นี้จะมีส่วนสำคัญต่อการปิดพื้นที่ชลประทานในเขต อ.พุนพิน อ.คีรีรัฐนิคม และ อ.ท่าฉาง จ.สุราษฎร์ธานี สร้างโอกาสต่อการปลูกข้าว ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และ พืชผักสวนครัว

“สุราษฎร์ฯ เป็นจังหวัดที่ปลูก ปาล์มมากที่สุดของประเทศไทย จำนวน 966,130 ไร่ แต่ก็ยัง ขาดแคลนน้ำ กรมชลประทานจึง จัดทำโครงการพัฒนาลุ่มน้ำตาปี-

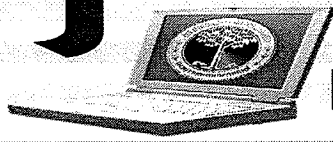
พุ่มดวง ชื่นมารองรับ เพื่อเป็นหลัก
ประกันในการปลูกพืชเศรษฐกิจ
ดังกล่าว โดยเฉพาะข้าวและปาล์ม
น้ำมัน" ว่าที่ ร.ต.ไพเจน มาก
สุวรรณ รองอธิบดีกรมชลประทาน
ระบุ

อย่างไรก็ตาม นับจากปี 2552
การดำเนินการในโครงการนี้ไม่มี
ความคืบหน้าเท่าที่ควร สิ่งที่ได้ในขณะนี้ คือ การ
เริ่มทำแนวคลองส่งน้ำ จากแม่น้ำพุ่มดวง ชื่นมายัง
โครงการหรือบริเวณสถานีสูบน้ำ ส่วนที่บริเวณสถานี
สูบน้ำกลับ ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากมี
เจ้าของที่ดินจำนวน 4 ราย เนื้อที่รวม 13 ไร่ ไม่ยอม
ให้เข้าไปดำเนินการ นอกจากแรงปะทะที่มาจากผู้
ที่อยู่อาศัยในพื้นที่โดยตรงแล้ว แรงต้านอีกด้านหนึ่งที่มี
ผลให้โครงการนี้ประสบอุปสรรค คือ ทำที่ของเครือข่าย
พิทักษ์ลุ่มน้ำตาปี-พุ่มดวง ที่ตั้งป้อมคัดค้าน โดย
อ้างถึงประเด็นที่ไม่ได้ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
(อีไอเอ)

ที่สำคัญ คือผลกระทบจากการขาดแคลนน้ำจืด
ไปเลี้ยงระบบนิเวศชายฝั่งโดยเฉพาะในฤดูแล้ง อาจ
จะทำให้น้ำเค็มรุกคืบพื้นที่เกษตรกรรม ส่งผลกระทบต่อ
ระบบประปาของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี และ
ลุกลามไปถึงปัญหาขาดแคลนน้ำจืด ซึ่งน้ำเสียจะ
เข้ามาแทนที่ ส่งผลกระทบต่อการประมงเพาะเลี้ยง
ชายฝั่ง

หากประเมินจากปัจจัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ขณะนี้
นี้ จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งว่าโครงการพัฒนาลุ่ม
น้ำตาปี-พุ่มดวง จะสำเร็จเป็นรูปธรรมหรือไม่ トラบ
ไคที่ชาวบ้านในพื้นที่ยังมองต่างมุม

● สุวรรณิ บัณฑิตศักดิ์ ●

“ทหาร”จีพีนนายทุนรุกป่า“เพชรบูรณ์-พิษณุโลก”ปลุกยางแสนไร่

ASTVผู้จัดการรายวัน - ทหารจีกรมอุทยานฯ-ป่าไม้ จับนายทุนรุกป่า “เพชรบูรณ์-พิษณุโลก” ร่อนหนังสือฟ้องผู้บริหารเจอบุกรุกอื้อแต่จนท.ไล่เกียร์ว่างไม่จับแถมส่อเอื้อนายทุน

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าจากกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่า นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ รองอธิบดีกรมอุทยานฯ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมอุทยานฯ ได้ลงนามในหนังสือส่งไปยังส่วนงานราชการในสังกัดทั่วประเทศ โดยหนังสือมีใจความระบุว่า สืบเนื่องจากศูนย์ประสานงานการปฏิบัติที่ 4 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ศบป.4 กอ.รมน.) ได้มีหนังสือด่วนมากมายถึงกรมอุทยานฯ และกรมป่าไม้ แจ้งว่า ศบป.4 กอ.รมน. ได้ออกปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ เจ้าหน้าที่อุทยานฯ ที่รับผิดชอบพื้นที่ และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ที่มีกลุ่มนายทุนผู้มีอิทธิพล เข้าบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ใน จ.เพชรบูรณ์ ซึ่งในรายงานผลการตรวจสอบพื้นที่ ศบป.4 กอ.รมน. ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ที่มีพฤติกรรมเลือกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดกรมอุทยานฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้ทุกหน่วยงานกำกับเจ้าหน้าที่ในสังกัดทุกท่านให้ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักของความถูกต้องเป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้และหมั่นกำกับให้เจ้าหน้าที่ในบังคับบัญชาตรวจสอบและดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า หนังสือดังกล่าวอ้างถึงเอกสารรายงานของ ศบป.4 กอ.รมน. สารสำคัญระบุว่า ศบป.4 กอ.รมน. ได้รับเรื่องร้องเรียน และได้รับรายงานจากแหล่งข่าวว่ามีนายทุนและผู้มีอิทธิพล เข้าไปบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ใน จ.เพชรบูรณ์ เพื่อยึดถือครอบครองเขาทำประโยชน์ และปลุกยางพาราเป็นจำนวนมากในหลายพื้นที่ จึงมอบหมายให้ พ.อ.พงษ์เพชร เกษะสุเกะ ผู้เชี่ยวชาญฝ่ายแผน สบป.4 กอ.รมน. ประสานการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และเจ้าหน้าที่อุทยานฯ ที่รับผิดชอบในแต่ละพื้นที่ กอ.รมน. เพชรบูรณ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าดำเนินการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ซึ่งผลจากการตรวจสอบพื้นที่ที่มีข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และได้รับเรื่องร้องเรียนให้ตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ โดยทาง ศบป.4 กอ.รมน. มีข้อพิจารณาถือคือ การเข้าตรวจสอบพื้นที่บุกรุกใน จ.เพชรบูรณ์หลายจุด ในช่วงเดือน ส.ค.-ก.ย. ที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ป่าไม้ร่วมตรวจสอบบันทึกค่าพิกัดจีพีเอสไม่ตรงตามความจริง และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกบางจุดไม่มีการบันทึก แสดงให้เห็นว่ามีเจตนาปกปิดซ่อนเร้น ทำให้ผลการตรวจสอบพื้นที่ป่าไม้แต่ละแห่งมีจำนวนน้อยกว่าความเป็นจริงมาก รวมทั้งไม่มีการจับกุมพื้นที่บุกรุกใหม่ โดยอ้างว่าจะมาดำเนินการในภายหลัง ทั้งที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องรอเจ้าหน้าที่จากส่วนกลาง ดังนั้นทาง ศบป.4 กอ.รมน. จึงเห็นสมควรรายงานให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานฯทราบ เพื่อดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าวอย่างครบถ้วน

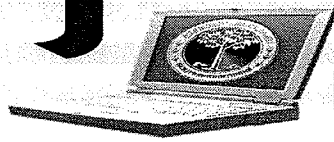
ถูกต้องและจริงจังโดยไม่เลือกปฏิบัติ เร่งรัดและกำชับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ดำเนินการโดยด่วน และควรพิจารณาลงโทษหากพบว่าเจ้าหน้าที่ มีส่วนร่วมกระทำความผิดหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่

ขณะที่ พ.อ.พงษ์เพชร เปิดเผยว่า หน่วยงานของตนได้ทำหนังสือถึงผู้บริหารกรมอุทยานฯ กรมป่าไม้ รวมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

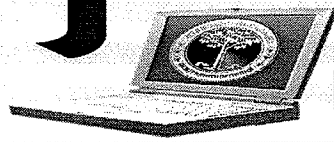
(สตช.) เนื่องจากที่ผ่านมา กอ.รมน. ภาค 3 ซึ่งรับผิดชอบภาคเหนือ ได้รับเรื่องร้องเรียนกรณีนายทุนและผู้มีอิทธิพลเข้าบุกรุกทำลายป่าเพื่อปลุกยางพาราค่อนข้างสูง ทั้งในพื้นที่รับผิดชอบของกรมอุทยานฯ และกรมป่าไม้ โดยเฉพาะพื้นที่บุกรุกใหม่ แต่เจ้าหน้าที่กลับปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการตามกฎหมาย และมีการช่วยเหลือผู้กระทำผิด ทำให้เกิดความสูญเสียต่อทรัพยากรของชาติอย่างมาก ซึ่ง กอ.รมน.มีอำนาจตาม พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ 2551 ในการบูรณาการการทำงานของทุกหน่วยงาน เพื่อติดตามว่ามีผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้หรือไม่ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่ไม่กล้าดำเนินการ ทั้งนี้ จ.เพชรบูรณ์และพิษณุโลก มีการบุกรุกปลุกยางพารา กว่า 1 แสนไร่ ซึ่งใน จ.พิษณุโลก กอ.รมน. ได้ร่วมกับจังหวัด กรมป่าไม้ ทำโครงการพิษณุโลกโมเดล เพื่อคืนผืนป่าให้แผ่นดิน เข้าไม้หรือถอนสวนยางพารา ได้พื้นที่ป่าคืนมกจำนวนมากแล้ว แต่ใน จ.เพชรบูรณ์ มีปัญหาคือไม่สามารถหยุดขบวนการบุกป่าได้ เพราะมีนายทุนจากนอกพื้นที่ส่วนมากจากภาคใต้ และเจ้าหน้าที่ข้าราชการ ฝ่ายการเมือง ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นปัญหาที่ทำให้หน่วยงานในพื้นที่ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ตนส่งหนังสือถึงทั้งกรมป่าไม้ กรมอุทยานฯ รวมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะมีหลายส่วนที่เกี่ยวข้อง ทหารไม่ได้ต้องการเป็นพระเอก แต่เป็นการขอความร่วมมือในการทำงาน เพื่อหยุดขบวนการบุกป่า เราไม่มีการรังแกชาวบ้าน เพราะส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยนายทุนผู้มีอิทธิพลที่เข้ามาบุกรุกพื้นที่ใหม่

พ.อ.พงษ์เพชร กล่าวต่อว่า ล่าสุดคณะตนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้เข้าตรวจสอบพื้นที่ ต.น้ำก้อ อ.หล่มสัก ซึ่งเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยตามมติ ครม. เมื่อปี 2546 ให้กรมอุทยานฯ รับผิดชอบพื้นที่ร่วมกับกรมป่าไม้ หลังเหตุการณ์ดินถล่มจนทำให้ประชาชนเสียชีวิตจำนวนมาก พบการบุกรุกนำเครื่องจักรกลหนักเข้าปรับพื้นที่ทั้งที่เป็นเขาสูงชัน มีหลักหมุดของกรมที่ดินเตรียมออกโฉนดกว่า 2,000 ไร่เศษ จากพื้นที่บริเวณนี้ที่ถูกบุกรุกในบริเวณนี้ทั้งหมดประมาณ 5,000 ไร่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่ดินยืนยันว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่เคยมีการเดินสำรวจและไม่สามารถออกโฉนดได้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งตรวจสอบต่อไป

ด้านนายธีรภัทร กล่าวว่า พื้นที่ที่ถูกบุกรุกใน จ.เพชรบูรณ์เดิมเป็นพื้นที่ความมั่นคง ต่อมาเมื่อนายทุนเข้าไปกว้านซื้อที่จากชาวบ้านเพื่อทำรีสอร์ท และบางส่วนปลุกยางพารา ส่วนมากเป็นพื้นที่ป่าสงวนฯ ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ บางพื้นที่คาบเกี่ยวกรมอุทยานฯ ซึ่งในส่วนของกรมอุทยานฯ ตนก็ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินการแล้ว ผู้สื่อข่าวถามว่าเจ้าหน้าที่เกียร์ว่างไม่กล้าจับกุมผู้กระทำความผิด เพราะยังไม่มีมาตรการแต่งตั้งอธิบดีกรมอุทยานฯ หรือไม่ นายธีรภัทร กล่าวว่า ไม่เกี่ยวกับ

กรมอุทยานฯ ยังทำงานเต็มที่ ซึ่งตนได้กำชับเจ้าหน้าที่ไปแล้ว
 แหล่งข่าวกรมอุทยานฯ เปิดเผยว่า กรณีดังกล่าวที่เจ้าหน้าที่
 ในพื้นที่ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะในเรื่องการแก้ปัญหา
 การบุกรุกป่า ในส่วนของกรมอุทยานฯ เป็นเพราะในช่วงที่ผ่านมา
 อยู่ในช่วงแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ และจนถึงวันนี้ยังไม่มีการ
 แต่งตั้งอธิบดีกรมอุทยานฯ ตัวจริงขึ้นมาทำหน้าที่ ทำให้เจ้าหน้าที่
 ผู้ปฏิบัติไม่กล้าดำเนินการใดๆ โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้มีอิทธิพลซึ่ง
 ส่วนใหญ่เป็นนายทุนและนักการเมือง เพราะไม่มั่นใจในแนวทาง
 ที่แน่ชัดของผู้บริหารทั้งในระดับกรมและกระทรวงว่าจะมีแนวทาง
 ในเรื่องนี้อย่างไร ■

กิจกรรมอุทก-ป่าไม้เขื่อนนายทุน พิษณุโลกรุกป่าปลุกยางกว่าแสนไร่

เมื่อวันที่ 20 ต.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่าจากกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่า นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ รองอธิบดีกรมอุทยานฯ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมอุทยานฯ ได้ลงนามในหนังสือไปยังส่วนงานราชการในสังกัดทั่วประเทศ โดยหนังสือมีใจความระบุว่าสืบเนื่องจากศูนย์ประสานงานการปฏิบัติที่ 4 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ศปป.4 กอ.รมน.) ได้มีหนังสือด่วนมาก มายังกรมอุทยานฯ และกรมป่าไม้ แจ้งว่า ศปป.4 กอ.รมน. ได้ออกปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ เจ้าหน้าที่อุทยานฯ ที่รับผิดชอบพื้นที่ และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ที่มีกลุ่มนายทุนผู้มีอิทธิพล เข้าบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในจ.เพชรบูรณ์ ซึ่งในรายงานผลการตรวจสอบพื้นที่ ศปป.4 กอ.รมน. ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมการของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่มีพฤติกรรมเลือกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด กรมอุทยานฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้ทุกหน่วยงานกำกับเจ้าหน้าที่ในสังกัดทุกท่านให้ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักของความถูกต้องเป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้และหมั่นกำกับให้เจ้าหน้าที่ในบังคับบัญชาตรวจสอบและดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า หนังสือดังกล่าวอ้างถึงเอกสารรายงานของ ศปป.4 กอ.รมน. สาระสำคัญระบุว่า ศปป.4 กอ.รมน. ได้รับเรื่องร้องเรียน และได้รับรายงานจากแหล่งข่าวว่ามีนายทุนและผู้มีอิทธิพล เข้าไปบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ใน จ.เพชรบูรณ์ เพื่อยึดถือครอบครองเข้าทำประโยชน์ และปลุกยางพาราเป็นจำนวนมากในหลายพื้นที่ จึงมอบหมายให้ พ.อ.พงษ์เพชร เกษสุภา ผู้เชี่ยวชาญฝ่ายแผน ศปป.4 กอ.รมน. ประสานการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และเจ้าหน้าที่อุทยานฯ ที่รับผิดชอบในแต่ละพื้นที่ กอ.รมน. เพชรบูรณ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าดำเนินการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ซึ่งผลจากการตรวจสอบพื้นที่มีข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และได้รับเรื่องร้องเรียนให้ตรวจสอบพฤติกรรมการของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ โดยทาง ศปป.4 กอ.รมน. มีข้อพิจารณา คือ การเข้าตรวจสอบพื้นที่บุกรุกในจ.เพชรบูรณ์หลายจุด

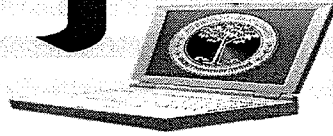
โดยในช่วงเดือน ส.ค.-ก.ย. ที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ป่าไม้ร่วม

ตรวจสอบบันทึกค่าพิกัดจีพีเอสไม่ตรงตามความจริง และพื้นที่ถูกบุกรุกบางจุดไม่มีการบันทึก แสดงให้เห็นว่ามีเจตนาปกปิดซ่อนเร้นทำให้ผลการตรวจสอบพื้นที่ป่าไม้แต่ละแห่งมีจำนวนน้อยกว่าความเป็นจริงมาก รวมทั้งไม่มีการจับกุมพื้นที่บุกรุกใหม่ โดยอ้างว่าจะมาดำเนินการในภายหลัง ทั้งที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องรอเจ้าหน้าที่จากส่วนกลาง

ดังนั้นทาง ศปป.4 กอ.รมน. จึงเห็นสมควรรายงานให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานฯ ทราบ เพื่อดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าวอย่างครบถ้วน ถูกต้องและจริงจังโดยไม่เลือกปฏิบัติ เร่งรัดและกำกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ดำเนินการโดยด่วน และควรพิจารณาลงโทษหากพบว่าเจ้าหน้าที่ มีส่วนร่วมกระทำความผิดหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่

ขณะที่ พ.อ.พงษ์เพชร เปิดเผยว่า หน่วยงานของตนได้ทำหนังสือถึงผู้บริหารกรมอุทยานฯ กรมป่าไม้ รวมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) เนื่องจากที่ผ่านมา กอ.รมน. ภาค 3 ซึ่งรับผิดชอบภาคเหนือ ได้รับเรื่องร้องเรียนกรณีนายทุนและผู้มีอิทธิพลเข้าบุกรุกทำลายป่าเพื่อปลุกยางพาราค่อนข้างสูง ทั้งในพื้นที่รับผิดชอบของกรมอุทยานฯ และกรมป่าไม้ โดยเฉพาะพื้นที่บุกรุกใหม่ แต่เจ้าหน้าที่กลับปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการตามกฎหมาย และมีการช่วยเหลือผู้กระทำความผิด ทำให้เกิดความสูญเสียต่อทรัพยากรของชาติอย่างมาก ซึ่ง กอ.รมน. มีอำนาจตาม พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ 2551 ในการบูรณาการการทำงานของทุกหน่วยงาน เพื่อติดตามว่ามีผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้หรือไม่ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่ไม่กล้าดำเนินการ ทั้งนี้ จ.เพชรบูรณ์และพิษณุโลก มีการบุกรุกปลุกยางพารากว่า 1 แสนไร่ ซึ่งใน จ.พิษณุโลก กอ.รมน. ได้ร่วมกับจังหวัด กรมป่าไม้ ทำโครงการพิษณุโลกโมเดล เพื่อคืนผืนป่าให้แผ่นดิน เข้าไปรื้อถอนสวนยางพารา ได้พื้นที่ป่าคืนมาจำนวนมากแล้ว แต่ในสว.จ.เพชรบูรณ์มีปัญหาคือไม่สามารถหยุดขบวนการรุกป่าได้ เพราะมีนายทุนจากนอกพื้นที่ส่วนมากจากภาคใต้ และเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ ฝ่ายการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นปัญหาที่ทำให้หน่วยงานในพื้นที่ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ตนส่งหนังสือถึงทั้งกรมป่าไม้ กรมอุทยานฯ รวมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะมีหลายส่วนที่เกี่ยวข้อง ทหารไม่ได้ต้องการเป็นพระเอก แต่เป็นการขอความร่วมมือในการทำงานเพื่อหยุดขบวนการรุกป่า เราไม่มีการรังแกชาวบ้าน เพราะส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยนายทุนผู้มีอิทธิพลที่เข้ามาบุกรุกพื้นที่ใหม่

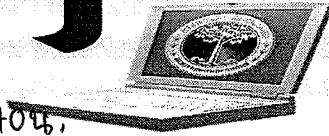
พ.อ.พงษ์เพชร กล่าวต่อว่า ล่าสุดคณะตนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้เข้าตรวจสอบพื้นที่ ต.น้ำก้อ อ.หล่มสัก ซึ่งเป็นพื้นที่

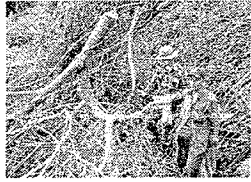
เสี่ยงภัยตามมติ ครม. เมื่อปี 2546 ให้กรมอุทยานฯ รับผิดชอบพื้นที่ร่วมกับกรมป่าไม้ หลังเหตุการณ์ดินถล่มจนทำให้ประชาชนเสียชีวิตจำนวนมาก พบการบุกรุกนำเครื่องจักรกลหนักเข้าปรับพื้นที่ทั้งที่เป็นเขาสูงชัน มีหลักลมุดของกรมที่ดินเตรียมออกโฉนดกว่า 2,000 ไร่เศษ จากพื้นที่บริเวณนี้ที่ถูกบุกรุกในบริเวณนี้ทั้งหมดประมาณ 5,000 ไร่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่ดินยืนยันว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่เคยมีการเดินสำรวจและไม่สามารถออกโฉนดได้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งตรวจสอบต่อไป

ด้านนายธีรภัทร กล่าวว่า พื้นที่ที่ถูกบุกรุกใน จ.เพชรบูรณ์ เดิมเป็นพื้นที่ความมั่นคง ต่อมาเมื่อนายทุนเข้าไปกว้านซื้อที่จากชาวบ้านเพื่อทำรีสอร์ท และบางส่วนปลูกยางพารา ส่วนมากเป็นพื้นที่ป่าสงวนฯ ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ บางพื้นที่คาบเกี่ยวกรมอุทยานฯ ซึ่งในส่วนของกรมอุทยานฯ ตนก็ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินการแล้ว ผู้สื่อข่าวถามว่าเจ้าหน้าที่เกียร์ว่างไม่กล้าจับกุมผู้กระทำผิด เพราะยังไม่มีมาตรการแต่งตั้งอธิบดีกรมอุทยานฯ หรือไม่ นายธีรภัทร กล่าวว่า ไม่เกี่ยวกับ กรมอุทยานฯ ยังทำงานเต็มที่ ซึ่งตนได้กำชับเจ้าหน้าที่ไปแล้ว

แหล่งข่าวกรมอุทยานฯ เปิดเผยว่า กรณีดังกล่าวที่เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะในเรื่องการแก้ปัญหาการบุกรุกป่า ในส่วนของกรมอุทยานฯ เป็นเพราะในช่วงที่ผ่านมาอยู่ในช่วงแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ และจนถึงวันนี้ยังไม่มีมาตรการแต่งตั้งอธิบดีกรมอุทยานฯ ตัวจริงขึ้นมาทำหน้าที่ ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่กล้าดำเนินการใดๆ โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้มีอิทธิพลซึ่งส่วนใหญ่เป็นนายทุนและนักการเมือง เพราะไม่มั่นใจในแนวทางที่แน่ชัดของผู้บริหารทั้งในระดับกรมและกระทรวงว่าจะมีแนวทางในเรื่องนี้อย่างไร

ผู้ว่าฯ สุราษฎร์ฯ สั่งตรวจสอบที่ทำกิน 2 พ่อลูกที่เวียงสระ หลังเข้าทำกินในสวนยางไม่ได้

สุราษฎร์ธานี - ผู้ว่าฯ สุราษฎร์ธานี สั่งเจ้าหน้าที่เร่งตรวจสอบสิทธิทำกิน 2 พ่อลูกชาวสวนยางพาราในอำเภอเวียงสระ หลังจากถูกเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติได้รั่มเย็น บุกตัดโค่นต้นยางพาราอายุกว่า 7 ปี เสียหายกว่า 500 ต้น เมื่อปลายปี 2555 ที่ผ่านมามีคดีความ ผอ.ส่วนอุทยานแห่งชาติ ถึงกับเดินสั่งล่าผู้กระทำความผิดมาลงโทษ พร้อมเตรียมดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่อุทยานฯ ส่วนผู้เสียหายคาดเป็นการใส่ร้ายป้ายสีให้ตกเป็นแพะ

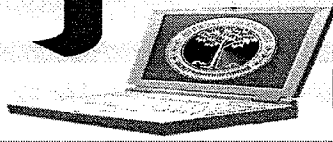
นายฉัตรป้อง ฉัตรภูติ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีคำสั่งด่วนให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 4 สุราษฎร์ธานี เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เจ้าหน้าที่อุทยานได้รั่มเย็น เจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้ เจ้าหน้าที่ศูนย์ดำรงธรรม นายอำเภอเวียงสระ และผู้นำชุมชน พร้อมมอบหมายให้นายวงศศิริ พรหมชนะ รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นประธานการตรวจสอบข้อเท็จจริงลงตรวจสอบพื้นที่ที่เกิดเหตุ

กรณีเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2555 สวนยางพาราของนายไสภณ ดีหนู อายุ 70 ปี พร้อม น.ส.ภณิตลา ดีหนู อายุ 40 ปี ลูกสาว 2 พ่อลูก ถูกเจ้าหน้าที่อุทยานได้รั่มเย็น บุกเข้าตัดโค่นต้นยางพาราที่มีอายุกว่า 7 ปี จำนวนกว่า 500 ต้น ในพื้นที่บ้านสวนกล้วย หมู่ที่ 17 ตำบลบ้านลือ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งการตัดต้นยางพาราเป็นการฝ่าฝืนคำสั่ง นายเชิดศักดิ์ ชูศรี ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในขณะที่นั้น จนผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีคำสั่งที่ 2318/2555 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2555 แต่งตั้งคณะกรรมการไตรภาคี เพื่อแก้ไขปัญหาราษฎรที่อาศัยอยู่ในบริเวณเขตอุทยานแห่งชาติได้รั่มเย็นได้ประกาศเขตทับซ้อนที่ดินทำกินของราษฎรในพื้นที่ อ.บ้านนาสาร อ.กาญจนดิษฐ์ และ อ.เวียงสระ ประมาณ 28,770 ไร่ เมื่อวันที่ 2534 หลังจาก 2 พ่อลูกได้ยื่นหนังสือขอความเป็นธรรมถึง น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 สิงหาคมที่ผ่านมา

นายมนตรี บัวแก้ว ผู้อำนวยการส่วนอุทยานแห่งชาติสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 4 สุราษฎร์ธานี หัวหน้ากำลังเข้าตรวจสอบพื้นที่ ได้เปิดเผยว่า วันนี้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้เข้าตรวจสอบพื้นที่แปลงดังกล่าวโดยดำเนินการจับพิกัดดาวเทียม (GPS) เพื่อนำไปตรวจสอบกับภาพถ่ายดาวเทียมว่าพื้นที่แปลงดังกล่าวอยู่ในแนวเขตพื้นที่เตรียมการจะประกาศเพิกถอนหรือไม่ โดยจะเร่งดำเนินเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยเร็ว

และในการตรวจสอบพื้นที่ยังพบว่า พื้นที่รอยแนวต่อกับแปลงดังกล่าวมีกลุ่มบุคคลนำเครื่องเลื่อยโซ่ยนต์บุกตัดโค่นต้นไม้ขนาดใหญ่ได้รับความเสียหายเป็นบริเวณกว้าง จึงได้สั่งการให้ทำการตรวจยึด และติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี พร้อมเตรียมตั้งกรรมการสอบสวนเอาผิดต่อเจ้าหน้าที่ที่มีการปล่อยปละละเลยให้มีการบุกรุกป่าเพิ่ม ซึ่งคาดว่าทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องน่าจะมีส่วนรู้เห็นเป็นใจ เนื่องจากการตัดโค่นต้นไม้ชาวบ้านธรรมดาไม่สามารถดำเนินการได้

ในขณะที่ นายไสภณ ดีหนู ได้ระบุว่า หลังจากเกิดปัญหามาประมาณ 10 เดือน ตนและครอบครัวไม่กล้าเข้าพื้นที่ ได้แต่ต่อสู้เรียกร้องสิทธิตามขั้นตอนของกฎหมายมาตลอด ส่วนการบุกรุกตัดโค่นป่านั้น ตนตั้งข้อสังเกตว่า จากการตัดโค่นต้นไม้ที่เป็นแนวรอยต่อจากพื้นที่ของตนแล้วคาดว่าน่าจะเป็นเจตนาใส่ร้ายป้ายสีให้ตนตกเป็นจำเลยของเจ้าหน้าที่เสียมากกว่า ที่จะเป็นการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อเอาที่ เนื่องจากตนเป็นคู่กรณีของเจ้าหน้าที่อุทยานฯ ซึ่งการตัดต้นไม้ต้องใช้เครื่องเลื่อยโซ่ยนต์ขนาดใหญ่ และมีการตัดมานานกว่า 1 เดือน เจ้าหน้าที่เพิ่งจะมารู้ตอนขึ้นมาตรวจสอบพื้นที่ในวันนี้ ซึ่งเป็นไปไม่ได้อย่างยิ่ง

‘ยรรยง’ โต้ ‘หม่อมอุ๋ย’

นักเศรษฐศาสตร์รุ่นเก่า

จินตนาการขายข้าวขาดทุน 4.25 แสน ล.

สัมภาษณ์

คอนข้างร้านแรงตลอดช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา แม้งานเสนา รำลึก 100 ปี ป่วย อังภาภรณ์ ในหัวข้อ “มหากาพย์จำนำข้าว สุ่มทกรมกอบกู้สุจริต” ซึ่งจัดโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะจบลงไปหลายวันแล้ว แต่ข้อมูลที่บอกว่า โครงการรับจำนำข้าวขาดทุนถึง 4.25 แสนล้านบาท ขาวนาได้ประโยชน์แค่ 1.15 แสนล้านบาท ทำเอาคนในรัฐบาลนั่งกันไม่ติดส่งผลให้ “ยรรยง พวงราช” รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต้องออกมาชี้แจงในมุมของรัฐบาล

● 2 ปีขาดทุน 4.25 แสนล้านบาท
โครงการรับจำนำข้าว 2 ปี ในฤดูกาลปี 2554/2555-2555/2556 จะวัดจากการปิดบัญชีในแต่ละปีของข้าวทำไม่ได้ เพราะผลผลิตคร่อมกัน ขาวนาปีเริ่มกลาง ต.ค.-เม.ย. ของแต่ละปี ฉะนั้นในทางบัญชีจะเทียบไม่ได้ว่ากำไรหรือขาดทุน ขณะที่ระยะเวลาการขายเหลือมกัน ดังนั้น 10-20 ปีที่ผ่านมาจึงไม่เคยมีการปิดบัญชีจำนำข้าวปีต่อปี ประการที่ 2 การที่รัฐบาลใช้งบประมาณในเรื่องข้าวหรือสินค้าเกษตรอื่น ๆ ไม่ใช่รัฐบาลจะ

มุ่งค้าขายเอากำไร เราจึงรู้อยู่ตั้งแต่แรกแล้วว่ารับจำนำตันละ 15,000 บาท แต่เราจะขายได้ในราคาที่ต่ำกว่า เพราะโครงการจำนำมุ่งช่วยยกระดับราคาตลาดสูงขึ้น และช่วยเหลือเกษตรกรให้มีรายได้มากขึ้น สำหรับข้อมูลที่อ้างว่ารัฐบาลขาดทุน 4.25 แสนล้านบาท ถือเป็นตัวเลขที่ไม่ถูกต้อง ผิดพลาดมาก ยกตัวอย่างปี 2555/2556 รัฐบาลใช้วงเงินรับจำนำข้าว 3.45 แสนล้านบาท ในจำนวน 2 ล้านตันข้าวเปลือก หากรัฐบาลขายข้าวขาดทุนครึ่งหนึ่งของเม็ดเงินที่จ่ายซื้อมา 3.45 แสนล้านบาท เท่ากับขาดทุน 1.7 แสนล้านบาท เป็นไปไม่ได้เลยที่จะขาดทุน 2 แสนล้านบาท อย่างที่การวิจารณ์ เพราะรัฐบาลขณะนี้ขายข้าวตามราคาตลาด เป้าหมายการขายข้าว ถ้าหากรัฐบาลต้องการขายเร็ว ขายทันทีหมดเพื่อเอาปริมาณเป็นตัวกำหนด สามารถขายได้ แต่รัฐบาลไม่ทำอย่างนั้น เพราะตั้งเป้าว่าต้องการ 1) ราคาดีพอสมควร เพราะรัฐบาลเป็นเจ้าของสต็อกข้าว ถ้าขายถูกราคาข้าวทั้งหมดในสต็อกของรัฐบาลจะถูกลงไปได้ ดังนั้น เราจึงต้องขายข้าวในราคาที่สูงพอสมควร เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาตลาด 2) เราคิดว่าขาวนามีสต็อกข้าวอีกส่วนเป็นของตัวเอง เราจึงไม่ต้องการให้ข้าวส่วนนั้นราคาตกต่ำลง ฉะนั้น รัฐบาลจึงต้องทำให้ข้าวราคาสูงอยู่ตลอดเวลา ไม่ต้องการนำข้าวไปขายแข่งขัน

ลดราคากับเวียดนาม อินเดีย ขาวนาคุณภาพดีกว่า เราไม่ทำอย่างนั้น ยืนยันว่าอย่างไรไม่ขายลดครึ่งราคา แต่ยั้งดีที่เราขายได้ น่าจะขาดทุนปีหนึ่งไม่เกิน 1 แสนล้านบาทต้น ๆ

● ขาวนาได้เงินเพียง 2 แสนจากที่จ่าย
ผมขอบอกวิธีการดูง่าย ๆ คือ รัฐบาลจ่ายค่าข้าวผ่านบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) คนที่จะมาจำนำต้องมีบัญชี ไปดูบัญชีของขาวนาเลย ในแต่ละปี อย่างปี 2555/2556 จ่ายไป 3.45 แสนล้านบาท ขาวนาได้ไม่เต็ม ๆ จะบอกว่ามีกระเชือกกระสายไปที่คนอื่น ขอให้บอกมาชัด ๆ ผมว่าพวกนั้นคำนวณมาผิด เป็นนักเศรษฐศาสตร์รุ่นเก่า ที่บอกว่าเงิน 1.15 แสนล้านบาทไม่ใช่บัญชีขาวนาคือเป็นโครมมาจากไหน จะอ้างว่ามีการสวมสิทธิ์ซึ่งไม่จริง เพราะองค์การคลังสินค้า (อคส.) ทำหน้าที่ออกใบประทวนตามนำหนักข้าวที่ขาวนาเอาไปจำนำ แล้ว ธ.ก.ส.จ่ายเงินตามใบประทวน แล้วมันจะหล่นไปไหนอย่าคัดค้านตามจินตนาการ

● เสนอจ่ายชดเชยผลประโยชน์ส่วนเพิ่ม
การที่รัฐบาลจ่ายให้ขาวนา ขาดทุนปีละ 1 แสนล้านบาท ดีกว่าไปจ่ายให้ตามวิธีการประกันรายได้ เพราะระบบประกันรายได้ทำให้ขาวนาเท็จ ทำกันถ้าพรรคฝ่ายค้านยืนยันประกันรายได้ ส่วนพรรครัฐบาลยืนยันว่าจะจำนำ ขาวนาจะเลือก

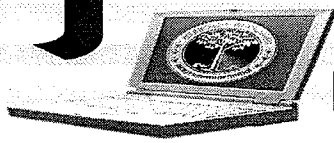

อะไร ผมว่าขบวนการไม่อิง ประกันรายได้
ขาดเขยส่วนต่างแค่ 2,000 บาท จากราคา
ประกัน 10,000-11,000 บาท ขายได้
จริง 8,000 บาท ถูกพ่อค้ากดราคาลงไป
ไปดูสมัยประชาธิปไตยเป็นรัฐบาล ราคา
ข้าวเปลือกเท่าไร ตอนนี้คือ 10,000 บาท
ต่อตัน

สาเหตุที่เราใช้หลักการประกันราคา
เช่นเดียวกับยางพาราไม่ได้ เพราะข้าวมี
ปริมาณส่งออกเกินกว่าครึ่งของผลผลิตที่
ผลิตได้ มีขบวนการ 4 ล้านราย แต่ยางพารา
มีปริมาณส่งออกเกิน 90% ของผลผลิตที่
ได้ มีเกษตรกร 1 ล้านรายเท่านั้น แต่ข้าว
จะขาดเขยไม่ได้ เพราะขบวนการมีเยอะกว่า
1 ล้านราย กับ 4 ล้านราย ถ้าจ่ายรัฐบาล
ก็หมดสต็อก ถ้าคิดต่อหัวจ่ายค่ายางพารา
มากกว่าค่าข้าวอีก เปรียบเทียบกันจ่าย
ขาดเขยราคาขาย 20 บาทต่อกิโลกรัม จาก
70 บาทเป็น 90 บาท

● สต็อกข้าวและการระบาย

ตอนนี้เหลือเพียง 6.5 ล้านตัน ที่เหลือ
อีก 4-5 ล้านตันมีภาระผูกพันหมดแล้ว และ
ยังมีการระบายแบบประมุล และบริจาคอีก
7 แสนตันถึง 1 ล้านตัน แต่เราเน้นการทำ
จีทูจี แต่ตอนนี้ถึงเวลาที่ผู้ส่งออกต้องปรับ
ตัว จะไปคิดแบบสมัยก่อนหรือเตี้ยไม่ได้ ไป
ขายข้าวราคาถูก และมาดูถูกรัฐบาลว่าขาย
ข้าวไม่ได้ พอรัฐบาลขายได้ก็มาตั้งคำถาม
เรื่องทุจริต เราคิดเหมือนเดิมไม่ได้ แต่ต้อง
ทำให้การขายได้มูลค่าเพิ่มขึ้น

โครงการรับจำนำข้าว : ทางเลือกที่ดีที่สุดของไทยควรทำอย่างไร? (จบ)

Wมเขียนเรื่องโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลในตอนแรกเมื่อ 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา คิดว่าเมื่อถึงเวลาเขียนตอนจบในอีก 3 สัปดาห์ให้หลัง ตลาดจะวายชะแล้ว ก็กลัวลึกลับ อยู่ว่าประเด็นจะไม่น่าสนใจแล้ว เพราะในช่วงที่เขียนในตอนแรกยังไม่มีความรู้เรื่องนี้นักนัก แต่ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมือง ทั้งอดีตรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง "ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล" ตลอดจนอดีตรัฐมนตรี นักวิชาการกับผู้แทนจากหลายภาคส่วน และรัฐมนตรีหลายท่านในรัฐบาลชุดนี้ ออกมาวิพากษ์กันในหลายประเด็น โดยส่วนใหญ่รัฐบาลจะออกมาตอบโต้ผู้ที่ออกมาวิพากษ์นโยบายนี้

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ได้ทำจดหมายเปิดผนึกถึงนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ให้ปรับวิธีช่วยเหลือชาวนาจากโครงการรับจำนำข้าวราคา 1.5 หมื่นบาท เป็นการช่วยเหลือในลักษณะที่ไม่ได้ไปดึงข้าวเข้ามาอยู่ในมือของรัฐ แต่ควรให้มีการค้าขายข้าวผ่านระบบการค้าเอกชน อย่างที่รัฐบาลได้เริ่มใช้แล้วในกรณียางพารา ที่จ่ายเฉพาะส่วนเพิ่มให้ชาวสวนยางโดยตรง ไม่เปิดโอกาสให้ผู้อื่นหาผลประโยชน์ หรือการจ่ายเงินเข้าบัญชีของชาวนาโดยตรง

อดีตรองนายกรัฐมนตรียังระบุว่า โครงการรับจำนำข้าวที่กำหนดราคารับจำนำข้าวต้นละ 1.5 หมื่นบาท เป็นการสร้างความเสียหายให้แก่ประเทศอย่างมาก จากการคำนวณความเสียหายจากโครงการจำนำข้าว 2 ปีที่ผ่านมา หรือ 4 ฤดูกาลผลิต คาดว่าจะเกิดความเสียหายจนถึงวันที่ขายข้าวหมด สูงถึง 425,000 ล้านบาท ขณะที่ชาวนาได้ประโยชน์ไม่ถึงครึ่ง หรือมีเพียง 210,126 ล้านบาท แต่กลับมีผู้อื่นที่ไม่ใช่ชาวนาได้ประโยชน์ไปด้วย 115,831 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่ารัฐไม่สามารถสกัดการหาผลประโยชน์ หรือ

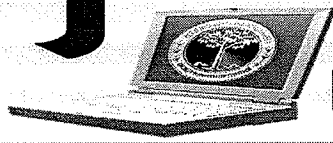
คอร์รัปชันจากโครงการจำนำได้เลย

แน่นอนครับว่า ฝากฝังของรัฐบาลจะอยู่นิ่งไม่ได้ จึงได้ออกมาตอบโต้ผ่านรัฐมนตรีหลายท่าน แต่ผมขอหยิบยกคำพูดของคุณนิวัฒน์ อ่างร บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่บอกว่าไม่รู้ ว่า ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เอาตัวเลขขาดทุนมาจากไหน เพราะขณะนี้รัฐบาลยังขายข้าวไม่หมด จึงยังไม่สามารถที่จะสรุปได้ว่าตัวเลขขาดทุนทั้งหมดอยู่ที่เท่าไร การออกมาเปิดเผยข้อมูลการขาดทุนจากโครงการรับจำนำข้าวของกลุ่มบุคคลต่างๆ เป็นการประเมินข้อมูลกันเอง คิดเอาเอง ตัวเลขจึงมีความหลากหลาย ผมขอยืนยันว่าตัวเลขขาดทุนที่เปิดเผยไม่เป็นตัวเลขจริง ขณะนี้ก็เร่งเจรจาขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ ซึ่งตนอยากให้ดูว่าการที่ชาวนาขายข้าวได้เยอะขึ้นจะทำให้เศรษฐกิจหมุนเวียนดีขึ้น และเรื่องการช่วยเหลือเกษตรกรไม่ใช่เรื่องกำไรหรือขาดทุน เพราะไม่ได้ทำธุรกิจ แต่เป็นเรื่องของการช่วยเหลือคน ช่วยให้เขามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

เรื่องนี้พูดยากครับว่าใครถูกใครผิด ขึ้นอยู่กับว่ารักใครชอบใคร ก็จะเชียร์คนนั้นแหละครับ หรือถ้าได้ผลประโยชน์ก็จะเชียร์ ถ้าเสียผลประโยชน์ก็จะชิง ซึ่งไม่แปลกอะไรที่ผลประโยชน์ทุกครั้งที่รัฐระบุว่าชาวนาขายนโยบายนี้ และผู้ส่งออกไม่ชอบ เพราะการได้รับผลกระทบทางบวกหรือทางลบจากนโยบายนี้ส่งผลค่อนข้างชัดเจนสำหรับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองคำถามที่สำคัญคือ คนที่ต้องวางตัวเป็นกลางหรือประชาชนที่เสียภาษี คิดอย่างไร

จะสังเกตได้ว่า ม.ร.ว.ปรีดิยาธร หยิบยกประเด็นหลายเรื่องของนโยบายนี้ คือ ขาดทุนมาก มีการคอร์รัปชัน บิดเบือนกลไกการตลาด เพราะรัฐซื้อราคาสูงและซื้อจนเข้าไปแย่งข้าวจากเอกชน และเสนอให้ปรับปรุงวิธีการแทรกแซงราคา โดยจ่ายชดเชยส่วนต่างของราคาแบบที่รัฐบาลชุดนี้ทำเหมือนกับกรณียางพารา และคล้ายกับนโยบายประกันรายได้เกษตรกรที่ปลูกข้าวที่พรรคประชาธิปัตย์เคยทำ

ประเด็นที่สำคัญที่สังคมไทยควรจะหยิบยกมาพูดคุย นอกจากโครงการรับจำนำข้าวนี้ก่อให้เกิดการขาดทุนจากการใช้งบประมาณปีละเป็นแสนล้านบาทแล้ว แม้ว่าตัวเลขการขาดทุนไม่ชัดเจน แต่ที่คนไทยและรัฐบาลไทยควรตอบคือ โครงการนี้ใช้เงินแล้วคุ้มค่าจริงหรือไม่ ดีกับคนไทยทั้งประเทศจริงหรือไม่ เป็นประโยชน์ในระยะยาวต่อประเทศ

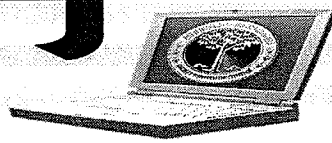

จริงหรือไม่ และมีวิธีการอื่นให้ดีกว่านี้หรือไม่ หรือควรปรับปรุงโครงการนี้หรือไม่

ผมยอมรับครับว่า การแสดงความเห็นของผมก็ได้เลือกข้างไปแล้ว หลังจากได้ถอยหลัง 1 ก้าวแล้วพยายามวางตัวเป็นกลางให้มากที่สุด ซึ่งความเห็นของผมจะเหมือนเดิมตลอดช่วง 3 ปีที่ผ่านมาผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ ตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้งว่า นโยบายนี้มีความเสี่ยงมากมาย ไม่อยากให้ทำ แต่ถ้าต้องทำตามนโยบายที่หาเสียงไว้แล้ว ประชาชนเลือกเข้ามาบริหารประเทศ ควรทำโดยใช้เวลาน้อยที่สุด แล้วปรับปรุงเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อระบบการเพาะปลูกและค้าขายข้าวของไทยในระยะยาว เพื่อประโยชน์สุขของคนไทยและการพัฒนาเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน

ทำไมเธอครับ ผมตั้งคำถามง่ายๆ ว่า “เราควรซื้อสินค้าที่มีราคาแพงกว่าคนอื่น (สูงกว่าราคาตลาด) ทั้งที่คุณภาพเหมือนกัน แล้วต้องเอาสินค้านั้นไปขายต่อให้ไม่มีสินค้าเหลือในสต็อกหรือขาดทุน” ผมเชื่อว่าคำตอบส่วนใหญ่จะตอบว่า “ไม่ควรหรือไม่ทำแน่ๆ” โดยเฉพาะผู้บริหารประเทศที่เคยอยู่ภาคธุรกิจมาก่อน แต่ถ้าคำตอบออกมาบอกว่า “ควรเพราะต้องการช่วยคนที่ผลิตสินค้าเหล่านั้น” ผมจะถามต่อไปว่า “เราควรใช้เงินของเรา (ภาษี) ที่หาได้ยาก (เพราะมีหนี้สาธารณะสูง) ซื้อของนั้นแพงกว่าราคาตลาด หรือให้เขาเหล่านั้นไปขายที่ตลาดแล้วมารับเงินส่วนต่างระหว่างราคาที่ตั้งใจช่วยกับราคาตลาด อย่างไหนจะดีกว่ากัน” ผมว่าหลายคนคงตอบว่า “น่าจะเป็นการจ่ายส่วนต่างที่เหมาะสม ได้เงินตรงเวลา น่าจะดีกว่าเพราะไม่ต้องใช้เงินมากและบิดเบือนกลไกตลาด อีกทั้งไม่ต้องเก็บของในสต็อก”

นี่ยังไม่รวมถึงคำถามที่ว่า “ถ้านโยบายนี้ทำให้คุณภาพข้าวของไทยแยกลง เพราะดีหรือไม่ดีก็ขายได้ในราคาแพงเสมอ กับการได้คุณภาพข้าวที่ดีในระยะยาวกับนโยบายที่ไม่ได้มีการบิดเบือนกลไกราคา เราจะเลือกอะไร” ผมคิดว่า “การที่คนในบ้านบอกให้ญาติพี่น้องในบ้านเลิกคบเพื่อนที่ขายและเสพยาบ้า เพราะอาจมีความเสี่ยงกับการเข้าไปเสพยาบ้า ถ้าไม่เชื่อก็บอกแรงขึ้นๆ หนักขึ้นๆ” ผมไม่คิดว่าเป็นการเกลียดชังกันนะ แต่ผมว่าเป็นเพราะความรักและความห่วงใยในอนาคตของบ้านนี้เมืองนี้มากกว่าจึงต้องออกมาเตือนกันหนักๆ.

เดินหน้าชน

มหากาพย์ข้าว

“มหากาพย์ข้าว” โหมโรงกันอีกรอบ โดย “หม่อมอุ๋ย-ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล” อดีตรองนายกฯ และ รมว.คลัง ที่บรรยายในหัวข้อ “จำหน่ายข้าวเสียหายใหญ่หลวง ใครได้ประโยชน์” ในงานรำลึก 100 ปี ชาตกาล อ.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา

พร้อมโชว์วิธีคิดการขาดทุนจากโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล 2 ปี คือดูผลการผลิต 2554/55 และปี 2555/56 รวมแล้วจะขาดทุนอย่างน้อย 4.25 แสนล้านบาท

แถมยังแฉว่ามีการเล่นแร่แปรธาตุ มีนายหน้าซื้อข้าวจากรัฐบาลตันละ 1.1 หมื่นบาท แล้วเอาไปขายให้กับผู้ส่งออกตันละ 1.3 หมื่นบาท ถ้าขาย 1 ล้านตัน เงินหาย 2 พันล้านบาท เข้ากระเป๋าใคร

“หม่อมอุ๋ย” ยังลงทุนจ้างบริษัทสำรวจความเห็นชาวนา 6 จังหวัดที่จำนำข้าวมาก คือเชียงราย พิจิตร สุพรรณบุรี ปราจีนบุรี ศรีสะเกษ และร้อยเอ็ด หวังชาวนาที่นำข้าวไปจำนำกับชาวนาที่ไม่ได้จำนำ

จากนั้นนำข้อมูลมาประมวลพบว่า ชาวนาได้รับเงินจำนำข้าวรวม 280,033 ล้านบาท แต่ ธ.ก.ส.จ่ายเงินไป 337,000 ล้านบาท มีส่วนต่างหายไปถึง 56,967 ล้านบาท ไปเข้ากระเป๋าใครบ้าง

แล้วยังพบว่าครวเรือนที่เข้าโครงการ 76% เป็นกลุ่มที่มีนา 20 ไร่ขึ้นไป ส่วนครวเรือนที่มีนาคต่ำกว่า 20 ไร่ลงมก เข้าโครงการเพียง 24%

นอกจากนี้ “หม่อมอุ๋ย” ยังทำจดหมายเปิดผนึกถึง นายกฯปู-ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ให้บททวนวิธีการช่วยเหลือชาวนาใหม่ โดยแนะนำว่าให้ทำเหมือนกับการช่วยเหลือชาวสวนยางพารา นั่นคือจ่ายชดเชยค่าปัจจัยการผลิตถึงมือเกษตรกรโดยตรง

ล่าสุด กระทรวงพาณิชย์เริ่มใช้วิธีการนี้ช่วยเหลือแก่ชาวนาที่เก็บเกี่ยวข้าวไม่ทันเข้าวันปิดโครงการรับจำนำ วันที่ 15 กันยายน

ที่ผ่านมา โดยจ่ายเงินชดเชยตันละ 2,500 บาท ซึ่งมีปริมาณข้าวรวม 8.9 แสนตัน

ขณะที่ “หม่อวรงค์ เดชกิจวิกรม” ส.ส.พิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ออกมาตั้งกระทู้ถามสดในสภาถึงเรื่องที่น่ายกยอปู ออกมาระบุว่าทางการจีนจะซื้อข้าวจากไทยปีละ 1 ล้านตัน เพราะสงสัยว่าเดิมที่จีนบอกจะซื้อข้าวจากไทยก่อนหน้านี้ก็ยังไม่มีการซื้อ รวมทั้งที่ผ่านมาจีนซื้อข้าวจากไทยแค่ 1-2 แสนตันเท่านั้น

ทางฝ่ายรัฐบาล โดย “นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล” รองนายกฯ และ รมว.พาณิชย์ และ “ยรรยง พวงราช” รมช.พาณิชย์ ต้องออกประสานเสียงตอบโต้

โดย “นิวัฒน์ธำรง” ยืนยันว่าขาดทุนโครงการรับจำนำข้าวปีละ 1 แสนล้านบาทเท่านั้น ที่ว่าขาดทุน 4.25 แสนล้านบาท คิดราคาต่ำมาก แค่ 35% ของต้นทุน ซึ่งเป็นไปไม่ได้

“ยรรยง” แจงว่า มีสต็อกข้าว 7-8 ล้านตัน กำลังเจรจายขายหากขายราคาตันละ 7-8 พันบาท ครั้งจากต้นทุนการรับจำนำตันละ 1.5 หมื่นตัน ก็จะสามารถ 170,000-180,000 บาท จากข้าวที่รับจำนำ 22 ล้านตัน

“ถ้าคิดอย่างไรที่สุด รัฐบาลขายข้าวราคาครึ่งหนึ่งของราคา รับจำนำ ก็ขาดทุนไม่ถึง 2 แสนล้านบาท” ยรรยงแย้งทิ้งท้าย ส่วนเรื่องการขายข้าวให้จีน “นิวัฒน์ธำรง” แจงว่า มี 3 ส่วน 1.ขายข้าวให้กับรัฐวิสาหกิจจีนในโหมดทลเฮยหลงเจียง 1.2 ล้านตัน กำลังเจรจา 2.สัญญาที่รัฐวิสาหกิจจีนเซ็นกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย 1 ล้านตัน ภายใน 5 ปี หรือปีละ 2 แสนตัน และ 3.ความตกลงระหว่างนายกฯไทยกับนายกฯจีน ปีละ 1 ล้านตัน ต่อเนื่อง 5 ปี

“ยรรยง” ยืนยันว่าการขายข้าวให้จีนปีละ 1 ล้านตัน เป็นเรื่องจริง เป็นข้อตกลงระหว่างนายกฯ 2 ประเทศ ซึ่งผูกพันมากกว่าการลงนามแสดงเจตนารมณ์ แต่รายละเอียดเป็นเรื่องที่หน่วยงานต้องไปเจรจาต่อ

พร้อมแจงว่า รัฐบาลระบายข้าวในสต็อกแล้วประมาณ 11 ล้านตัน ส่งเงินคืนให้ ธ.ก.ส.แล้ว 169,014.76 ล้านบาท และก่อนสิ้นปีนี้จะขายข้าวที่ผูกพันไว้อีก 3 หมื่นล้านบาท รวมแล้วจะมีเงินส่งคืนถึงสิ้นปี 2-2.1 แสนล้านบาท

ข้อมูลทั้งสองฝ่ายของใครจะจริง ใครจะเก้ ระยะเวลาข้างหน้าจะพิสูจน์ทราบ

มหากาพย์เรื่องข้าวยังไม่จบง่ายๆ

สรารุณี สิงห์เอี่ยม

wutsara2000@hotmail.com

พินขายข้าวให้จีนปีละล้านตัน ไร้แรงไล่สต็อกแก้ขาดทุน...

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลของ “น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร” ต้องประสบปัญหาการระบายข้าวจากโครงการรับจำนำมาตลอด เนื่องจากข้าวไทยมีราคาสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน จนสุดท้ายถูกอินเดียและเวียดนาม ตีตลาดกระเจิงแบบไม่เป็นท่า

แต่หลังจากการเดินทางมาเยือนไทยของ “นายหลี่ เค่อเฉียง” นายกรัฐมนตรีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่ 11-13 ต.ค. 56 ที่ผ่านมา ได้สร้างความหวังในการระบายข้าวให้กับรัฐบาลไทยอีกครั้ง... เพราะผู้นำทั้ง 2 ฝ่ายต่างเห็นชอบร่วมกันที่จะซื้อข้าวไทยให้ได้ปีละ 1 ล้านตัน ในรูปแบบของรัฐบาลต่อรัฐบาล หรือที่เรียกกันว่า “จีทูจี”

ต้องยอมรับว่าในระยะหลัง ๆ นี้ รัฐบาลกำลังวุ่นวายกับการระบายข้าวในสต็อกที่มีอยู่ไม่น้อยกว่า 14-15 ล้านตัน จนทำให้นายกฯ หลิงของไทย รวมถึงบรรดารัฐมนตรี ต้องทำหน้าที่ยายข้าวที่รับซื้อมาในราคาแพงเพื่อแลกกับคะแนนเสียง เพราะการเปิดประมูลขายข้าวให้กับเอกชน ลูจะไม่ได้รับผลสำเร็จเท่าที่ควร! เพราะหลายครั้งหลายครา เอกชนแทบไม่ให้ความสนใจ

ดังนั้น! แนวทางที่ดีที่สุดคงหนีไม่พ้น... ต้องขายแบบจีทูจี ที่ทำได้ในหลายรูปแบบ ทั้งขายแบบตรง ๆ เพื่อรับเงินสด หรือขายด้วยการแลกเปลี่ยนสินค้าแทนเงินสด ที่เรียกกันว่าบาร์เตอร์เทรด ที่เห็นกันแล้วว่าจะสามารถล้างสต็อกอันมโหฬารได้ เพราะหากไม่ใช้วิธีนี้ แต่ปล่อยให้การขายเป็นไปตามปกติ ก็เชื่อได้ว่า “ข้าวในโกดังของรัฐบาล” คงยากที่จะขายออก สุดท้ายข้าวไทยที่รับจำนำมาในราคาแพงจะเลื่อมคุณภาพลงเรื่อย ๆ เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นได้ชัดเจนจากการเสียแชมป์ในการเป็นผู้ส่งออกข้าวของไทยให้กับเพื่อนบ้านอย่างอินเดียและเวียดนาม เมื่อปี 55 ที่ผ่านมา และยังมีแนวโน้มที่จะเสียแชมป์ในปีที่ 2 ในปี 56 นี้ด้วยเช่นกัน

จนทำให้บรรดานักวิชาการรวมถึงอดีตขุนคลังหลายคน ต้องออกมาดักเตือน... ให้เร่งแก้ปัญหาข้าวในสต็อกหรือยกเลิกโครงการรับจำนำเพราะมีการประเมินทางบัญชีแล้วแค่ 2 ปีรัฐบาลขาดทุนไปแล้วกว่า 4 แสนล้านบาท หากรัฐบาลไม่ปรับเปลี่ยนรูปแบบช่วยเหลือชาวนาโดยเร็ว จะทำให้ประเทศชาติยิ่งได้รับความเสียหายมากขึ้นจนอาจถึงขั้นล้ม ก่อนโครงการรับจำนำข้าวจะล้มแน่นอน

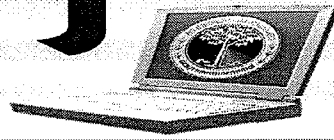
อย่างไรก็ตาม การขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ รวมไปถึงการทำบาร์เตอร์เทรด ที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการระบายข้าวในเวลานี้ คงหนีไม่พ้นตลาดจีน ตะวันออกและแอฟริกา โดยเฉพาะ “จีน” ที่เป็นเป้าหมายใหญ่ที่สำคัญของไทย แต่กระแสดการขายข้าวจีนไม่ได้มากรีกโครมหรือเกิดขึ้นในช่วงนี้เท่านั้น เพราะก่อนหน้านี้มีกระแสข่าวที่ไทยได้พยายาม

ออกมาบอกกับสาธารณชนว่าได้ทำสัญญาหรือได้ขายข้าวจีทูจีหลายรอบ สุดท้ายไม่เป็นความจริงจนหน้าแตกไปหลายครั้ง ตัวอย่างในอดีตที่เห็นได้ชัด คือในสมัยที่ “บุญทรง เตริยาภิรมย์” เป็นรมว.พาณิชย์ ที่โหมกระแสดการทำเอ็มโอยูซื้อขายข้าวแบบจีทูจีกับประเทศต่าง ๆ มากถึง 7.3 ล้านตัน เมื่อช่วงกลางปี 55 ที่ผ่านมา ซึ่งในจำนวนนี้เป็นการทำเอ็มโอยูกับจีนมากถึง 3-5 ล้านตัน แต่สุดท้ายเงินได้ออกมา

ยืนยันว่าไม่มีการทำสัญญาซื้อขายข้าวจากไทยแต่อย่างใด

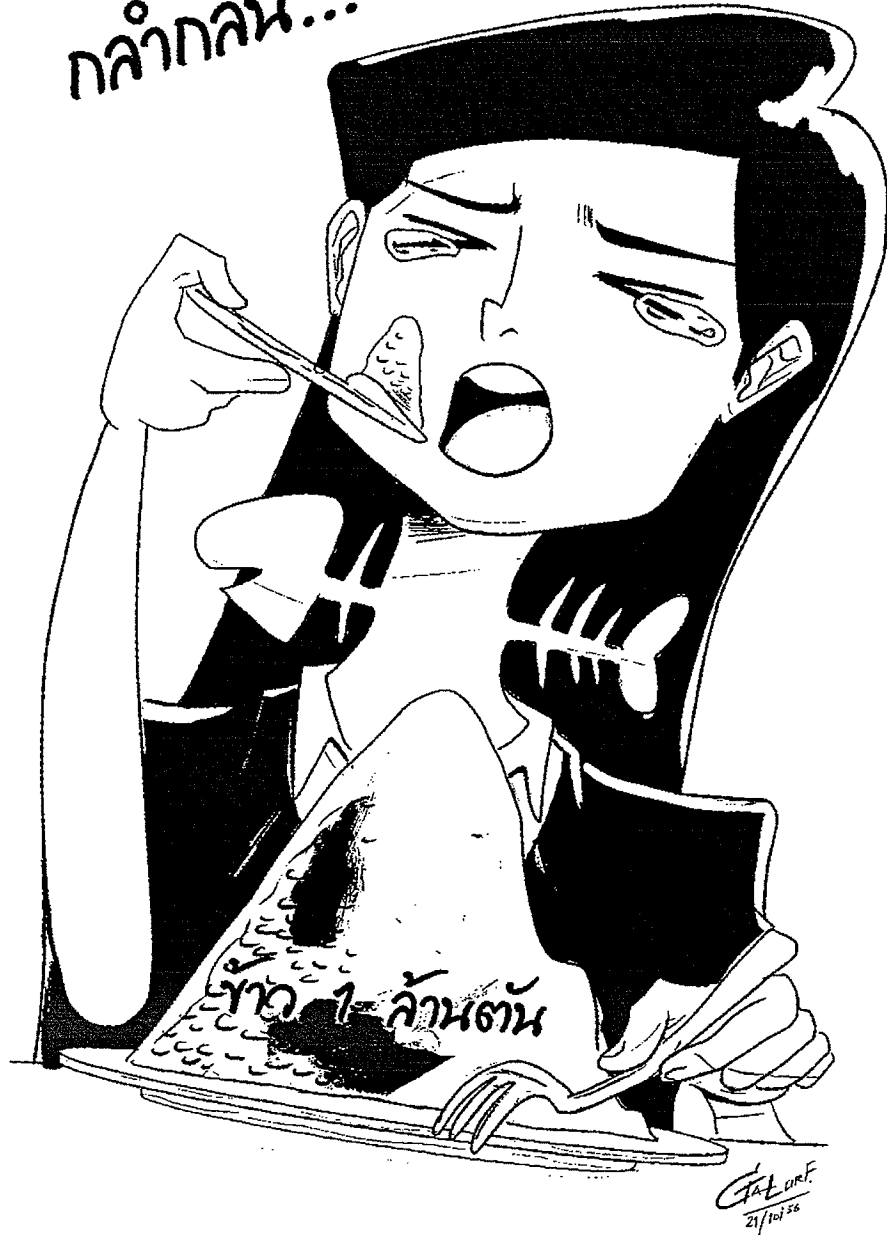
ประกอบกับข้อมูลส่งออกข้าวไปจีนจริง ๆ ในแต่ละปีพบว่าไม่มาก

- ☆ งานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประभाตธุรกิจ

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิตยสาร
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สยามรัฐ

กลัวกลิ่น...

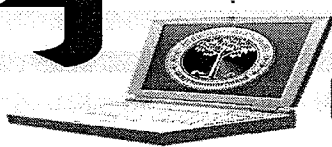
อย่างที่รัฐบาลแอบอ้าง โดยปี 52 มีปริมาณเพียง 328,238 ตัน, ปี 53 ปริมาณ 264,207 ตัน, ปี 54 ปริมาณ 267,841 ตัน, ปี 55 ปริมาณ 143,082 ตัน ขณะที่ในช่วง 8 เดือนของปี 56 (ม.ค.-ส.ค.) มีการส่งออก 110,742 ตัน ซึ่งหากเทียบสถิติในช่วงของรัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ จะพบว่า การส่งออกกลับน้อยลง ที่สำคัญ...ยังได้ไม่ถึงครึ่งหนึ่งของหลักล้านตันด้วยซ้ำไป

สุดท้ายพิษโครงการจำนำและการระบายข้าวไม่ออกทำให้ "บุญทรง" ต้องหลุดจากเก้าอี้ไปโดยปริยาย และส่ง "นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล" มารับไม้ต่อในการหาแนวทางระบายข้าวในสต็อกโดยเร็ว

เมื่อรัฐบาลเริ่มโหมโรงระบายข้าวรอบใหม่ให้กับจีน... จึง

ทำให้สังคมต่างจับจ้อง โดยเฉพาะในกรณีที่ก่อนหน้านี้ "นิวัฒน์ธำรง" ได้ระบุว่ารัฐวิสาหกิจจีนของมณฑลเฮย์หลงเจียงสนใจซื้อข้าวไทย 1.2 ล้านตันและจะทำสัญญาภายในเดือน ต.ค. นี้ รวมไปถึงกรณีที่รัฐวิสาหกิจจีนเซ็นสัญญาซื้อขายข้าวกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย 1 ล้านตันภายใน 5 ปี หรือประมาณปีละ 2 แสนตัน รวมถึงกรณีล่าสุดที่เกิดขึ้นหลังจากนายกฯ จีนมาเยือนไทย ที่ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ประกาศว่านายกฯ จีนได้สนใจซื้อข้าวไทยเพิ่มเติมอีกปีละ 1 ล้านตัน โดยเป้าหมายจะเซ็นสัญญาให้ได้ภายในเดือน ธ.ค. นี้ รวมไปถึงการบาร์เคอร์เทรด ที่จะนำข้าวในสต็อกมาแลกรถไฟความเร็วสูง

สถานการณ์ที่น่าเป็นรูปธรรมและชัดเจนมากที่สุดคือ การที่รัฐวิสาหกิจจีนเซ็นสัญญากับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย 1 ล้านตัน

ภายใน 5 ปี หรือประมาณปีละ 2 แสนตัน ซึ่งตรงนี้เป็นของจริง เพราะเซ็นสัญญาเรียบร้อยแล้วเมื่อไม่นานนี้ ส่วนกรณีอื่น ๆ ต้องรอรัฐบาลไทยตามต้อจีนให้ทำสัญญาเพื่อให้เกิดการซื้อขาย และจากนี้ไปคงจะได้เห็นบรรดารัฐมนตรีไทยบินไปจีนกันเป็นว่าเล่น โดยเฉพาะ “นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล” รองนายกรัฐมนตรีและรมว.พาณิชย์

รัฐบาลมันใจว่าการซื้อข้าวไทยในรูปแบบจีทูจีปีละ 1 ล้านตัน ตามที่ผู้นำทั้งสองประเทศได้หารือกันไว้ โดยจะเจรจาขายข้าวให้จีนทั้งข้าวหอมมะลิ และข้าวขาว ในราคาตลาดโลกและอย่างช้า เช่นสัญญาได้ในปีนี้ ส่วนการขายข้าวให้กับรัฐวิสาหกิจจีนของมณฑลเฮย์หลงเจียงปริมาณ 1.2 ล้านตัน จะเซ็นสัญญาได้ภายในเดือน ต.ค.นี้

แต่ในมุมมองของบรรดาภาคเอกชนที่คร่ำหวอดอยู่กับการซื้อขายข้าวมาตลอดชีวิต กลับมองผลลัพธ์ในเรื่องนี้แบบ “ตรงกันข้าม” โดยต่างมองว่ารัฐบาลต้องการประกาศว่าข้าวไทยมีตลาดรองรับชัดเจน และที่สำคัญช่วยผลักดันราคาข้าวให้สูงขึ้นด้วย เพราะหากตลาดโลกรับรู้ข้าวในสต็อกของไทยยังมีอีกมากรับรองว่าข้าวไทยถูกกดราคาแน่นอน

ขณะที่บางกลุ่มมองว่าการลงนามเอ็มโอยู... เป็นเพียงแค่กรอบและจีนไม่จำเป็นต้องซื้อข้าวตามที่ตกลงนามไว้ก็ได้ ในทางปฏิบัติในแต่ละปีจีนจะมีการนำเข้าข้าวจากต่างประเทศประมาณ 5 ล้านตันแน่นอน ข้าวจากเวียดนาม มีโอกาสมากที่สุดเพราะราคาถูกและมีพรมแดนติดกัน

สาเหตุที่จีนซื้อข้าวจากไทยน้อยแม้ว่าทั้งสองประเทศเตรียมลงนามขายข้าวกันหลายฉบับ ทั้งที่เป็นจริงบ้างหรือดวงบ้าง! แต่ผลที่ออกมาคือไทยส่งออกไปจีนในปริมาณน้อยไม่รู้ว่าจะได้ 1 ใน 10 ของปริมาณที่ลงนามหรือไม่ เนื่องจากทั้งสองประเทศมักจะมีปัญหา

เรื่องการตกลงราคาซื้อขายโดยไทยต้องการขายแพงแต่จีนต้องการซื้อถูก สุดท้ายเสร็จเวียดนามทุกคราว

สาเหตุเป็นเพราะข้าวขาวเวียดนาม มีราคาต่ำกว่าไทยประมาณ 100 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน หากเป็นข้าวหอมมะลิแม้คุณภาพไทยจะดีกว่ามาก แต่เวียดนามก็มีราคาข้าวที่ถูกกว่า 30-40% ที่เดียว

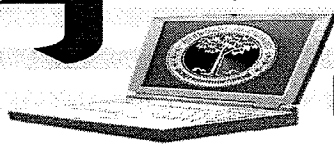
ส่วนการทำบาร์เตอร์เทรดระหว่างรถไฟความเร็วสูงกับข้าวไทยนั้น แม้ทั้งสองฝ่ายจะมีการเจรจาในรายละเอียดมาบ้างแล้ว แต่ในอดีตการแลกเปลี่ยนสินค้ากับสินค้าแทนเงินสดนั้นไม่ค่อยประสบความสำเร็จ เพราะต่างตกลงราคากันไม่ได้ แต่หากดำเนินการรับรองนำข้าวในสต็อกทั้งหมดก็ไม่เพียงพอ หรือแม้แต่ฝ่ายพารา มันล่าปะหลัง ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน และอ้อยมาผสมโรง ยังไม่เพียงพอในการแลกรถไฟความเร็วสูงเช่นกัน แม้เรื่องนี้จะเป็นเรื่องดีแต่ก็ดูยาก... เพราะการดำเนินการต้องมีผลประโยชน์อื่น ๆ มาแลกเปลี่ยนกันด้วยไม่ใช่เพียงแค่นำสินค้ามาแลกกันเท่านั้น โดยเฉพาะเรื่องรถไฟความเร็วสูงที่จีนต้องการให้ไทยสร้างรถไฟความเร็วสูงจากจีน-เวียดนาม-ลาว-หนองคาย เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางก่อนไปสิ้นสุดที่สิงคโปร์

แต่โครงการลงทุน 2 ล้านล้านบาทของไทยรถไฟความเร็วสูงไปแคโคราช หากไปหนองคายเพื่อเชื่อมกับลาวต้องรอเงินอุดหนุน

การสร้างกระแสน้ำข้าวจีทูจีให้กับจีน...อาจเป็นเพียงเครื่องมือการเมืองที่ต้องการกลบข้าวข้าวในสต็อกของรัฐบาลที่มีอยู่อีกจำนวนมาก ขณะเดียวกันอาจต้องการปั่นราคาข้าวไม่ให้ตกต่ำลง เพราะสุดท้ายแล้ว...หากกระแสข่าวขาดทุนจากโครงการรับจำนำข้าว...ยังมีออกมาเรื่อย ๆ นั้นหมายความว่า ถ้าอู่ของรัฐบาล ก็อาจล้มครอน!

นิตยสาร กรุงเทพธุรกิจ

- ☆ ฐานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชามติธุรกิจ

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิติน
- ☆ เติลนิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สมานรัฐ

SPECIAL REPORT

**ศก.ฟุบ-ปมทุจรีด!
สัญญาทอนเตือน..
'ภูมิคุ้มกัน'รบบ.บกพร่อง**

▶ หน้า 12

ศก.ฟุบ-ปมทุจรีด..! สัญญาทอนเตือน.. 'ภูมิคุ้มกัน'รบบ.บกพร่อง

Special REPORT

“เรียบริ่อยโรงเรียนจีน”!

ไม่ว่ารากศัพท์ คำดังกล่าวจะเป็นมาอย่างไร แต่ที่แน่ๆ “รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร” ที่ถูก “ธีรยุทธ บุญมี” ออกมาให้สัญญาว่าเป็น “รัฐบาลซันแน๊ะ” (ไม่ทำอะไรเป็นลำเป็นสัน, ทำไปอย่างเสียไม่ได้) ก็รับอาณิสงส์จากการเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของ “หลี่ เค่อ เฉียง” นายกรัฐมนตรีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ให้ “คำมั่น” ว่าจะซื้อข้าวไทย ปีละ 1 ล้านตัน ติดต่อกัน 5 ปี และซื้อยางพาราจำนวนสูงถึง 200,000 ตัน

ไม่ว่าคำมั่นจากนายกรัฐมนตรีจีนจะมีผลเมื่อใด แต่รัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร “ติ๊กน” ไปเรียบริ่อยแล้ว เพราะไม่เพียงแต่ทำให้ “ปลดสลัก” ระเบิดของโครงการรับจำนำข้าวลงไปได้เปลาะหนึ่งเท่านั้น หากแต่ยังมีผลไปถึงพิมพ์เขียวในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “รถไฟฟ้าความเร็วสูง”

แน่นอนว่าย่อมมีเสียงไม่เห็นด้วยจาก “ฝ่ายค้าน” รวมไปถึงพรรคฝ่ายค้านอย่างนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่แสดงความไม่เชื่อในเรื่องการรับซื้อข้าวออกมา รวมถึงนายกสมาคมเกษตรกรกิตติมศักดิ์ “ผู้ส่งออก” ข้าวก็ออกมาแสดงความมั่งงั่งสงสัยเช่นกัน...

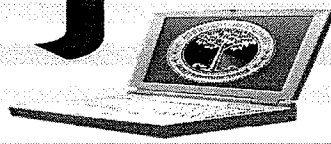
อย่างไรก็ดี นโยบายรับจำนำข้าวยังเป็น “ระเบิดเวลา” ลูกใหญ่ที่ฝ่ายไม่เห็นด้วยกับนโยบายจำนำข้าวทั้งพวกที่วิจารณ์ด้วยความสุจริตใจและพวกที่มีวาระแอบแฝง เอามาเป็นเป้าหมายในการถล่มรัฐบาลยิ่งลักษณ์ โส่เรียงกันมาก็มีแต่ “ชาประจํา” อย่าง “ดร.อัมมาร์ สยามวาลา” นักวิชาการเกียรติคุณ ทีดีอาร์ไอที่ระบุว่า รัฐบาลนี้ต้องรับผิดชอบโครงการรับจำนำข้าว และความรับผิดชอบทางการเมือง รวมถึงรับผิดชอบทางกฎหมาย พร้อมแนะฝ่ายค้านว่า อย่าเข้ามาแก้ปัญหาแทนรัฐบาล

หรืออย่าง “หม่อมอุ๋ย” ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล อดีตรองนายกฯ และรมว.กระทรวงการคลังในฐานะประธานสถาบันปว้ย อังภากรณ์ ที่ทำหนังสือเปิด

- ☆ งานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ มิวสค
- ☆ ประชามติธุรกิจ

ข่าว

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 ถนนบางขุนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

เกษตร

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิติน
- ☆ เติลนิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สมานรัฐ

ผ่นึกถึงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีให้ยกเลิกนโยบายจำนำข้าว ด้วยวิตกว่าจะเกิดผลสูญเสียต่องบประมาณของประเทศชาติเป็นจำนวนมาก และจะมีการคอร์รัปชันกันมากมาย

“หม่อมอุ๋ย” คำนวณความเสียหายจากการ “เล่นแร่แปรธาตุ” ของกลุ่มที่คอยหาผลประโยชน์ มูลค่าความเสียหายในโครงการจำนำข้าวตลอด 2 ปี การผลิต 2554/55 และ 2555/56 จะสูงถึง 4.25 แสนล้านบาทจากการรับจำนำข้าวทั้งหมด 48.87 ล้านตัน

แต่หากคิดอย่างละเอียดจะขาดทุนกว่า 4.7 แสนล้านบาท ในจำนวนนี้ชาวนาได้รับประโยชน์เพียง 2.1 แสนล้านบาทที่เหลือไปตกอยู่กับกลุ่มผลประโยชน์!?

ขณะที่ “นิพนธ์ วงษ์ตระกูล” นายกกิตติมศักดิ์สมาคมโรงสีข้าวไทย ถึงขนาดฟันธงว่า ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลต้อง “ยุบสภา” แล้วจัดการเลือกตั้งใหม่ เพื่อที่จะยกเลิกโครงการรับจำนำข้าวที่สร้างความเสียหายแก่ประเทศอย่างหนัก เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถยกเลิกในขณะนี้ไม่

เช่นนั้นจะผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐบาลได้แถลงนโยบายดังกล่าวต่อรัฐสภาไปแล้ว

ดังนั้น มีทางเดียวที่รัฐบาลจะลงได้คือการยุบสภา!

ในขณะที่นักวิเคราะห์การเมืองมองว่า ณ เวลานั้น รัฐบาลพรรคเพื่อไทยก็กำลัง

เผชิญ “แรงเสียดทาน” จากฝ่ายต่อต้านที่ประสานมือกันระหว่างฝ่ายค้าน พรรคประชาธิปไตยปัตย์กับ 12 องค์กรเครือข่ายฝ่าย “ต้านทักษิณ” ที่แตกตัวมาจากมือบัพพันธมิตรฯ อุ่นเครื่อง “มือบัพพวงษ์” ที่มีวิวัฒนาการจาก “มือบัพแห่งประเทศไทย” ที่นำโดย “เสธ อ้าย” พล.อ.บุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ ในนามประธานองค์กรพิทักษ์สยามก่อนแปรสภาพเป็นกองทัพประชาชนโค่นระบอบทักษิณ (กปท.) โดยมี พล.อ.ปรีชา เอี่ยมสุพรรณ เป็นแม่ทัพใหญ่เคลื่อนพลล้มรัฐบาล

○ นายนิพนธ์ วงษ์ตระกูล

ตามฤกษ์โหร 8 ตุลาคม

แต่สุดท้ายก็ยอมถอยมือบัพออกจากหน้าประตูทำเนียบรัฐบาล ทำให้สถานการณ์ของมวลชนฝ่ายโล่รัฐบาลเลยตกมาอยู่ในมือของนักศึกษารามฯ และกลุ่มนักเรียนอาชีวะช่างกลแล้วเปลี่ยนเสื้อใหม่ในนามกลุ่มเครือข่ายประชาชนปฏิรูปประเทศไทย (คปท.) ที่ผ่านขบวนการ “คนหน้าเดิม” อย่าง “ซักโล” นายสุริยะใส กตะศิลา อดีตแกนนำมือบัพพันธมิตรฯ ในฐานะผู้ประสานงานกลุ่มกรีน

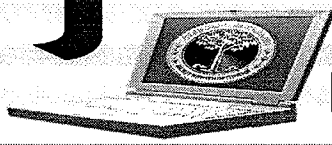
ขณะเดียวกันก็มีเสียงหักออกมาจากอดีตคนเดือนตุลาที่เป็นเครือข่ายของฝ่าย “ทักษิณ” อย่าง “หมอลือยบ” น.พ.สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี อดีตรมว.กระทรวงไอซีที วิเคราะห์สถานการณ์โดยระบุว่า หากมองไปในระยะสั้นๆ ก่อนการเลือกตั้งครั้งหน้า ซึ่งปัญหาที่ทำทลายรัฐบาลในขณะนี้คือ “ปัญหาเศรษฐกิจ” และการบริหารงานอย่าง “ไปรุ่งไปไส” ให้มีประสิทธิภาพ

โดยเศรษฐกิจจะเป็นตัวพิสูจน์ความสามารถในการทำงานของรัฐบาล เศรษฐกิจดีจะเป็นภูมิคุ้มกันรัฐบาล แต่ถ้าเศรษฐกิจไม่ดีก็จะย้อนกลับมาทำให้ “ภูมิคุ้มกัน” ของรัฐบาลบกพร่องได้

แน่นอนว่า เสียงคนฝ่ายรัฐบาลเพื่อไทยด้วยกัน ย่อมต้องมีน้ำหนักกว่าคนนอก...ดังนั้น สิ่งที่รัฐบาลยิ่งลักษณ์ต้องเร่งดำเนินการก็คือ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชนที่นับวันจะมีเสียง

ไม่พอใจหนาหูออกมา หรือเรื่องของนโยบายรับจำนำข้าวต้องแสดงความจริงใจของรัฐบาลในการให้ทุกภาคส่วนเข้าร่วมตรวจสอบความโปร่งใสตั้งแต่ต้นไถมาตั้งแต่การขึ้นทะเบียนชาวนา การจัดหาโรงสี การสต็อกข้าว ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประชาชนจะได้ไม่ติดใจ “ปม” ทุจริตชิงปิด “จุดตาย” เพื่อความปลอดภัยไว้ก่อน!!

บาทละกี่กิโลกรัม...ใน 2 ปีก็เงินจะไม่ซื้อข้าวไทย! น.3

ใน 2 ปีนี้เงินจะไม่ซื้อข้าวไทย!

กำลังเกิดความสับสนขึ้นเกี่ยวกับเรื่องที่ว่ารัฐบาลทำ ความตกลงขายข้าวให้กับจีนในช่วงที่นายกรัฐมนตรี หลี่ เค่อเฉียง เดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ 11-13 ตุลาคม 2556

เป็นความสับสนว่ามีการทำความตกลงกันซื้อขาย ข้าวกันเป็นจำนวนเท่าใดแน่? และจะซื้อขายกันในราคา เท่าใด?

เพราะนางยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แสดงด้วยตนเองว่าจีนตกลงซื้อข้าวจากไทยปีละ 1 ล้านตัน เป็นเวลา 5 ปี เท่ากับจำนวนรวมถึง 5 ล้านตัน ในขณะที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องบอกข่าวแก่ผู้สื่อข่าว ว่า ทำความตกลงกันจำนวน 1 ล้านตัน ในเวลา 5 ปี

แต่ก็ยังเถียงกันไม่เลิกจนกระทั่งถึงวันนี้ ดังนั้นเพื่อให้ได้ความชัดเจนจะเป็นประโยชน์แก่ความรู้ความเข้าใจของ ประชาชนชาวไทย จึงจำเป็นต้องนำความเรื่องนี้ มาบอกกล่าวให้รู้โดยทั่วกันว่าในระหว่างนายกรัฐมนตรี หลี่ เค่อเฉียง เดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ครั้งนี้ได้ตกลงอะไรกันบ้าง และตกลงกันว่าอย่างไร โดยจะ เน้นในเรื่องความตกลงเกี่ยวกับการซื้อขายข้าวและยางพารา

จากการตรวจสอบแล้วตรวจสอบเล่า ข้อเท็จจริงฟังได้ชัดเจนต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง ได้มีการลงนามใน MOU อย่างเป็นทางการระหว่างรัฐบาลของทั้งสองประเทศ รวม 6 ฉบับ คือ

ฉบับที่หนึ่ง ข้อตกลงว่าด้วยการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศไทย โดยเกี่ยวข้องกับการตกลงซื้อ ขายพืชผลทางการเกษตร

ฉบับที่สอง ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือภายใต้ ทุนส่วนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาเซียน-จีน ระหว่างไทยกับจีน

ฉบับที่สาม ข้อตกลงว่าด้วยแผนปฏิบัติการ 5 ปี เกี่ยวกับความร่วมมือทางทะเลไทย-จีน

ฉบับที่สี่ ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา สาขาอาชีวศึกษาไทย-จีน

ฉบับที่ห้า ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านพลังงาน

ฉบับที่หก ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่าง BOI กับธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ไม่มีข้อตกลงอื่น นอกจากข้อตกลง 6 ฉบับนี้!

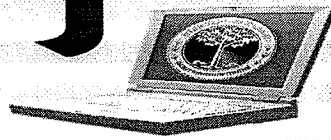
ประการที่สอง ในจำนวนข้อตกลงทั้ง 6 ฉบับนั้น เป็นข้อตกลงเกี่ยวกับการซื้อขายข้าวจากไทยจำนวน 1 ล้านตัน ภายในระยะเวลา 5 ปี โดยข้าวนั้นต้องมีมาตรฐาน ตามมาตรฐานที่ประเทศจีนรับรอง และต้องเป็นการซื้อที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หรือนัยหนึ่งก็คือการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงของประเทศไทย

ประการที่สาม ไม่มีข้อตกลงว่าในการที่จะซื้อข้าว จากไทยจำนวน 1 ล้านตันนั้นจะซื้อกันในราคาเท่าใด และไม่มีข้อตกลงว่าถ้าประเทศไทยยังไม่เริ่มการก่อสร้างรถไฟ ความเร็วสูงแล้ว จีนจะต้องซื้อข้าวตามข้อตกลงนี้

ประการที่สี่ ไม่มีข้อตกลงว่าข้าวที่จะซื้อขายกันนั้น จะซื้อกันในราคาเท่าใด ซึ่งวิธีปฏิบัติสากลก็คือต้องถือราคา ตลาด ณ เวลาที่มีการซื้อขายกัน ซึ่งไม่รู้ว่าจะราคาเท่าใดและเมื่อใด แต่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่ทางจีนรับรอง

ประการที่ห้า ไม่มีข้อตกลงว่าเงินจะซื้อยางพาราจาก ไทยปีละ 2 แสนตัน

ประการที่หก ตามที่ปรากฏเป็นข่าวว่าบริษัท คอฟโก ของจีน หรือนัยหนึ่งก็คือบริษัทที่เป็นรัฐวิสาหกิจซึ่งดูแล รับผิดชอบในการสำรองข้าวของประเทศจีนตกลงจะซื้อข้าว จากเอกชนไทย 1 ล้านตันนั้น ฝ่ายจีนได้ปฏิเสธแล้ว ในขณะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทยก็ยอมรับว่า รายการดังกล่าวไม่เกี่ยวกับข้อตกลงของรัฐบาลทั้งสองฝ่าย

ตามที่ลงนามในข้อตกลงกัน

ก่อนหน้านี้ก็เคยมีข่าวการลงนามซื้อขายข้าวระหว่างบริษัทจีนดังกล่าว กับบริษัทเอกชนของไทย แต่ทำไมจึงมีการแถลงปฏิเสธเล่า? ก็ต้องบอกเอาบุญว่าขณะนี้จีนไม่สามารถซื้อข้าวจากไทยได้

เพราะมีมติคณะรัฐมนตรีของจีนที่เพิ่งมีมติสด ๆ ร้อน ๆ ก่อนหน้านายกรัฐมนตรี หลี่ เค่อเฉียง เดินทางมาเยือนประเทศไทยว่า นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป การที่จีนจะซื้อข้าวจากไทยจะต้องเกี่ยวพันเชื่อมโยงกับการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงเท่านั้น

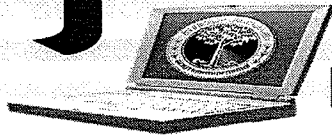
ดังนั้นรัฐวิสาหกิจจีนดังกล่าว รวมทั้งรัฐบาลจีน และหน่วยงานทั้งหมดของจีนจึงไม่สามารถซื้อข้าวจากไทย โดยที่ไม่เกี่ยวข้องกันข้อตกลงเรื่องรถไฟความเร็วสูงได้ รวมทั้งที่ได้ทำข้อตกลงตาม MOU นั้นด้วย

ก็แฉเมื่อถึงวันนี้ยังไม่รู้ว่า จะสร้างรถไฟความเร็วสูงได้หรือไม่ และยังไม่รู้ว่า จะสร้างอย่างไร และไม่รู้ว่าจะจีนจะได้เป็นผู้ก่อสร้างหรือไม่ และในเวลา 2 ปีนี้ก็ยังไม่แน่ว่า จะมีการก่อสร้างได้หรือไม่

จึงเป็นผลให้ในห้วงเวลา 2 ปีนี้จีนไม่มีทางที่จะซื้อข้าวจากประเทศไทยได้!

เหตุผลเบื้องลึกเบื้องลับของเรื่องนี้ก็คือ ขณะนี้กำลังมีปัญหาภายในประเทศจีนเกี่ยวกับความเชื่อถือในคุณภาพสินค้าและอาหารที่มีการปลอมปนมาก และมีการเพ่งเล็งทั่วทั้งประเทศจีนว่าข้าวจากประเทศไทยเป็นข้าวเน่า มีสารปนเปื้อนที่เป็นพิษ จึงมีแรงกดดันจากประชาชนจีนทั่วประเทศที่หากมีการนำเข้าข้าวจากประเทศไทยแล้ว ก็จะเกิดความระแวงสงสัยในเรื่องข้าวทั่วประเทศจีน

ซึ่งรัฐบาลจีนไม่มีทางรับสภาพและแรงกดดันนี้ได้ แล้วเรื่องอะไรจะเอา “เหา” จากเมืองไทยไปใส่หัวรัฐบาลจีน เมื่อเป็นเช่นนี้ชะตากรรมข้าวไทยจึงนำอเนจอนาถสยดสยองอย่างยิ่ง!

เชลิมชัย ชอตมาชัย

chalermchai@naewna.com

รัฐบาลผลาญเงิน

จำนำข้าวไปแล้ว 4.25 แสนล้าน?

โครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ดราคาประกันละ 15,000 บาท ของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร “ทักษิณคิด เพื่อไทยทำ” คือโครงการใช้เงินของประเทศจำนวนมหาศาลเพื่อซื้อคะแนนนิยมทางการเมืองอย่างชัดเจน แต่หากใช้เงินของประเทศด้วยกลอุบายการเมืองเช่นนี้ แล้วทำให้เงินหลวงตกไปถึงมือของชาวนาทุกคนอย่างแท้จริง ก็ยังพอจะให้ภัยได้ แต่นี่กลับกลายเป็นว่าเงินก้อนนี้ไม่ได้ตกถึงมือชาวนาตัวจริง แต่กลับหายไปเข้ากระเปาะคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ชาวนา

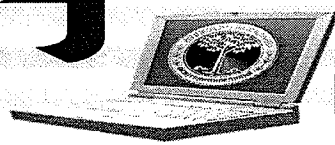
เมื่อ 2-3 วันก่อน หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล ออกมาให้ข้อมูลเรื่องความเสียหายของการรับจำนำข้าวโดยรัฐบาลยิ่งลักษณ์ว่า แค่ระยะเวลา 2 ปี ทำให้รัฐต้องจ่ายเงินสำหรับโครงการนี้ไป

แล้ว 4.25 แสนล้านบาท แต่เงินจำนวนครึ่งหนึ่งกลับไม่ถึงมือชาวนาตัวจริง ค่าถามคือแล้วเงินอีกครึ่งหนึ่งหายไปอยู่กับใครทำไมจึงหายได้ หายเพราะกรรมวิธีใด หายไปโดยรัฐบาลรู้เห็นเป็นใจหรือไม่ หรือหายไปอยู่กับพวกพ้องของรัฐบาล

นโยบายรับจำนำข้าวทุกเมล็ดคือนโยบายประชานิยมที่ปราศจากความโปร่งใส รัฐบาลจงใจปกปิดหมดเม็ดตลอดเวลา เพราะไม่ต้องการให้สาธารณชนเข้าไปตรวจสอบ เมื่อมีคำถามเกี่ยวกับเรื่องการรับจำนำข้าวทุกครั้ง รัฐบาลไม่สามารถตอบให้กระจ่าง และไม่มีหลักฐานประกอบได้แม้แต่ครั้งเดียว

รัฐบาลไม่เคยแสดงหลักฐานให้ปรากฏชัดว่ารับจำนำข้าวมาแล้วกี่แสนหรือกี่สิบล้านตัน ไม่เคยบอกว่าขายให้ใคร ขายเมื่อไร ขายที่ไหน ขายอย่างไร ขายได้ราคาเท่าไร เหลือเท่าไร เหลือเก็บไว้ที่ไหน ใครเป็นผู้ดูแล คำดำเนินการในการซื้อขายและดูแลเก็บรักษาเป็นเงินเท่าไร รวมถึงไม่เคยแสดงบัญชีรับจ่าย บัญชีตัวเลขคงเหลือใดๆ ทั้งสิ้น รัฐบาลอ้างแต่เพียงทุกอย่างโปร่งใส และทำเพื่อผลประโยชน์ของชาวนา แต่ไม่เคยมีหลักฐานแสดง ครั้นเมื่อมีผู้พยายามเรียกร้องให้รัฐบาลเปิดเผยเรื่องนี้ รัฐบาลก็จะเบี่ยงประเด็นโดยกล่าวหาว่า ผู้ซักถามไม่รู้จักจริง และไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ของชาวนาผู้ยากจน

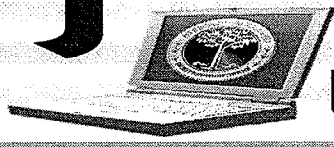
รัฐบาลอ้างตลอดว่าขายข้าวไทยให้กับต่างชาติมากมายขายแบบรัฐบาลกับรัฐบาล แต่ไม่มีหลักฐานประกอบเช่นเคย ล่าสุดอ้างว่าขายข้าวให้จีนและรัสเซียจำนวนมากมายมหาศาล แต่ทางการรัสเซียกับทางการจีนก็ไม่ได้ยืนยันเรื่องนี้

รัฐบาลไทยอ้างว่าขายข้าวให้จีนแบบ G to G ได้ 1 ล้านตันในเวลา 1 ปี แต่กลับไม่มีหลักฐานว่าจะขายอย่างไร เมื่อไร ส่งมอบอย่างไร ส่วนนายกรัฐมนตรีหั่นเคาะเสียงของจีน ให้ข่าวว่า ทางการเงินอาจจะซื้อข้าว 1 ล้านตันจากไทย และยางพารา 2 แสนตัน ภายในระยะเวลา 5 ปี แต่ข้อตกลงนี้ยังไม่เป็นทางการ รัฐบาลจีนยังไม่มีความเห็นชัดเจนในเรื่องเงื่อนไข การซื้อ (อ่านเพิ่มเติมได้จาก Thailand says China Gov't to buy more rice, rubber <http://bigstory.ap.org/article/thailand-says-china-govt-buy-more-rice-ru...>)

ยิ่งอ่าน ยิ่งค้น ยิ่งติดตามเรื่องการขายข้าวไทยให้ต่างชาติ ก็ยิ่งรู้ว่ารัฐบาลไทยพูดไม่ตรงกับความจริงหลายประเด็น ส่วนมาก เป็นการอ้างเพียงฝ่ายเดียว โดยไม่เคยมีหลักฐานใดแสดงให้เห็นว่า ไทยขายข้าวได้ตามที่อวดอ้างแม้แต่ครั้งเดียว

ทุกครั้งที่มีผู้เปิดเผยตัวเลขขาดทุนรับจำนำข้าว รัฐบาล จะส่งพนักงานเก่าของชินคอร์ปที่ได้กินตำแหน่งรัฐมนตรีใน รัฐบาลหุ่นกระบอกออกมาโต้แย้งและบิดเบือนทุกครั้งไป แต่ก็ทำได้ แค่เพียงบิดไปบิดมาโดยปราศจากหลักฐาน แล้วอ้างแต่เพียง ว่าผู้พูดไม่รู้หลักการบัญชี แล้วก็เล่นบทเดิมคือหากมีหลักฐาน ทูจจริตก็จงส่งให้รัฐบาล ขอโทษนะ การส่งหลักฐานทูจจริตให้คนโกง ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะแต่ประการใด ยกเว้นจะทำให้ คนโกงอาศัยเป็นช่องทางหลบหนีความผิดได้สะดวกขึ้นเท่านั้น

จำหน่ายหน้าหนาว

การเมือง เรื่อง เงินๆ

พิสนช เหาตะวานิช

ข้าวไทย สินค้าพรีเมียมอันดับ 1 ของโลกที่ประเทศไทยเป็นแชมป์ส่งออกมากกว่า 30 ปี ด้วยทั้งคุณภาพข้าวหอมมะลิที่ขึ้นชื่อไปทั่วโลก. คู่กับร้านอาหารไทยชื่อดังทุกเมืองใหญ่ใน

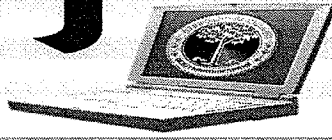
หลาย ๆ ประเทศ และปริมาณข้าวที่ผลิตมากกว่าจำนวนความต้องการของคนในประเทศ จนเพียงพอที่จะส่งออกเป็นพืชทางจิตวิญญาณและพืชทางเศรษฐกิจหลัก ที่สร้างรายได้มหาศาล วันนี้ด้วยน้ำมือของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ จากนโยบายจำหน่ายข้าว ข้าวไทยกลายเป็นสินค้าเกรดต่ำ ที่ต้องไปคอยเร่งขายให้ต่างประเทศมารับซื้อ แลกกับน้ำมันบ้างนี้บ้าง จนน่าหดหูใจ

จำหน่ายข้าว แท้จริงแล้ว ไม่ใช่หลักการจำหน่าย แต่เป็นการรับซื้อขาดจากรัฐบาล เพราะคงไม่มีชาวบ้านคนไหนที่อยู่ๆ จะเอาเงินมาคืน แล้วขอข้าวที่จำหน่ายไว้กลับบ้านไปใหม่แน่นอน ดังนั้น ชื่อ “จำหน่าย” คือการโกหกตั้งแต่ชื่อนโยบายต่อมาหลักการของมันที่แท้จริงคือการประกันราคาที่สูงกว่าราคาตลาด แล้วยังไม่ฉลาดที่ไปรับประกันราคาจำหน่ายสูงกว่าราคาตลาดกว่า 30% ซึ่งถือว่าเยอะเกินไป พูด่างๆ คือรัฐบาลรับซื้อหรือรับจำหน่าย ในราคาที่รัฐบาลประกันไว้ที่

15,000 บาท ทั้งๆ ที่ราคาตลาดแต่ประมาณ 10,000 บาทเท่านั้น อย่าเพิ่งงุนงงครับ ที่พูดว่าแท้จริงแล้ว จำนำข้าว คือประกันราคา เพราะในส่วนนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์จริงๆ คือ “ประกันรายได้เกษตรกร” ไม่ใช่ประกันราคาแต่อย่างใด

จำหน่ายข้าว แท้จริงคือ การรับซื้อขาดด้วยราคาประกันที่สูงกว่าราคาตลาด แค่นี้มองง่าย ๆ ก็เห็นแล้วครับว่า รัฐบาลไปซื้อของแพงมาขายถูก แน่แน่นอนภาระขาดทุนจะเกิดขึ้นทุกๆ ครั้งที่จำหน่ายเข้ามา ยิ่งรับจำหน่ายเยอะเท่าไร ยิ่งขาดทุนเยอะเท่านั้น แต่ก็อย่างว่า ผลขาดทุนคือเงินภาษีของประชาชนที่รัฐบาลไม่ถอยจะแคร์ เพราะยังรับจำหน่ายเยอะเท่าไร เงินรั่วไหลไปลั่วลั่วเข้ารัฐบาลโรงสีใกล้ซิดนักการเมืองท้องถิ่นก็เยอะมากขึ้นเท่านั้นเช่นกัน ส่วนผลขาดทุน ก็ไปเจียดเงินภาษีส่วนอื่นเอามาโปะ นี่คือแนวคิดของนโยบาย ทักษิณคิด ที่สุดท้ายผ่านไปสองปี ผลขาดทุน

โกหกตลอด จับได้ตลอดแบบนี้ น้ำหน้าแบบนี้ แยกไปที่ไหนก็ไร้ความ น่าเชื่อถือหมดแล้วครับ บางครั้งนายกฯ น่าจะมีมันสมองที่มากพอไว้ตรวจสอบ คนเขียนโพยด้วยว่า เขียนส่งความจริง มาให้บ้างรึป่าว

ที่ไปเจียดส่วนอื่นมาโปะนั้น เริ่มเยอะจนเกินควบคุม และเริ่มเป็นที่กังวลในทุกภาคส่วน ตั้งแต่ กระทรวงการคลัง ธ.ก.ส. สำนักก้นน้ำธารณะที่เป็นคนหาเงินให้รัฐบาลไปจำนำ เริ่มบ่นแล้วว่าจำนำมาแล้วขายข้าวไม่ได้ กระทรวงพาณิชย์ โดย อ.ด.ก. อคส. ที่มีแค่คนใกล้ชิด เจ็ด. หลังม่านการเมืองคุมอยู่ ก็ไม่สนใจเพราะถือว่า เจ้ใหญ่จริง ก็เดินหน้าจำนำต่อไป สุดท้ายสัปดาห์ที่ผ่านมา กนง.หรือ คณะกรรมการนโยบายการเงิน เป็นครั้งแรกที่เอาประเด็น จำนำข้าว มาเป็นวาระในการประชุมว่า อาจส่งผลเสียหายต่อ เงินคลัง ภาระทางการคลัง และอาจกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงิน การคลังของประเทศ

หม่อมอ้อย-ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล อดีตรอง นายกรัฐมนตรี และรมว.คลัง ออกมาแฉและ มีการทำตารางคำนวณให้เห็นถึงผลขาดทุนจากการจำนำข้าวของรัฐบาล จากเงินภาษีที่ต้องใช้ไปทั้งหมดเกือบ 7 แสนล้าน ได้จำนวนข้าวมากองล้านไว้ในโกดังก็ลืบล้านตัน แต่จำนวนข้าวที่ขายได้ก็ตัน กับราคาขายนั้นเป็นปัญหาที่ทาง กระทรวงพาณิชย์ไม่เคยเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาได้ และนี่คือสาเหตุหลักที่ทั้ง รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง และนายกฯไม่สามารถตอบนักข่าวตรงๆ ได้ว่า ขาดทุนจริง ๆ เท่าไหร่ แต่ในทางบัญชีจะต้องมีการรับรู้บัญชี จำนวนตามหลักการทางบัญชีได้ง่ายๆ เลยว่า ขาดทุนแน่นอนเท่าไหร่ เพราะอย่างที่กล่าวไปต้นบทความครับว่า ต้นทุน 15,000 ราคาตลาด 10,000 ขาดทุนแน่ๆ ต้นละ 5,000 บาท หรือ 1 ใน 3 ของจำนวนเงินที่ใช้ทั้งหมด แต่แะไปกว่านั้น จำนวนข้าวหลายล้านตัน กองล้นโกดังจนเสื่อมสภาพเกินจะขาย ต้นไหนที่ 10,000 นั้น ไม่ได้มีการขายออกไปก็ถือว่า 15,000 เงินทั้งต้นไปเลย

หม่อมอ้อย คำนวณไว้ชัด สรุปลันๆ ได้ว่า 2 ปี จากการจำนำข้าวของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ขาดทุนแล้ว 4.25 แสนล้านบาทเท่านั้นแหละครับ วันรุ่งขึ้นฝ่ายรัฐบาลหลายคนออกมาให้สัมภาษณ์โจมตีหม่อมอ้อย ตั้งแต่ นายกฯ ก็ยืนยันว่าไม่ขาดทุนขนาดนั้น แต่ก็ตอบไม่ได้ว่า เท่าไหร่ พอถูกนักข่าวซักเพิ่มก็ไปไม่เป็น จนมีคลิปออกมาให้คนจำเล่นกัน ต่อมารองนายกฯ เศรษฐกิจ และรมว.คลัง ออกมาคราวนี้ เสียท่าครั้งใหญ่ไม่พูดในหลักการตัวเลข แต่กลับจ้องดิสเครดิตหม่อมอ้อย โดยมีวลีเลื่อมๆ ออกมาว่า “ผมเข้าใจว่านักเศรษฐศาสตร์คงไม่ได้จับบัญชีมา” พอเช็กไปเช็กมา พบว่าหม่อมอ้อยจบเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ แล้วไปต่อที่ Wharton School มหาวิทยาลัยที่ขึ้นชื่อมากเรื่องเศรษฐกิจการเงินการคลัง พอไปดูเชิงลึกปรากฏว่า หม่อมอ้อยได้วิชาบัญชีที่คณะเหล่านี้ต้องเรียนอยู่แล้ว 100 คะแนนเต็ม ทั้งที่ธรรมศาสตร์ ทั้งที่ Wharton คราวนี้เราไปดูของรองฯ กิตติรัตน์พบว่า ก็ไม่ได้จบบัญชีเหมือนกันทางเราเลยงอ อ่าว แล้วไปแฉเขาทำไมตัวเองก็ไม่ได้จบบัญชีรองฯ กิตติรัตน์ อยู่คณะรัฐมนตรีนี้นานจนติดสันดานคุณเฉลิมกับคุณปลอดประสพมาอย่างไม่น่าให้อภัยเลยครับ

หม่อมอ้อยนอกจากจะเสนองผลเสียอันโหดร้ายจากจำนำข้าวแล้ว ก็เสนอทางออกให้รัฐบาลด้วย ในกรณีที่รัฐบาลคิดไม่ออกโดยส่งจดหมายเปิดผนึกให้นายกรัฐมนตรีโดยตรงใจความว่า “วิธีการช่วยเหลือที่จะให้เกิดผลดังกล่าวนั้น รัฐบาลของท่านได้เริ่มนำมาใช้แล้วในกรณีของยางพาราที่จ่ายเฉพาะส่วนเพิ่มที่ต้องการ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้อื่นหาประโยชน์ได้ การจ่ายเข้าบัญชีชาวนาโดยตรง เฉพาะผลประโยชน์ส่วนที่เพิ่มจำนวน 2,500 บาทต่อเกวียนเท่านั้นไม่ได้รับจำนวนราคา 15,000 บาท ต่อเกวียนแต่อย่างใด

ผมจึงใคร่ขอร้องท่านนายกรัฐมนตรีได้โปรดทบทวนในเรื่องนี้อย่างจริงจัง ยังไม่สายเกินไปที่จะยกเลิกวิธีการรับจำนำแล้วหันมาใช้วิธีจ่ายผลประโยชน์ส่วนเพิ่มให้ชาวนาโดยตรงแทน” สรุปลันๆ เลยคือ หม่อมอ้อย แนะนำให้กลับมาใช้ “ประกันรายได้เกษตรกร” นโยบายของรัฐบาลอภิสิทธิ์

อีกประเด็นที่ขอสรุปลันๆ เกี่ยวเนื่องกันเอาไว้ว่า MOU ที่นายกฯ ไม้ว่า จีนจะซื้อข้าวไทย 1 ล้านตันต่อปีนั้น โกหกอย่างให้อภัยไม่ได้ครับ 1.นายกสมาคมชาวนาไทยแฉสิ่งที่นายกฯ อ้างดังกล่าวนั้นเป็นของภาคเอกชนที่จะซื้อข้าวกับจีน 2 แสนตันต่อปี เป็นเวลา 5 ปี หรือ 1 ล้านตันภายใน 5 ปี ไม่ใช่อย่างที่นายกฯ เอาไปบิดเบือนแต่อย่างใด 2.ในรายละเอียด MOU พบว่า 6 ฉบับที่จีนเซ็นกับรัฐบาลไทยนั้น

ไม่ได้มีอะไรที่เกี่ยวกับข่าวไทยโดยตรงเลยแม้แต่น้อย โทกหมดลอดจับได้ตลอดแบบนี้ น้ำหน้าแบบนี้ แยกไปที่ไหนก็ไร้ความน่าเชื่อถือหมดแล้วครับ บางครั้งนายกฯ น่าจะมีมันสมองที่มากพอไว้ตรวจสอบคนเขียนโผด้วยว่า เขียนส่งความจริงมาให้บ้างรึป่าว

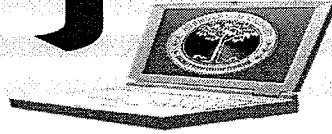
สุดท้ายเรามาตแกนกรรมเศรษฐกิจผลพวงของรัฐบาลนี้กันครับ กูรูทางเศรษฐกิจ 4 คนพูดถึงสภาพปัจจุบันไว้ดังนี้
อดีตรมว.คลัง สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ “ไทยเริ่มมีอาการเศรษฐกิจถดถอย จากปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจใน 4 เสาหลัก ที่ทรุดตัวพร้อมกัน ทั้งการส่งออก การบริโภคภายในประเทศ การลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐ รัฐบาลแม้แต่ดำเนินนโยบาย ที่กระตุ้นการเติบโตของ GDP”

อดีตรมว.คลัง ทนง พิทยะ “ไทยอาการเหมือนคนเป็นโรคเบาหวาน เพราะแจกขนมหวาน คือ นโยบายประชานิยม จนสร้างความเคยชิน ให้กับประชาชน แต่ไม่สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจ”

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ “ประเทศไทยเป็นเหมือนคนเป็นโรคมะเร็งร้าย ไทยยังมีปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน”

อดีตรมว.พาณิชย์ ณรงค์ชัย อัครเศรณี “ไทยเหมือนคนมีสุขภาพไม่แข็งแรง เพราะขาดภูมิคุ้มกัน จากการไม่มีความพร้อม ในการบริหารจัดการ กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมถึงปัญหาภัยธรรมชาติ โครงสร้างประชากรที่ไม่สมดุล รายได้ต่อครัวเรือนต่ำ ความสงบทางการเมือง และระบบความยุติธรรมที่ไม่เป็นธรรม”

2 ใน 4 เป็นคนเก่าแก่ของพี่ชายนายกฯคนปัจจุบัน เสียด้วยสิครับ แบบนี้คนที่สนับสนุนอดีตนายกฯ และนายกฯคนปัจจุบัน ไม่เจียหูฟังบ้าง คงไม่ได้แล้ว

'ยรรยง' ยืนยันค้ำข้าว 1.6 แสนล้านบาท

ประมาณการรายได้ขายข้าวและสงเงินค้ำข้าวเก่า-ข้าวใหม่ให้ ธ.ก.ส.

ปี	ปี	ปี	ปี	ปี	ปี	ปี	ปี	ปี
2548/49, 2549/50, 2551/52, 2552/53	2549, 2551, 2552	2554/55	2555	2555/56	2554/55	2555	2555/56	2556
รวมปี	รวมปี	รวมปี	รวมปี	รวมปี	รวมปี	รวมปี	รวมปี	รวมปี
15,194	27,215	66,259	36,912	4,075	42,946	28,014	20,057	38,615
3,350	5,998	42,946	28,014	7,652	3,350	2,459	225	3,406
3,406	27,215	42,946	28,014	7,652	3,406	2,459	225	3,406
-	5,998	42,946	28,014	7,652	-	200	200	-
-	5,998	42,946	28,014	7,652	-	200	200	-
-	5,998	42,946	28,014	7,652	-	200	200	-
6,756	33,214	152,706	70,134	18,480	6,756	2,885	2,885	6,756
21,950	33,214	152,706	70,134	18,480	21,950	2,885	2,885	21,950
30,101	33,214	152,706	70,134	18,480	30,101	2,885	2,885	30,101
9,310	33,214	152,706	70,134	18,480	9,310	2,885	2,885	9,310
39,411	33,214	152,706	70,134	18,480	39,411	2,885	2,885	39,411
218,965	33,214	152,706	70,134	18,480	218,965	2,885	2,885	218,965
107,046	33,214	152,706	70,134	18,480	107,046	2,885	2,885	107,046
22,555	33,214	152,706	70,134	18,480	22,555	2,885	2,885	22,555
40,988	33,214	152,706	70,134	18,480	40,988	2,885	2,885	40,988
35,666	33,214	152,706	70,134	18,480	35,666	2,885	2,885	35,666
24,263	33,214	152,706	70,134	18,480	24,263	2,885	2,885	24,263
27,454	33,214	152,706	70,134	18,480	27,454	2,885	2,885	27,454
1,229*	33,214	152,706	70,134	18,480	1,229*	2,885	2,885	1,229*
88,614	33,214	152,706	70,134	18,480	88,614	2,885	2,885	88,614
129,602	33,214	152,706	70,134	18,480	129,602	2,885	2,885	129,602
74,202	33,214	152,706	70,134	18,480	74,202	2,885	2,885	74,202
40,486	33,214	152,706	70,134	18,480	40,486	2,885	2,885	40,486
25,260	33,214	152,706	70,134	18,480	25,260	2,885	2,885	25,260
27,836	33,214	152,706	70,134	18,480	27,836	2,885	2,885	27,836
1,229*	33,214	152,706	70,134	18,480	1,229*	2,885	2,885	1,229*
94,812	33,214	152,706	70,134	18,480	94,812	2,885	2,885	94,812
169,014	33,214	152,706	70,134	18,480	169,014	2,885	2,885	169,014

"ยรรยง" เปิดเอกสารแจ้งตัวเลขสงเงินค้ำข้าวคืน ธ.ก.ส. แล้ว 1.69 แสนล้านบาท ยอมรับทั้งปีพลาดเป้าคืนเงินได้ไม่ถึง 2 แสนล้านบาท เผยรัฐมีข้าวในสต็อกอยู่ 14 ล้านตัน อัดฝ่ายค้าน "เผ่าเลี้ยงแกะ" เผยแต่ข้อมูลเท็จ ท่วงประเทศเสียหาย สังคมการค้าต่างประเทศ เดินสายทำตลาดเพิ่ม "นิวัฒน์ธำรง" ยกทีมเจรจาจีนขายข้าวกลางพ.ย. นี้ หวังจีนเซ็นสัญญาซื้อขายทันทีปลายปีนี้

หลังจากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับตัวเลขคืนเงินค้ำข้าวให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จากพรรคประชาธิปัตย์ โดย นพ.วรงค์ เดชกิจวิกรม ส.ส.พิษณุโลก ไม่เชื่อว่าการกระทรวงพาณิชย์คืนเงินให้ ธ.ก.ส. แล้วกว่า 1.6 แสนล้านบาท นพ.วรงค์ ยังยืนยันว่าล่าสุดได้รับรายงานเงินที่ส่งคืนให้ ธ.ก.ส. โครงการช้อนปี 2554/2555 นาปี 2555 และปี 2555/2556 ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 3 ต.ค. 2556 รัฐบาลได้ส่งให้ ธ.ก.ส. อยู่ที่ 128,373 ล้านบาท

วันนี้ (18 ต.ค.) นายยรรยง พวงราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ กล่าวถึงการสงเงินรายได้จากการขายข้าวสารและการสงคืนเงินค้ำข้าวเก่าและข้าวใหม่ให้ ธ.ก.ส. ตั้งแต่เดือนต.ค. 2554 ถึงวันที่ 7 ต.ค. ที่ผ่านมามีจำนวน 169,014 ล้านบาท เป็นเงินจากการขายข้าวโครงการรับช้อนช่วงปี 2548-2552 รวม 39,411 ล้านบาท จากการขายข้าว

โครงการรับช้อนปี 2554/55 นาปี 2555 และนาปี 2555/56 รวม 129,602 ล้านบาท คาดจากนี้ไปจนถึงสิ้นปีนี้ จะคืนเงินให้ ธ.ก.ส. ได้ อีก 3 หมื่นล้านบาท รวมเป็น 1.99 แสนล้านบาท

ต่อจากหน้า > 1

: ยรรยง

"ยอมรับต่ำกว่าคาดการณ์ที่ตั้งไว้ว่าจะคืนเงินได้ถึง 218,965 ล้านบาทเล็กน้อย" ยืนยันในสต็อกถ้านต้นพร้อมทำตลาด ทั้งนี้รัฐบาลมีข้าวในสต็อกที่เหลืออยู่ 14 ล้านตัน เป็นข้าวที่มีภาระผูกพัน เช่น ขายให้เอกชนไปแล้วแบบยกคลัง และข้าวที่สัญญาว่าจะส่งมอบให้ประเทศที่ตกลงซื้อขายรวม 4 ล้านตัน ส่วนที่เหลือ 10 ล้านตัน แบ่งเป็นเซฟตี้สต็อก 3-4 ล้านตัน มีข้าวที่ทำตลาดได้ 6 ล้านตัน จำนวนนี้ไม่รวมข้าวที่ได้จากโครงการรับช้อนปี 2556/57 ที่เพิ่งเปิดดำเนินการไปเมื่อวันที่ 1 ต.ค. ที่ผ่านมา

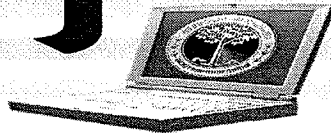
นายยรรยง กล่าวว่า มีหลายประเทศที่สนใจซื้อข้าวไทย เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย โตโก กานา อิรัก มาเลเซีย และอิหร่าน แม้จะซื้อข้าวไปแล้ว 2.5 แสนตัน แต่ยังคงมีความต้องการที่จะซื้อเพิ่มจึงได้ให้กรมการค้าต่างประเทศออกเจรจาทำตลาด ขายข้าวเงินปีละล้านต้นเป็นแค่สัญญาจะซื้อ ส่วนเงินขณะนั้นสนใจซื้อจากไทย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้าวที่รัฐวิสาหกิจจีน หรือคอฟโก้ ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (เอ็มโอยู) กับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยว่าจะซื้อข้าวจากไทย

ในโควตาภายใต้ข้อตกลงองค์การการค้าโลก (ดับเบิลยูทีโอ) รวม 1 ล้านตันเป็นเวลา 5 ปี เป็นผลจากการที่ นายกรัฐมนตรีเดินทางไปเจรจากับนายหลี่ เค่อเฉียง นายกรัฐมนตรีจีน

ส่วนที่ 2 ข้าวที่เอกชนเมล็ดตล เอเชียลงเจียง สนใจซื้อข้าวจากไทย 1.2 ล้านตัน ซึ่งนายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ จะเดินทางไปเจรจากับนายหลี่ ก่อนทำสัญญาเร็วๆ นี้ ส่วนที่ 3 ข้าวที่ผู้นำจีนสัญญาว่าจะซื้อจากไทยปีละ 1 ล้านตัน เป็นเวลา 5 ปี เป็นการให้ความช่วยเหลือจากความสัมพันธ์ที่ดีสองประเทศ เชื่อมีน้ำหนักมากกว่าการลงทุนในเอ็มโอยู

"จีนมีโควตานำเข้าข้าวปีละ 5 ล้านตัน การที่จีนบอกว่าจะซื้อข้าวจากไทยปีละ 1 ล้านตัน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่ผ่านมามีการซื้อข้าวได้ บางส่วนเป็นข้าวเก่าจากที่รัฐบาลอภิสิทธิ์ (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตนายกรัฐมนตรี) ทิ้งไว้มากกว่า 2 ล้านตัน เราช่วยขายให้ ขายแล้วก็เอาเงินคืนให้ ธ.ก.ส. แล้ว จะคืนหน้าขายและคืนเงินให้ต่อไป

โดย นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ ปล่อยให้สื่อถามว่า ปลายุชนซื้อส่วนนพ.วรงค์ ออกมาบอกว่าขายของไม่ได้ เป็นการให้ข้อมูลเท็จ ผมขอเรียกว่าเป็นเผ่าเลี้ยงแกะ ซึ่งห่วงการให้ข้อมูลแบบนี้ เพราะจะสร้างความเสียหายให้ประเทศได้" นายยรรยง กล่าว ยกทีมเจรจาจีนขายข้าวพ.ย. นี้ ด้านนายนิวัฒน์ธำรง กล่าวว่า ประมาณกลางเดือนพ.ย. นี้ จะนำคณะผู้แทนรัฐบาล

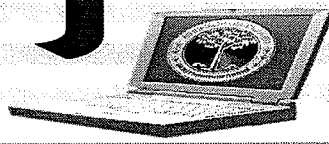

ไปหารือกับรัฐมนตรีพาณิชย์ของจีน เกี่ยวกับการซื้อข้าวแบบรัฐต่อรัฐ หรือ จีทูจี บิลละ 1 ล้านตัน ตามที่ผู้นำทั้งสองประเทศรับประกันไว้ โดยจะยึดราคาตลาดโลกเป็นหลัก คาดจะเซ็นสัญญาซื้อขายกันทันที หรืออย่างช้าไม่เกินเดือน ธ.ค. นี้ พร้อมหารือเกี่ยวกับการขายข้าว และสินค้าเกษตรอื่นๆ เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง ข้าวโพด และอ้อย ภายใต้ข้อตกลงสินค้าเกษตรแลกรถไฟฟ้า หรือ บาร์เตอร์เทรด

นายสมชาติ สร้อยทอง อธิบดีกรมการค้าภายใน กล่าวว่ ขณะนี้ เจ้าหน้าที่กำลังตรวจสอบโกดังเก็บข้าวสารสต็อกรัฐบาลที่ถูกน้ำท่วมที่ จ.นครราชสีมา ชื่อโกดังแสงอยุธยา บรรจุข้าวได้ 1.2 แสนกระสอบ เบื้องต้นคาดว่าจะได้รับความเสียหายไม่ถึง 10% จากข้าวที่เก็บไว้ ในส่วนนี้ได้ทำประกันไว้กับบริษัทประกันภัยแล้ว เชื่อว่าไม่ส่งผลเสียหายต่อรัฐบาล เพราะได้รับเงินประกันภัยแน่นอน

นายชนุตม์ปกรณ์ วงศ์สีนิล ผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้า (อคส.) กล่าวว่ ได้รายงานข้าวที่ได้รับความเสียหายประมาณ 2 หมื่นตันเป็นข้าวในพื้นที่ อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา จำนวน 1.2 หมื่นตัน และข้าวอีก 8,000 ตันซึ่งโดนพายุพัดหลังคาโกดัง ทำให้ข้าวถูกน้ำฝน ข้าวที่เสียหายทั้งหมด โกดังได้ทำประกันน้ำท่วมไว้แล้ว ได้กำชับให้โกดังทุกพื้นที่เตรียมความพร้อม หากเกิดเหตุการณ์น้ำท่วม

นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่ กรณีที่ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล อดีตรองนายกรัฐมนตรีและอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ระบุการตัวเลขขาดทุนจากโครงการรับจำนำข้าวสูงถึง 4.25 แสนล้านบาท ว่าการคิดตัวเลขกำไร-ขาดทุนสินค้าเกษตร ต้องใช้ข้อมูลรายละเอียดมากในการคำนวณ แต่ตัวเลขของ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร มีเพียงไม่กี่บรรทัด คงต้องดูรายละเอียดต่างๆอีกครั้ง

แสบเหนือเมฆ

ล้มโครงการรับจำนำข้าว ถือเป็น "เป้าหมายหลัก" และหากเป็นไปได้ก็ "ล้มรัฐบาลยิ่งลักษณ์" มันซะเลย

เมื่อปลายทางที่พวกเขาตั้งเอาไว้แบบนี้ ก็ไม่แปลกใจหากจะมีกลุ่มคนที่ผลักดันเปลี่ยนหมวนเวียนดาหน้าออกมาโจมตีนโยบาย "รับจำนำข้าว" พร้อมกับชี้จุดอ่อนและความเสียหายจากโครงการนี้

"หม่อมอุ๋ย" ปรีดิยาธร เทวกุล ถือเป็น...อดีตรองนายกรัฐมนตรีและรมว.คลัง และอดีตรัฐมนตรีระดับสูง "ผู้ว่าฯ เบงกาลี" ที่วันนี้...สวมวิญญาณเป็นนักวิชาการ ออกมาวิพากษ์วิจารณ์โครงการ "รับจำนำข้าว" อย่างรุนแรง...ระดับแถวหน้ากันเลยทีเดียว

ท่านชี้ว่า...โครงการนี้ รัฐเสียหายเพราะขาดทุนยับยั้ง 4.25 แสนล้านบาท? เส้นเอาสังคมไทย เกิดอาการ **มันตีบ!** ระดับ "หม่อมอุ๋ย" จะมาพูดมั่วซ้ำได้อย่างไร?

แต่ก็อดคิดไม่ได้ว่า...คนนอกรัฐบาลอย่าง "หม่อมอุ๋ย" จะเข้าถึงข้อมูลระดับ "ลับสุดยอด!" ได้ง่ายๆ อย่างนั้นหรือ?

กระทั่ง **ตัวจริง!** ที่ถือข้อมูล "**ลับสุดยอดของจริง!**" อย่าง... **บรรยง พงราช** รมช.พาณิชย์ ออกมาพูดนั้นแหละ สังคมไทยจึงได้ถึงบางอ้อ!...**อ้อ! ที่ว่านี่ก็คือ งานนี้ต้องมีใครคนหนึ่งมั่ว**

บรรยง จัดเอาตัวเลขออกมาพูดผ่านนักข่าวไปถึงคนไทยทั่วประเทศว่า...การขาดทุนสูงระดับ 4.25 แสนล้านบาทนั้น...ไม่มีอยู่จริง และเป็นตัวเลขที่สูงเกินจริง? ตัวเลขจริงที่รัฐบาลตั้งไว้คือ ขาดทุนปีละกว่า 1 แสนล้านบาทเท่านั้น

แล้วเงินที่ขาดทุนก็ไม่ได้หายไปไหน? ไหลเข้ากระเปาะของเกษตรกรและชาวนาทั่วประเทศ

เมื่อคนพวกนี้ได้เงินก็นำไปใช้จ่าย ซื้อหาสินค้าทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็น ทว่ามันได้กระตุ้นเศรษฐกิจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม รัฐบาลเองก็ได้รับภาษีจากการหมุนเวียนการใช้จ่ายของเกษตรกรและชาวนา แบบเต็มเม็ดเต็มหน่วย

บรรยงที่ บรรยง จัดออกมา "แก้ครหา" ของ "หม่อมอุ๋ย" จึงดูมีน้ำหนักน่าเชื่อถือกว่า...

"คิดง่ายๆ โครงการรับจำนำปี 2555/56 ธ.ก.ส. จ่ายเงินจำนำข้าวเข้าบัญชีของชาวนาที่เข้าร่วมโครงการ 3.45 แสนล้านบาท และยังมิข่าวจำนวนมากที่ยังขายไม่หมด หากกระทรวงพาณิชย์ขายราคาถูกที่สุดราวตันละ 8,000 บาท หรือในราคาครึ่งหนึ่งของราคาที่รับจำนำ 15,000 บาท ก็จะมีผลขาดทุน 1.7-1.8 แสนล้านบาท จากปริมาณข้าวที่เข้าร่วมโครงการ 22 ล้านตัน"

บรรยง เน้นคำนี้ "ถ้าคิดอย่างโง่งที่สุด รัฐบาลขายข้าวในราคาครึ่งหนึ่งของราคาจำนำ ก็จะมีผลขาดทุนไม่ถึง 2 แสนล้านบาทอย่างที่กล่าวอ้าง"

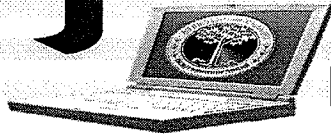
ยิ่งทางการจีน ที่ **นายกฯ หลี เค่อเฉียง** บินมาเยือน แล้วเซ็นสัญญากับ "รัฐบาลยิ่งลักษณ์" ซื้อข้าวไทยแบบ "จับคู่" เพิ่มปีละ 1 ล้านตัน ยางพาราอีกปีละ 2 แสนตัน แถมเป็นโครงการต่อเนื่องไม่มีกำหนดระยะเวลา ยิ่งทำเอาฝ่ายค้านหน้าหงายเจ็บกันเป็นแถว

เพราะเท่ากับ รัฐบาลจีน ค้ำประกันในทุกเรื่องที่ "รัฐบาลยิ่งลักษณ์" คิดและทำ...

เอาเป็นว่า...กระทรวงพาณิชย์ยุคนี้ **ย้าหนัก!** จะขายข้าวให้ได้ราคาดีที่สุด โดยจะไม่ดัมพ์ราคาเด็ดขาด ที่สำคัญมันเป็นไปได้ที่รัฐบาลจะขาดทุนถึงกว่าปีละ 2 แสนล้านบาท อย่างที่...นักการเมืองฝ่ายค้าน นักวิชาการรุ่นเก่า หรือนักวิชาการตก รุ่น กล่าวอ้าง

แสบเหนือแสบจริงๆ...กับการ "แก้เกม" และ "แก้ผิด" ด้วยข้อมูลเด็ดที่แม้แต่ "เข็มนาเศรษฐกิจ" ยังคาดไม่ถึง

● **คณิติน ศิลารเ่** ●

แลหลัง รอบสัปดาห์

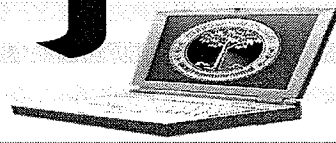
‘หม่อมอ้อย’ ล้มจอม.เปิดพนัก ถีบ ‘ปู’ อีทับทวน ‘จ่านำข้าว’

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล อดีต รองนายกรัฐมนตรีและรมว.คลัง เปิด เพยว่าตัวเลขขาดทุนในโครงการรับ จ่านำข้าวของรัฐบาลว่า โครงการรับ จ่านำข้าวที่กำหนดราคารับจ่านำข้าว ตันละ 1.5 หมื่นบาทของรัฐบาลนี้ นั้น สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศมาก อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ตน คัดค้านในเรื่องนี้มาแต่ต้น เพราะได้ คาดการณ์ไว้ถึงผลสูญเสียที่จะเกิดขึ้น จากการคำนวณความเสียหายครั้ง ล่าสุดจากโครงการจ่านำข้าว 2 ปีที่ ผ่านมา หรือ 4 ฤดูกาลผลิต คาดว่า จะเกิดความเสียหายจนถึงวันที่ขาย ข้าวหมด สูงถึง 425,000 ล้านบาท

โดยปีแรกเสียหาย 205,000 ล้านบาท ปีที่สองเสียหาย 220,000 ล้านบาท ขณะที่ ชาวนาได้ประโยชน์ไม่ถึงครึ่งหรือมีเพียง 210,126 ล้านบาท แต่กลับมีผู้อื่นที่ มิใช่ชาวนาได้ประโยชน์ไปด้วย 115,831 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่ารัฐไม่สามารถ สกัดการหาผลประโยชน์ หรือคอร์รัปชันจากโครงการจ่านำได้เลย

“เพื่อหยุดความเสียหายไม่ให้มากไปกว่านี้จึงจะได้ทำหน้าที่เปิดพนักถึงนายกรัฐมนตรี ขอให้ปรับวิธีช่วยเหลือชาวนาจากโครงการรับจ่านำราคา 1.5 หมื่นบาท เป็นการช่วยเหลือในลักษณะที่ไม่ได้ไปดึงข้าวเข้ามาอยู่ในมือของรัฐ แต่ควรให้มีการ ค้าขายข้าวผ่านระบบการค้าเอกชน อย่างที่รัฐบาลได้เริ่มใช้แล้วในกรณียางพาราที่ จ่ายเฉพาะส่วนเพิ่มให้ชาวสวนยางโดยตรงไม่เปิดโอกาสให้ผู้อื่นหาผลประโยชน์หรือ การจ่ายเงินเข้าบัญชีของชาวนาโดยตรง อย่างที่รัฐบาลใช้ช่วยเหลือชาวนากับข้าว เปลือกตลอดสุดท้าย ปีการผลิต 2555/2556 ปริมาณ 8.9 แสนตัน โดยจ่ายเป็นเงิน ส่วนต่างจากราคาตลาดตันละ 2,500 บาท” อดีตรองนายกฯ และรมว.คลังกล่าว

●ภาคีสวนยางเดินเท้า 1,000 กม.

เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม ภาคีเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางพาราและปาล์มน้ำมัน 16 จังหวัดภาคใต้ ยังคงร่วมปฏิบัติการ "รวมพลังเรียกร้องสิทธิ 9 วัน 1,000 กิโลเมตร" เป็นวันที่ 2 โดยในการเริ่มเดินเท้า พบปะชาวบ้านเขตเทศบาลตำบลคลองแงะ อ.สะเดา จ.สงขลา เพื่อรับบริจาคและเปิดปราศรัยย่อย ชี้แจงการเคลื่อนไหวของชาวสวนยางและสวนปาล์ม 16 จังหวัดภาคใต้ ภายใต้แนวคิด "ไม่เสียสละ ชัยชนะไม่เกิด"

นายมนัส บุญพัฒน์ เลขาธิการภาคีเครือข่ายกล่าวว่า การทำกิจกรรมใน 3 อำเภอของ จ.สงขลา ได้รับการตอบรับอย่างดี ทั้งการดูแลเรื่องที่พัก อาหารการกินและเงินบริจาค เพื่อร่วมกันต่อสู้เรียกร้อง